Sfântul Arhanghel Gavriil - Dumnezeu este puterea mea

(26 martie/ 13 iulie/ 8 noiembrie)

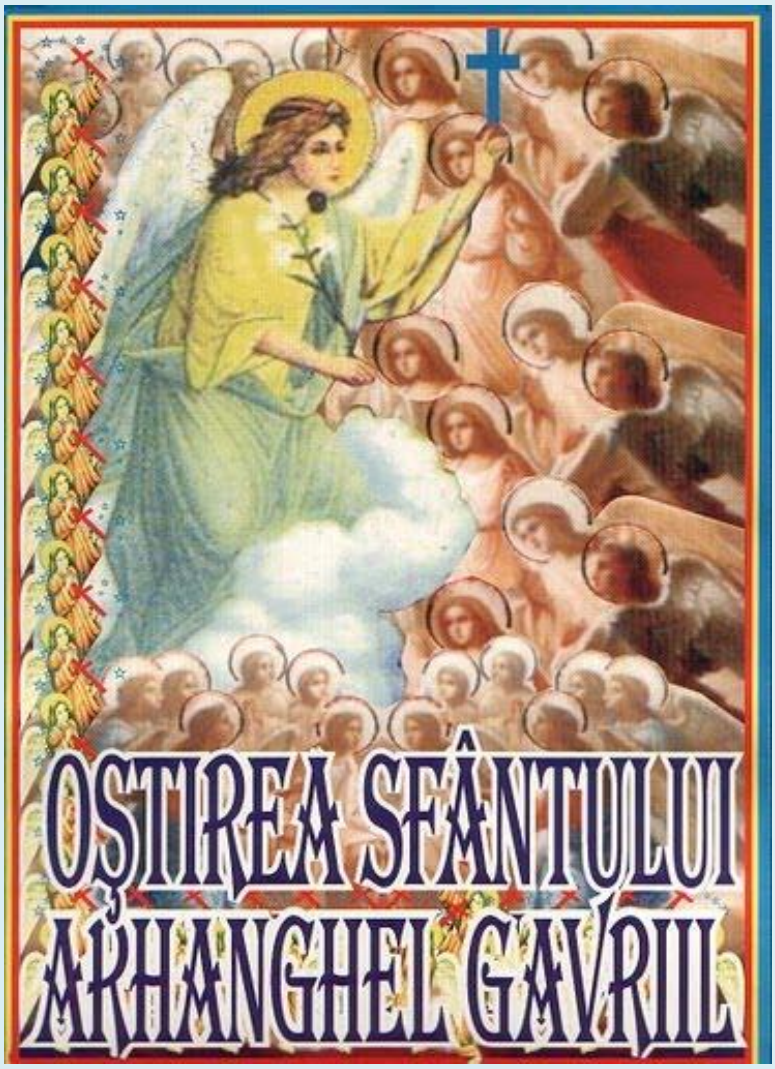

Materiale despre Sfântul Arhanghel Gavriil:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20Arh.%20Gavril

https://archive.org/details/@steaemy?query=Gavriil+Arhanghel

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Gavriil

***

Arhanghelul Gabriel este pomenit pe parcursul anului la:

⇒ Soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail, Gavriil şi Rafail şi a tuturor puterilor celor cereşti (8 noiembrie),

⇒ în ziua de după Bunavestire (adică 26 martie) Soborul Sfântului Arhan-ghel Gavriil,
⇒ cu ocazia pomenirii icoanei athonite Axion estin (11 iunie) şi
⇒ în ziua de 13 iulie. Sărbătoarea Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil a fost introdusă în secolul al IX-lea, cu ocazia sfinţirii unei biserici cu hramul Arhanghelului Gabriel, în Constantinopol, biserica ce nu mai există astăzi. Slujba acestei zile e compusă de Iosif, imnograful (prăznuit la 4 aprilie).

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 6
Acatistul Sfântului Arhanghel Gavriil 9
Acatistul Sfântului Arhanghel Gavriil - alt acatist 21
Paraclise pentru fiecare zi a săptămânii - Paraclisul Sfântului Arhanghel Gavriil 32
Paraclisul Sfântului Arhanghel Gavriil 40
Rugăciune către Sfântul Arhanghel Gavriil 54
Imnografie 56
Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil (26 martie) 58
În această lună (martie), ziua a douăzeci şi şasea - Soborul mai marelui voievod Gavriil (Minei) 59
Canon de rugăciune la sărbătoarea soborului Sfântului Arhanghel Gavriil şi către Sfinţii mucenici Montanus preotul şi soţia sa Maxima (26 martie) 80
Vieţile Sfinţilor - Sinaxar la soborul Sfântului Arhanghel Gavriil (26 martie) 89
Sinaxar - Prăznuirea soborului Arhanghelului Gavriil, ca unul care a slujit tainei dumnezeieşti celei negrăite şi mai presus de fire a Întrupării Domnului (26 martie) 95
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Odovania praznicului Bunei Vestiri; Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil; Sfântul mucenic Montanus, preotul şi soţia sa, Maxima 97
Calendar Ortodox - Odovania praznicului Bunei Vestiri; Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil; Sfântul mucenic Montanus, preotul şi soţia sa, Maxima; Sfinţii 26 de mucenici din Goţia 100
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Prăznuirea soborului Sfântului Arhanghel Gavriil (26 martie) 105
Cântare de laudă la Sfinţii Arhangheli 107
Pr. Ciprian Florin Apetrei - Aducătorul Bunei Vestiri, Arhanghelul Gavriil 109
Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil (13 iulie) 111

În această lună (iulie) ziua a treisprezecea - Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil şi prea cuviosul părintele nostru Ştefan savaitul (Minei) 112
Canon de rugăciune la sărbătoarea soborului Sfântului Arhanghel Gavriil (13 iulie) 131
Vieţile Sfinţilor - Soborul Sfîntului Arhanghel Gavriil (13 iulie) 140
Sinaxar - Pomenirea soborului Arhanghelului Gabriel (13 iulie) 144
Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil 145
Calendar Ortodox - Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil, Sfântul cuvios Ştefan Savaitul 147
Proloage: Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil 150
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea soborului Sfântului Arhanghel Gavriil (13 iulie) 155
Nicolae Pintilie - De ce este pomenit Sfântul Arhanghel Gavriil în ziua 13 a lunii iulie? 157
Pomenirea icoanei athonite a Maicii Domnului “Axion estin” (11 iunie) 159
Sinaxar - Pomenirea Soborului Arhanghelului Gavriil din Adin (11 iunie) 160
“Cuvine-se cu adevărat” – axionul Arhanghelului Gavriil (11 iunie) 163
Arhanghelul Gabriel - Prezentare amplă 166
Minunile Arhanghelului Gabriel 171
Îngerul care iubeşte florile 171
Îngerul care face totul 177
Protejatul Arhanghelului Gabriel 178
Economistul Maicii Domnului 182
Rugăciune 183
Arhanghelul Gabriel (Gavriil) 186
Rugăciune insuflată de Arhanghelul Gavriil 191
Semnificaţia numelui Gabriel 194
Teodor Danalache - Biserica Sfântul Arhanghel Gavriil din Nazaret 196
Mariana Borloveanu - Lăcaşul Arhanghelului Gavriil, pictat de trei români 207
Biserica Sfântul Arhanghel Gavriil, din Nazaret 215
O călătorie la Nazaret - Biserica “Sfântul Arhanghel Gavriil” 226
Icoane 258

Arhanghelul Gavriil este reprezentat ţinând în mână un crin, simbol al purităţii şi al adevărului; alteori, ţine în mână o pană şi o călimară, simboluri ale rolului său de mesager divin. ***Gavriil este mesagerul cuvântului lui Dumnezeu; numele lui înseamnă "Dumnezeu este puterea mea".***

Este protectorul copiilor, are grijă inclusiv de copilul din sufletul nostru ori de câte ori acesta are nevoie de iubire şi tandreţe.
Toate marile religii îl recunosc şi îl slăvesc.

- ✓ ***El aduce veştile bune, judecata şi compasiunea divină,***
- ✓ ***ne ajută să ne creştem talentele şi harurile,***
- ✓ ***ne inspiră să avem curajul de a ne trăi şi pune în valoare gândirea creatoare,***

- ✓ *ne face să fim conştienţi de contribuţia noastră la evoluţia spirituală a omenirii.*
- ✓ *ne ajută să ne găsim calea în viaţă, mâna lui protectoare este mereu prezentă să ne ajute.*
- ✓ *ne încurajează să ne lăsăm conduşi de intuiţie şi de vocea noastră interioară.*
- ✓ *Tot ce ne cere este să fim oneşti şi cooperanţi, să-l chemăm şi să îi cerem ajutorul.*

Evanghelia şi Apostolul zilei

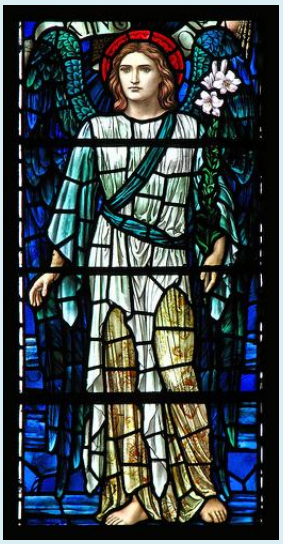

Evanghelia

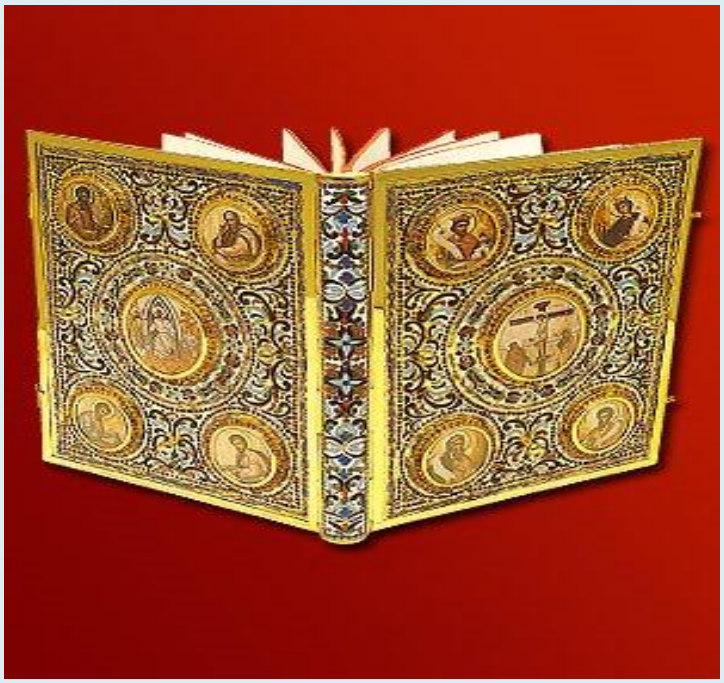

Ev. Luca 10, 16-21

16.Cel ce vă ascultă pe voi pe Mine Mă ascultă şi cel ce se leapădă de voi se leapădă de Mine; iar cine se leapădă de Mine se leapădă de Cel ce M-a trimis pe Mine.

17.Şi s-au întors cei şaptezeci (şi doi) cu bucurie, zicând: Doamne şi demonii ni se supun în numele Tău.
18.Şi le-a zis: Am văzut pe satana ca un fulger căzând din cer.
19.Iată, v-am dat putere să călcaţi peste şerpi şi peste scorpii şi peste toată puterea vrăjmaşului şi nimic nu vă va vătăma.
20.Dar nu vă bucuraţi de aceasta, că duhurile vi se pleacă, ci vă bucuraţi că numele voastre sunt scrise în ceruri.
21.În acest ceas, El S-a bucurat în Duhul Sfânt şi a zis: Te slăvesc pe Tine, Părinte, Doamne al cerului şi al pământului, că ai ascuns acestea de cei înţelepţi şi de cei pricepuţi şi le-ai descoperit pruncilor. Aşa, Părinte, căci aşa a fost înaintea Ta, bunăvoinţa Ta.

Apostol

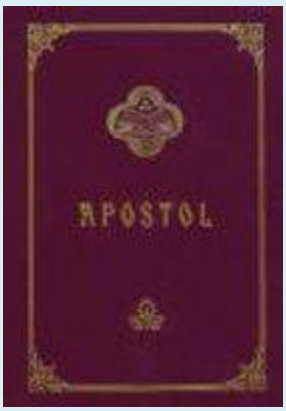

Epistola către Evrei a Sfântului apostol Pavel

Evrei 2, 2-10

Fraţilor,
2.Căci, dacă s-a adeverit cuvântul grăit prin îngeri şi orice călcare de poruncă şi orice neascultare şi-a primit dreapta răsplătire,
3.Cum vom scăpa noi, dacă vom fi nepăsători la astfel de mântuire care, luând obârşie din propovăduirea Domnului, ne-a fost adeverită de cei ce au ascultat-o,
4.Împreună mărturisind şi Dumnezeu cu semne şi cu minuni şi cu multe feluri de puteri şi cu darurile Duhului Sfânt, împărţite după a Sa voinţă?
5.Pentru că nu îngerilor a supus Dumnezeu lumea viitoare, despre care vorbim.
6.Iar cineva a mărturisit undeva, zicând: "Ce este omul, că-l pomeneşti pe el sau fiul omului, că-l cercetezi pe el?

7.L-ai micşorat pe el cu puţin faţă de îngeri şi cu mărire şi cu cinste l-ai încununat şi l-ai pus peste lucrurile mâinilor Tale.
8.Toate le-ai supus sub picioarele lui". Dar prin faptul că a supus lui toate (înţelegem) că nimic nu i-a lăsat nesupus. Acum însă, încă nu vedem cum toate i-au fost supuse.
9.Ci pe Cel micşorat cu puţin faţă de îngeri, pe Iisus, Îl vedem încununat cu slavă şi cu cinste, din pricina morţii pe care a suferit-o, astfel că prin harul lui Dumnezeu, El a gustat moartea pentru fiecare om.
10.Căci ducând pe mulţi fii la mărire, I se cădea Aceluia, pentru care sunt toate şi prin care sunt toate, ca să desăvârşească prin pătimire pe Începătorul mântuirii lor.

Acatistul Sfântului Arhanghel Gavriil

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;

Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Acatistul Sfântului Arhanghel Gavriil - Soborul Sf. Arhanghel Gavriil 26 martie - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=e9QowEE9rrk

***

Troparul Sfântului Arhanghel Gavriil, glasul al 4-lea: Mare Voievod al oștilor cerești, rugămu-te pe tine noi, nevrednicii, ca prin rugăciunile tale să ne acoperi pe noi cu acoperământul aripilor măririi tale cele netrupești, păzindu-ne pe noi cei ce cădem cu deadinsul și strigăm: scapă-ne din nevoi, ca un mai-mare peste cetele puterilor celor de sus.

&&&

Condacul 1
Ca pe un crainic mare al voii Celui-Preaînalt şi ca pe o călăuză binecuvântată a neamului omenesc spre Hristos, Domnul vieţii şi al învierii, cinstimu-te, Sfinte voievoade Gavriil şi închinămu-ne credincioşiei tale ca unei icoane cereşti a slujirii celei fără de preget, strigându-ţi ţie cu glasul evlaviei dreptmăritoare: ***Bucură-te, Gavriile, mare binevestitor!***

Icosul 1
Cu cei şapte Sfinţi îngeri care văd faţa lui Dumnezeu şi duc rugăciunile drepţilor dinaintea Tronului ceresc tu întru mare cinste te numeri şi fără de istov te osteneşti să ne aduci nouă, celor în trup vieţuitori, veştile rânduielilor şi milelor de sus, temeluind nădejdea mântuirii după care toată firea suspină, drept care şi noi, cu-

noscând prin tine puterea lui Dumnezeu, ca de un foc al credinţei ne aprindem de îngerească ta lumină şi cu grai cucernic te grăim, zicând:
Bucură-te, cel ce-n faţa Domnului cu cinste şezi;
Bucură-te, proslăvire care nu te-mpuţinezi;
Bucură-te, glas de taină al oştirilor de sus;
Bucură-te, că prin tine s-a vestit Hristos Iisus;
Bucură-te, că Fecioarei dinainte i-ai stătut;
Bucură-te, logofătul Celui fără de-nceput;
Bucură-te, Gavriile, mare binevestitor!

Condacul 2
Înaintea celor văzute şi cu trup dăruite, a fost voia lui Dumnezeu să le aducă în fiinţă pe cele nevăzute şi slobode de trup, ca pe o oştire slujitoare, să vegheze cerurile şi pământul, smerite Sfatului de taină al Sfintei Treimi, căreia şi noi ne închinăm şi-I aducem slavă în tot ceasul, după pilda îngereştilor cete, întru cuminecarea duhului cântând: ***Aliluia!***

Icosul 2
Iar îngerului care s-a trufit, voind sa troneze pe norii cerului şi asemenea lui Dumnezeu să împărăţească, osândă i s-a făcut răzvrătirea lui şi-n beznele adâncului a fost alungat. Şi tu martor eşti, Gavriile voievoade, al dreptăţii ce s-a făcut în cer, prin sabia de foc a lui Mihail, cu care dimpreună eşti cinstit. De aceea şi noi, râvnitori a urma ţie şi îngerescului Sobor, ***rugămu-te să ne fii întru toate luminător şi să porţi la Domnul rugăciunile celor ce cu inima curată*** îţi grăiesc ţie unele ca acestea:
Bucură-te, puritate niciodată întinată;
Bucură-te, măreţie ce-n smerenie se arată;
Bucură-te, că prin tine mântuirea s-a vestit;
Bucură-te, cel de turma credincioşilor cinstit;
Bucură-te, voievoade al Soborului ceresc;
Bucură-te, aripi repezi, care nu mai prididesc;
Bucură-te, Gavriile, mare binevestitor!

Condacul 3
Doamne, cel ce ai pus pe cele văzute în paza celor nevăzute şi ne-ai luminat nouă, celor căzuţi în păcat, calea izbăvirii, din vechime şi până la plinirea Legii în har şi în adevăr şi care până la sfârşitul veacurilor ne-ai trimis nouă Mângâietor, înfiindune milei Tale celei bogate, primeşte prinosul rugăciunilor noastre şi de măsura cea îngerească învredniceşte-ne pe noi, cei ce glas înălţăm către Tine, zicând: ***Aliluia!***

Icosul 3

Lui Daniil proorocul vedenie i s-a arătat despre sfârşitul veacurilor şi glas de sus a poruncit lui Gavriil, Arhanghelul tălmăcitor al tainelor dumnezeieşti, să-i tâlcuiască vedenia, spre veşnica pomenire. Iar acela, cu chip de om înfăţişându-se, semnele i le-a desluşit, zicând: "Ia aminte, fiul omului!" Dinaintea aceluia şi noi ne cutremurăm, ca Daniil odinioară şi cinstire îi aducem ca unui sol ceresc, grăind către dânsul, într-un duh şi cu un glas:

Bucură-te, strălucire care nu mai înserezi;
Bucură-te, pârgă nouă a edenicei amiezi;
Bucură-te, cel prin care Daniil văzu departe;
Bucură-te, că prin tine harul Duhului se împarte;
Bucură-te, că vestit-ai calea prin Ioan deschisă;
Bucură-te, că slujit-ai Evanghelia promisă;
Bucură-te, Gavriile, mare binevestitor!

Condacul 4

Unul şi acelaşi a descoperit Sfintei Ana că va naşte la bătrâneţele ei. Unul şi acelaşi a hrănit-o în Templu pe Fecioara cea între toate aleasă. Unul şi acelaşi l-a încredinţat pe Zaharia că Elisabeta va naşte pe Ioan, Înainte-mergătorul, care îngerul pustiei se va numi. Unul şi acelaşi a binevestit Mariei, zicând: ***"Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată eşti tu între femei. Duhul Sfânt Se va pogorî peste tine şi puterea Celui-Preaînalt te va umbri. Vei naşte fiu şi vei chema numele lui Iisus. Acesta va fi mare şi Fiul Celui-Preaînalt se va chema".*** Iar noi acestea ştiindu-le şi cu credinţă mărturisindu-le, pe Dumnezeu îl prea mărim pentru toate, strigând: ***Aliluia!***

Icosul 4

Şi auzind Fecioara cuvântul îngerului Gavriil şi crezând nesmintit că la Dumnezeu toate sunt cu putinţă, s-a smerit voii celei de sus, încuviinţându-se zămislirii fără de sămânţă şi naşterii fără de stricăciune, prin care ne-a venit mântuirea cea dintru început făgăduită. Iar noi, căutând a urma în credinţă celei ce a zis: ***"Fie mie după cuvântul tău!"***, laolaltă lui Dumnezeu ne plecăm şi binevestitorului Său îi grăim, iarăşi şi iarăşi:

Bucură-te, bucuria minunatelor pliniri;
Bucură-te, caier tainic al cucernicei iubiri;
Bucură-te, care noaptea o prefaci în zori de lume;
Bucură-te, care-ntâiul I-ai spus Domnului pe nume;
Bucură-te, că primită fusese a cerului solie;
Bucură-te, că Maria zise prea smerită:"Fie!";
Bucură-te, Gavriile, mare binevestitor!

Condacul 5

Prea măriт eşti, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri, cel ce pentru mântuirea noastră Te-ai întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioară şi Te-ai făcut om. Şi ai îndurat pentru noi patimă, răstignire şi moarte, iar a treia zi ai înviat din morţi, făcându-te temei şi arvună dumnezeiască a învierii celei de obşte. De aceea noi, necurmat, dimpreună cu îngerii şi cu Sfinţii din ceruri, slavă îţi înălţăm şi zicem: ***Aliluia!***

Icosul 5

După cuvântul Arhanghelului, Fecioara a zămislit de la Duhul Sfânt şi a născut pe Mântuitorul şi Lumina lumii, pe Hristos, Răsăritul cel de Sus, întru care iubirea şi puterea Sfintei Treimi ni s-au arătat nouă întregi, în veac şi în vecii vecilor. Iar noi, pe Dumnezeu cel în Treime slăvindu-L, nici pe minunat crainicul Său nu-l uităm, ci cu cinste îl pomenim, grăindu-i întru dreptate:
Bucură-te, crăinicia Răsăritului cel mare;
Bucură-te, îngerească voii voilor strigare;
Bucură-te, că prin tine harul Domnului se-arată;
Bucură-te, vrednicie cu nimic asemănată;
Bucură-te, fulger tainic între ceruri şi pământ;
Bucură-te, părtăşia plinătăţii-ntru Cuvânt;
Bucură-te, Gavriile, mare binevestitor!

Condacul 6

Ferice de cei ce, în trup fiind, viaţă îngerească duc! Că Dumnezeu, în purtarea Lui de grijă, trimite pe îngerii Săi să ne ocrotească şi să ne pilduiască întru curăţie şi credincioşie, ca să ne învrednicim noi, lucrându-ne desăvârşirea, de împărăţia cea mai dinainte pregătită nouă, unde înşine vom fi ca îngerii lui Dumnezeu în cer şi chiar mai presus de îngeri chemaţi. Deci Ziditorului văzutelor şi nevăzutelor să-I aducem prinos fără de prihană inimile noastre şi cu rost de sfinţenie să zicem: ***Aliluia!***

Icosul 6

Cel ce pe Fecioara mai dinainte o vestise de naşterea lui Hristos, fericind-o ca pe o lamură a lumii, ce mai presus de îngeri s-a ridicat, acelaşi a strigat celei pline de dar: ***“Preacurată Fecioară, bucură-te şi iarăşi zic: bucură-te, căci Fiul tău a înviat a treia zi din mormânt. Luminează-te, luminează-te, Noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit. Saltă, saltă de-acum şi te bucură, Sioane, iar tu, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, veseleşte-te întru învierea Celui născut al tău!”.*** Acestuia, care bucuria cea mare a vestit-o oarecând, să-i strigăm şi noi, cu aceeaşi bucurie:

Bucură-te, că strigat-ai celei doldora de dar;
Bucură-te, îndulcitorul feciorescului amar;
Bucură-te, mângâierea Născătoarei de Hristos;
Bucură-te, purtătorul îngerescului prinos;
Bucură-te, cu întregul nevăzutelor alai;
Bucură-te, care-n ceruri întreită slavă dai;
Bucură-te, Gavriile, mare binevestitor!

Condacul 7

O, minunat alai îngeresc, care-n ceruri aduci neîncetat întreită slăvire, zicând: ***"Sfânt, Sfânt, Sfânt este Domnul Savaot. Pline-s cerul şi pământul de mărirea Sa!",*** iar asupra lumii, porunca lui Dumnezeu plinind-o, în chip tainic veghezi şi de toată dreptatea te bucuri, ***fii pururea însoţitor plin de bunătate al neamului nostru şi tot sufletul creştinesc luminează-l pe calea rugăciunii, a dragostei şi a osârdiei slujitoare, ca una să fim cu toţii întru Hristos şi răpiţi în bucuria Duhului să zicem: Aliluia!***

Icosul 7

Sfântului Arhanghel Gavriil, cu Mihail întâistătător al soborului Puterilor cereşti celor fără de trup, cuvine-se să-i aducem cinstire şi să urmăm dreptăţii lui, asemenea părinţilor noştri, pe care din neam în neam i-a călăuzit, de la patriarhi şi prooroci până la Maica Domnului şi de la apostoli până la sfinţii cei mai aproape de noi. De aceea, să nu pridim a ne ruga în tot locul şi în toată vremea, iar acum mai cu înflăcărare să glăsuim către el:
Bucură-te, a îngerimii frunte binecuvântată;
Bucură-te, duh ce-n chipul omenimii se arată;
Bucură-te, care ai adus Născătoarei imn din cer;
Bucură-te, că şi Sfinţii ajutorul tău îl cer;
Bucură-te, că din piatră bun izvor ai izvodit;
Bucură-te, dărnicia creştinescului zenit;
Bucură-te, Gavriile, mare binevestitor!

Condacul 8

Rugăciunile noastre primindu-le, Sfinte voievoade Gavriil, ca pe o umilă ofrandă poartă-le dinaintea Dumnezeului celui viu şi adaugă-le lor puterea ta mijlocitoare, că noi la tine nădăjduim şi la tot ajutorul îngeresc pe care Dumnezeu l-a rânduit oamenilor, după bunătatea şi înţelepciunea Lui. În genunchi cerşind îndurare pentru puţinătatea şi neputinţele noastre, dumnezeieştii Pronii ne încredinţăm întregi, cu sufletele şi cu trupurile deopotrivă şi laolaltă cu cetele cereşti, Dumnezeului Oştirilor celor de sus îndelung îi cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 8

Prea fericit eşti tu, Gavriile, slujitorule al dreptăţii şi Milei prisositoare, care faci cunoscute oamenilor hotărârile voinţei dumnezeieşti şi stai pururea gata, cu tot Soborul cel într-aripat, să plineşti poruncile Celui vechi de zile! Pentru aceasta, creştinii te cinstesc şi te laudă şi bine nădăjduiesc în sprijinul tău, iar noi, nevrednicii, în ceasul acesta numele tău cel plin de putere îl chemăm, strigându-ţi din tot sufletul şi din tot cugetul nostru unele ca acestea:

Bucură-te, ducătorul rugăciunilor la cer;
Bucură-te, încredinţare despre cele ce nu pier;
Bucură-te, că cetit-ai în vedenii de profet;
Bucură-te, strălumină pogorâtă-n Nazaret;
Bucură-te, că lui Iosif desluşire i-ai adus;
Bucură-te, că Maria zămislit-a pe Iisus;
Bucură-te, Gavriile, mare binevestitor!

Condacul 9

Hristos, Domnul şi Mântuitorul nostru, în fel şi chip a fost vestit oamenilor încă din vechime, prin îngeri şi prooroci. Iar Gavriil, îngerescul voievod, fruntea vestitorilor a fost şi pavăză cerească Fecioarei din Nazaret şi straja dumnezeiescului Mire. Şi toate întocmai au fost precum le-a grăit, la vremea de Dumnezeu hărăzită, ca să se întărească credinţa cea râvnitoare şi nădejdea celor ce au strigat şi strigă: ***Aliluia!***

Icosul 9

Întru totul vrednic de laudă eşti, Sfinte voievoade Gavriil, că ţie ţi-au fost încredinţate mai înainte tainele Sfatului dumnezeiesc şi crainic ales ai fost dintre miriade de îngeri, dâră de lumină făcând între cer şi pământ, ca şi prin aceasta să se prea mărească Treimea cea Sfântă şi de grijă purtătoare, căci slava Stăpânului şi în râvna slugii străluceşte. Drept care şi noi, cu înfiorată cucernicie, cuvinte precum acestea din darul Cuvântului îţi grăim:

Bucură-te, maiestatea cerului înflăcărată;
Bucură-te, care-n slavă precum vulturul dai roată;
Bucură-te, strălucire care soarele-l întreci;
Bucură-te, destăinarea tăinuitelor poteci;
Bucură-te, ascultare fără preget şi clintire;
Bucură-te, că prieten eşti al veşnicului Mire;
Bucură-te, Gavriile, mare binevestitor!

Condacul 10

O, Doamne Dumnezeule, Atotţiitorule, Făcătorul tuturor celor văzute şi nevăzute, cel ce veşniceşti între oştiri fără de număr şi după care toate se cer, de la răsărit până la apus şi de pe pământ până în tării, că Tu eşti viaţa şi rostul şi plinătatea lor, dă-ne şi nouă duh sârguitor şi limbi ca de foc, să prea mărim acum şi pururea numele Tău cel sfânt şi rânduielile Tale fără greş să le păzim şi cu îngerii să-ţi cântăm înmiit: ***Aliluia!***

Icosul 10

Ce fericire şi cinste poate fi mai mare decât aceea de a contempla fără de vreme slava cea neapropiată a Sfintei Treimi şi de a sluji voinţei dumnezeieşti celei una şi a toate orânduitoare, din care cele de sus şi cele de jos îşi au fiinţa lor? În fericirea şi în cinstea aceasta aflându-te, Gavriile voievoade, cum nu te-am ferici şi nu te-am cinsti noi, cei ce ne ostenim în trup spre împărăţia cea fără de sfârşit a lui Dumnezeu şi nădăjduim la tine cu nădejde mare, ca să ne fii nouă tainic sprijinitor pe calea cea strâmtă a mântuirii? Drept care iară şi iară cuvios îţi grăim:
Bucură-te, sârguinţă de când lumea lucrătoare;
Bucură-te, că iubirea din adâncuri te dogoară;
Bucură-te, mărturia hotărâtelor soroace;
Bucură-te, că prin tine voia Domnului se face;
Bucură-te, că Treimea o contempli îndeaproape;
Bucură-te, bucurie care nu ne mai încape;
Bucură-te, Gavriile, mare binevestitor!

Condacul 11

Dumnezeu cel Unul şi întreit, cu înţelepciunea Lui cea neajunsă, oştire slujitoare a rânduit în cer, miriade de miriade şi toate cele văzute prin cele nevăzute tainic se păzesc. ***Cutremură-te, omule şi măsură îngerească agoniseşte-ţi ţie, că Dumnezeu, în bunătatea Sa fără de seamăn şi în nemărginita Lui dărnicie, la desăvârşirea făpturii dintru început te-a chemat, că înger nefiind, cu îngerii să te întreci, întru smerită ascultare şi cu ei laolaltă să cânţi Celui de trei ori Sfânt: Aliluia!***

Icosul 11

Aducând noi mulţumită şi slavă Celui ce îngerii Şi-i trimite din înalt, pe tine, trimisule fără de trup care în chip de om te-ai arătat odinioară, ca un de mai înainte crainic al lui Hristos, vestind celor aleşi mântuirea ce avea să vie şi păzindu-i pe ei de toată urgia potrivnicului, cu bucurie te cinstim, putere sfântă şi sfinţitoare, şi-i fericim pe cei laolaltă cu tine, iar gurile noastre se umplu de lauda ta, zicând:
Bucură-te, care-n ceruri întreită-nalţi cântare;
Bucură-te, a celor sfinte strajă mărturisitoare;

Bucură-te, cel ce-n cinste eşti cu Mihail de-o seamă;
Bucură-te, leac angelic de-ndoială şi de teamă;
Bucură-te, care-n nume porţi a cerului tărie;
Bucură-te, bogoslovul veacului ce va să vie;
Bucură-te, Gavriile, mare binevestitor!

Condacul 12
Neînserată este slava şi fără de margini mila Domnului şi Dumnezeului nostru, iubirea Lui peste toţi şi peste toate ca un cort se întinde, iar căile cele ascunse ale lucrării Lui ce minte îngerească sau omenească poate în de tot să le cuprindă? De cine ne vom teme, dară, când cu noi este Dumnezeu? Ascultaţi, neamuri şi prea măriţi Preasfânta Treime cea de o fiinţă şi nedespărţită: pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Duhul Sfânt, cu fără de numărul oştirilor celor de sus laolaltă cântând: ***Aliluia!***

Icosul 12
În minunata şi înfricoşata vedenie a celor de pe urmă, la ruperea celei de-a şaptea peceţi, văzut-a Sfântul Ioan Bogoslovul pe cei şapte îngeri care stau dinaintea Celui-Preaînalt şi care au să sufle pe rând în trâmbiţele dreptăţii, vestind plinirea celor ce trebuie să fie. Deci şi noi, nevrednicii, înfricoşându-ne până mai este vreme şi pocăindu-ne de atâta întuneric de păcate, celui desăvârşit întru slujire, glas înălţând, să-i cântăm cu înmulţită nădejde:
Bucură-te, proslăvire a treimicului Sfat;
Bucură-te, al voii sfinte mesager într-aripat;
Bucură-te, ajutorul celor ce spre ceruri strigă;
Bucură-te, că-ntre îngeri şi-ntre oameni eşti verigă;
Bucură-te, înfricoşata beznelor de jos certare;
Bucură-te, că măsură eşti a râvnei slujitoare;
Bucură-te, Gavriile, mare binevestitor!

Condacul 13 (de 3 ori)
O, Gavriile, Arhanghel al luminii line, care celor de demult le-ai desluşit calea şi le-ai vestit soroacele, care neîncetat veghezi peste faţa pământului prin dumnezeiască rânduială, care la sfârşitul veacurilor cu Dreptul Judecător vei fi la înnoirea lumii, cercetează-ne şi pe noi, nevrednicii veacului acestuia şi păzeşte-ne de vrăjmaşii noştri văzuţi şi nevăzuţi, de tagma lui Irod şi de tagma satanei, ca să nu ne smintim şi să nu ne pierdem, ci să dobândim şi noi cetăţenia Ierusalimului ceresc, unde laolaltă cu îngerii şi cu sfinţii să veşnicim cântând: ***Aliluia!***

Apoi se zic iarăşi:

Icosul 1

Cu cei şapte Sfinţi îngeri care văd faţa lui Dumnezeu şi duc rugăciunile drepţilor dinaintea Tronului ceresc tu întru mare cinste te numeri şi fără de istov te osteneşti să ne aduci nouă, celor în trup vieţuitori, veştile rânduielilor şi milelor de sus, temeluind nădejdea mântuirii după care toată firea suspină, drept care şi noi, cunoscând prin tine puterea lui Dumnezeu, ca de un foc al credinţei ne aprindem de îngerească ta lumină şi cu grai cucernic te grăim, zicând:

Bucură-te, cel ce-n faţa Domnului cu cinste şezi;
Bucură-te, proslăvire care nu te-mpuţinezi;
Bucură-te, glas de taină al oştirilor de sus;
Bucură-te, că prin tine s-a vestit Hristos Iisus;
Bucură-te, că Fecioarei dinainte i-ai stătut;
Bucură-te, logofătul Celui fără de-nceput;
Bucură-te, Gavriile, mare binevestitor!

Condacul 1

Ca pe un crainic mare al voii Celui-Preaînalt şi ca pe o călăuză binecuvântată a neamului omenesc spre Hristos, Domnul vieţii şi al învierii, cinstimu-te, Sfinte voievoade Gavriil şi închinămu-ne credincioşiei tale ca unei icoane cereşti a slujirii celei fără de preget, strigându-ţi ţie cu glasul evlaviei dreptmăritoare: ***Bucură-te, Gavriile, mare binevestitor!***

Apoi:

Rugăciune către Sfântul Arhanghel Gavriil

O, Sfinte Arhanghele Gavriil, desăvârşit lucrătorule, care cu numele şi cu fapta mărturiseşti puterea Celui-Preaînalt, către puţinătatea omenească apleacă-te cu îngăduinţă şi veghează-ne în ceasul rugăciunii noastre şi călăuzeşte-ne spre împlinirea a toată dreptatea, cu mulţimea harurilor anume încredinţate ţie, că noi în puternicul tău ajutor cutezăm a nădăjdui şi ascultătoarei tale slujiri următori năzuim a ne face.

Tu pe oameni cercetându-i din neam în neam, cu bunele şi cu relele noastre ne ştii; de aceea te rugăm să fii răbdător cu nedesăvârşirile noastre, sprijinindu-ne ca de rele să ne lepădăm, iar întru cele bune să sporim, căci de îndreptarea omului scris este că şi îngerii se bucură. Deci pricină de bucurie înlesneşte-ne să fim Puterilor cereşti celor fără de trup, peste care Dumnezeu fruntaş te-a rânduit, Voievod între Voievozii cei de sus. Fii bucuria noastră şi învredniceşte-ne să fim bucuria ta, ca întru Domnul bucuriei duhovniceşte să ne veselim.

Rugăciunile noastre du-le la Dumnezeu cu iuţimea aripilor tale şi de vestirea ta mântuitoare nu ne lipsi pe noi, Binevestitorule, ca pe unii ce nădăjduim cu râvna duhului să biruim neputinţele cele trupeşti şi îngerilor asemănători să ne facem, ca dimpreună cu oştirile cereşti şi cu cetele drepţilor, spre Împărăţia luminii celei neînserate cătând, din tot sufletul şi cu tot cugetul nostru să aducem mulţumită, laudă şi închinăciune Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, Treimea cea de o fiinţă şi nedespărţită, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Sursa:
https://doxologia.ro/ceaslov/acatiste/acatistul-sfantului-arhanghel-gavriil

Acatistul Sfântului Arhanghel Gavriil - alt acatist

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşlueşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condac 1

Ca o stea înainte mergătoare Soarelui dreptăţii te-ai coborât la Cerul cel prea luminat la Născătoarea de Dumnezeu, ca să îi vesteşti apropierea zilei mântuirii a toată lumea, întâmpinându-o cu cântări de: ***Aliluia!***

Icos 1

Ca o floare culeasă din grădina Raiului ai adus Fecioarei prea curate cântarea cea veselitoare ,,Bucură-te!" care umple inima de mireasma credinţei şi pleacă şi gândurile noastre smerite a te cinsti pe tine cu flori de cuvinte ca acestea:
Bucură-te, crin sfinţit întru adierile Duhului;
Bucură-te, rază plinitoare a voii dumnezeieşti;
Bucură-te, vestitorul Darului celui nevăzut;
Bucură-te, descoperitor al legământului pecetluit;
Bucură-te, grabnic plinitor al cuvântului dumnezeiesc;
Bucură-te, veselia celor ce nădăjduiesc în mila Domnului;
Bucură-te, dar ceresc vestind apropierea darului mântuirii;
Bucură-te, oglindă întru care se închipuie taine cereşti;
Bucură-te, frumuseţe dulce ce alungă frica;
Bucură-te, aripă a voii dumnezeieşti;
Bucură-te, cântec ceresc întru auzul inimii;

Bucură-te, podoabă a lumii îngereşti;
Bucură-te, Sfinte Arhanghele Gavriile, rază vestitoare a Soarelui dreptăţii!

Condac 2

Ochii sufletului proorocului Daniil i-ai luminat, cel ce eşti rază a tainelor lui Dumnezeu vestitoare, şi l-ai făcut să înţeleagă venirea lui Hristos, căruia cetele îngerilor strigă neîncetat: ***Aliluia!***

Icos 2

Naşterea lui Samson ai binevestit femeii lui Manoe, iar acum vesteşte şi nouă, celor cu suflete sterpe de orice virtute, apropierea izbăvirii din robia celui viclean, ca să îţi aducem drept mulţumire spice de gânduri ca acestea:
Bucură-te, mângâierea celor doritoare de prunci;
Bucură-te, pecetluirea darului celor ce se nasc;
Bucură-te, alungarea viforului ispitelor;
Bucură-te, cetate nebiruită a mântuirii credincioşilor;
Bucură-te, dezlegarea nerodirii inimilor;
Bucură-te, spic ce hrăneşte dorirea de cele dumnezeieşti;
Bucură-te, masă cerească a Luminii;
Bucură-te, tămâie a rugăciunii bine primite;
Bucură-te, risipirea furtunii patimilor;
Bucură-te, dezlegarea blestemului pântecelor neroditoare;
Bucură-te, bucuria celor covârşiţi de întristare;
Bucură-te, cercetarea celor din necazuri;
Bucură-te, Sfinte Arhanghele Gavriile, rază vestitoare a Soarelui dreptăţii!

Condac 3

Sfinţilor Ioachim şi Ana le-ai vestit primirea darului de mântuire, a fântânii dumnezeieşti, care avea să adape toată lumea însetată de mântuire, prin purtarea în pântecele său a Adâncului milostivirii, căruia cu glasuri neîncetate toată făptura Îi strigă: ***Aliluia!***

Icos 3

De-a dreapta altarului tămâierii ai stat şi naşterea Înaintemergătorului ai vestit marelui prooroc Zaharia, iar acum însuţi adu jertfe de rugăciuni în cămara cea cerească, ca să se dezlege nerodirea sufletelor noastre şi să ne facem născători de virtuţi, mulţumiri ca acestea aducându-ţi ţie:
Bucură-te, că ai vestit pe privighetoarea pustiei;
Bucură-te, nor uşor plin de dumnezeiască binecuvântare;
Bucură-te, că pedeapsă ai vestit celui neîncrezător;

Bucură-te, înger vestitor al îngerului pământesc;
Bucură-te, minune vestitoare de minuni prea mari;
Bucură-te, fulger ce risipeşti norul îndoielilor;
Bucură-te, vas al milei udând pământul cu binecuvântare cerească;
Bucură-te, că auzi suspinurile celor greu ispitiţi;
Bucură-te, că legi rănile noastre din păcate;
Bucură-te, mir ce bine înmiresmezi sufletele smerite;
Bucură-te, că opreşti năvala valurilor ispitelor;
Bucură-te, liman de scăpare al celor greu încercaţi în boli;
Bucură-te, Sfinte Arhanghele Gavriile, rază vestitoare a Soarelui dreptăţii!

Condac 4

După porunca dumnezeiască pe Fecioara ai hrănit în Sfânta Sfintelor cu mană îngerească şi ai deşteptat-o întotdeauna a înălţa Stăpânului la jertfelnicul inimii Sale curate tămâia cântărilor de: ***Aliluia!***

Icos 4

Deschide şi ferestrele inimii mele şi pe scara rugăciunii urcându-te, adu-mi şi mie hrana cea înţelegătoare a cuvintelor dumnezeieşti, ca la masa sufletului meu să ospătez împreună cu Hristos şi Sfinţii Îngeri, veselindu-mă de laude ca acestea:
Bucură-te, povăţuitorul sufletelor celor smerite;
Bucură-te, împodobitorul inimilor celor curate cu gânduri cereşti;
Bucură-te, mir prea bogat al minţilor înţelepte;
Bucură-te, vas ce picură mila cea dumnezeiască;
Bucură-te, rouă ce stinge văpaia patimilor noastre trupeşti;
Bucură-te, trezvia minţilor celor înduhovnicite;
Bucură-te, pecetea darului grăitorilor de Dumnezeu;
Bucură-te, sălaş ceresc al minunilor;
Bucură-te, învăţătorule al curăţiei;
Bucură-te, binecuvântarea maicilor celor evlavioase;
Bucură-te, dulceaţa înţelegerilor înalte;
Bucură-te, pom al Raiului ce hrăneşte minţile credincioşilor;
Bucură-te, Sfinte Arhanghele Gavriile, rază vestitoare a Soarelui dreptăţii!

Condac 5

Marea taină a zămislirii Cuvântului în pântece fecioresc ţie ţi s-a descoperit, slujitorule al Treimii, şi măcar că te mirai în sine de cele nepătrunse nici de minte îngerească, te-ai grăbit a merge către Cea plină de dar şi ai aduce vestirea cea minunată, cântând Domnului: ***Aliluia!***

Icos 5

În vis te-ai arătat dreptului Iosif, alungând teama şi vădind nevinovăţia Fecioarei, iar la judecata lui Hristos, când se vor vădi păcatele noastre, prin rugăciunile tale arată-ne pe noi neosândiţi de dreptatea dumnezeiască şi născători de virtuţi mai înainte de sfârşitul pământesc, ca să te fericim cu cântări de laudă ca acestea:

Bucură-te, liniştea logodnicului Preacuratei;
Bucură-te, glas vestitor al dreptăţii dumnezeieşti;
Bucură-te, râu al păcii din pacea lui Hristos;
Bucură-te, potolirea valurilor gândurilor necuvioase;
Bucură-te, înfrânarea celor râvnitori de curăţie;
Bucură-te, apărătorul nebiruit al celor ce te cinstesc pe tine;
Bucură-te, lucrătorul ospăţului celui duhovnicesc;
Bucură-te, hrana cea tare a inimilor iubitoare de înţelepciune;
Bucură-te, risipirea norului gândurilor întunecate;
Bucură-te, rază mângâietoare a sufletelor smerite;
Bucură-te, pod al împăcării cu Dumnezeu;
Bucură-te, ploaie cerească peste sufletele curate;
Bucură-te, Sfinte Arhanghele Gavriile, rază vestitoare a Soarelui dreptăţii!

Condac 6

Păstorilor celor simpli le-ai descoperit taina naşterii Cuvântului şi ai povăţuit gândurile inimilor lor ca întru bucurie să salte cu dragoste în cântări de: ***Aliluia!***

Icos 6

Cu vestiri de bucurie ai încununat pământul şi toată întristarea celor deznădăjduiţi ai alungat cu strălucirea minunilor tale, de care învredniceşte şi pe cei ce te cinstesc pe tine aşa:

Bucură-te, risipirea legăturii întristării;
Bucură-te, cununa celor evlavioşi;
Bucură-te, mirul cel scump al celor iubitori de înţelepciune;
Bucură-te, lăcaşul cinstit al bucuriei;
Bucură-te, steauna călăuzitoare către pământul mântuirii;
Bucură-te, crinul cel tainic al iubitorilor fecioriei;
Bucură-te, mireasma cea tainică a Sfinţilor;
Bucură-te, minte luminată de Raza vieţii;
Bucură-te, izvorul binecuvântat al darurilor dumnezeieşti;
Bucură-te, scânteia cuvintelor Vieţii;
Bucură-te, condei iscusit al Înţelepciunii;
Bucură-te, cărare sfinţită a voii dumnezeieşti;
Bucură-te, Sfinte Arhanghele Gavriile, rază vestitoare a Soarelui dreptăţii!

Condac 7

Învierea lui Hristos o ai vestit femeilor mironosiţe şi lumina vestirii tale a întâmpinat cu bucurie pe toţi, cei ce aşteptau vederea Cuvântului cu inimi smerite, cântându-I în taină: ***Aliluia!***

Icos 7

Ca unul ce ai venit cu frică fericite, către prea curata Fecioară, aducându-i ei dumnezeiasca vestire de bucurie prin care negura întristării a fost risipită, alungă norii patimilor mele şi străluceşte-mi raza veseliei, ca să te măresc pe tine aşa:
Bucură-te, izvorul binecuvântat al bucuriei;
Bucură-te, pecetea legământului dumnezeiesc;
Bucură-te, iscusit grăitor de cele înalte;
Bucură-te, nimicirea cugetelor celor rele;
Bucură-te, oglinda închipuirilor dumnezeieşti;
Bucură-te, slujitor al tainelor înfricoşătoare;
Bucură-te, temelia vestirilor mântuitoare;
Bucură-te, cetatea cea sfinţită a Cuvântului;
Bucură-te, bucuria lăudătorilor Treimii;
Bucură-te, lucrător neostenit la mântuirea lumii;
Bucură-te, nimicirea blestemului lui Adam prin cuvânt;
Bucură-te, nădejdea bucuriei Evei;
Bucură-te, Sfinte Arhanghele Gavriile, rază vestitoare a Soarelui dreptăţii!

Condac 8

Ca unul ce slujeşti împreună cu cetele îngereşti în hora cea nesfârşită a Treimii, pe scara cuvântului dă-mi trecere lină, ca să aduc Stăpânului jertfe de cântări: ***Aliluia!***

Icos 8

Tainele cele ascunse lumii îngereşti şi omeneşti ţie ţi s-au descoperit prin bunăvoinţa lui Dumnezeu, făcându-te trâmbiţă a vestirilor de bucurie; acum vesteşte şi sufletului meu încetarea întristării şi sălăşluirea la limanul Cuvântului, unde să-ţi cânt ţie:
Bucură-te, văzătorule al tainelor prea luminate;
Bucură-te, mană lucrătoare a voii dumnezeieşti;
Bucură-te, fulger prea frumos al darurilor cereşti;
Bucură-te, adiere dulce a bucuriei întru Hristos;
Bucură-te, cercetarea grabnică a celor răniţi de întristare;
Bucură-te, sălăşluirea tuturor în pământul mântuirii;
Bucură-te, bucuria celor iubitori de prunci;
Bucură-te, adăparea celor însetaţi de înţelepciune;

Bucură-te, minte prea înaltă a însemnărilor duhovniceşti;
Bucură-te, carte întru care s-a scris taina întrupării Cuvântului;
Bucură-te, călăuzirea magilor spre Adevăr;
Bucură-te, apărarea lor de mânia lui Irod;
Bucură-te, Sfinte Arhanghele Gavriile, rază vestitoare a Soarelui dreptăţii!

Condac 9

Stând acum în mijlocul cetei îngereşti şi înălţând laudă Ziditorului, auzi şi suspinurile inimilor noastre şi gândurile ce strigă către tine în necazuri, aducând Domnului lauda de mulţumire prin tine: ***Aliluia!***

Icos 9

Ca unul ce eşti apărător nebiruit al monahilor şi povăţuitor fecioarelor, nu te depărta nici de cei ce petrec în lume şi sunt ameninţaţi de grijile acestui veac, ca toţi adunându-ne într-un gând iubitor să-ţi înălţăm cântări ca acestea:
Bucură-te, floare a Împărăţiei cerurilor;
Bucură-te, îndrumătorul paşilor noştri pe cărarea rugăciunii;
Bucură-te,s abie păzitoare a sihaştrilor;
Bucură-te, vestitorul celor ascunse ale voinţei dumnezeieşti;
Bucură-te, adăparea setei noastre de mântuire;
Bucură-te, bogăţia cea necheltuită a fecioarelor;
Bucură-te, mirul cel prea dorit al preoţilor cucernici;
Bucură-te, limanul celor ce înoată în marea acestei vieţi;
Bucură-te, foarte folositor celor pe nedrept asupriţi;
Bucură-te, surparea curselor ispititorului;
Bucură-te, oglinda vederilor duhovniceşti;
Bucură-te, apărarea cea tare a celor din primejdii;
Bucură-te, Sfinte Arhanghele Gavriile, rază vestitoare a Soarelui dreptăţii!

Condac 10

Ca o tăbliţă întru care s-au scris tainele nevăzute de ochi omenesc pe tine te cunoaştem, Sfinte Gavriile, căci cu slove de aur Tatăl a scris întru tine înfricoşătoarea taină a zămislirii Cuvântului prin lucrarea Duhului, care ne îndeamnă şi pe noi a-I cânta: ***Aliluia!***

Icos 10

Din primejdii izbăveşti pe cei ce pururea sunt necăjiţi de asupririle vrăjmaşilor nevăzuţi şi paşii gândului nostru îi îndreptezi către cărările mântuirii, ca să te cinstim toţi cu evlavie aşa:
Bucură-te, pocăinţa celor greşiţi;

Bucură-te, norul vestitor al tainelor Luminii;
Bucură-te, foc nestins al rugăciunii;
Bucură-te, străjerul cel nebiruit al credincioşilor;
Bucură-te, rug nemistuit al înţelepciunii;
Bucură-te, bogăţia cea nerăpită a cuvântătorilor de Dumnezeu;
Bucură-te, îndreptătorul celor blânzi;
Bucură-te, trâmbiţa vestitoare a înţelepciunii;
Bucură-te, glasul cel minunat al binecuvântării;
Bucură-te, tăierea legăturii blestemului Evei;
Bucură-te, uşă cereacă pentru ostaşii lui Hristos;
Bucură-te, frumuseţe neumbrită de cuvântul omenesc;
Bucură-te, Sfinte Arhanghele Gavriile, rază vestitoare a Soarelui dreptăţii!

Condac 11

Cu psalmi şi cu cântări ne-ai învăţat pe toţi a cinsti pogorârea Cuvântului la noi, cei ce eram ţinuţi în robia celui rău, ca să ne împărtăşim încă de pe pământ de bucuria mântuirii şi să strigăm Ziditorului: ***Aliluia!***

Icos 11

Mărturisit-ai fericite slujitorule al Treimii, că mai aproape decât alţi îngeri stai aproape de tronul lui Dumnezeu şi primeşti în auzul tău dulcele cuvinte ale tainelor dumnezeieşti spre a aduce bucurie sufletelor care te cinstesc pe tine aşa:
Bucură-te, nădejdea izbăvirii noastre din nevoi;
Bucură-te, ştergerea lacrimilor maicilor întristate;
Bucură-te, povăţuitorul pruncilor pe căile poruncilor dumnezeieşti;
Bucură-te, scăparea celor din adâncul deznădăjduirii;
Bucură-te, scara bucuriei celor căzuţi în întristare;
Bucură-te, mijlocitor spre aflarea voii dumnezeieşti;
Bucură-te, întărirea sufletelor slăbănogite de păcat;
Bucură-te, ridicarea celor greu loviţi de necazuri;
Bucură-te, vestirea bucuriei celor mâhniţi;
Bucură-te, icoană a frumuseţii înţelepciunii Treimii;
Bucură-te, dulce auzire a Stăpânei lumii;
Bucură-te, mângâierea celor scârbiţi de multele ispite;
Bucură-te, Sfinte Arhanghele Gavriile, rază vestitoare a Soarelui dreptăţii!

Condac 12

Lui Moise i-ai tâlcuit cartea facerii cu înţelepciunea dată ţie de Dumnezeu, iar acum tâlcuieşte şi în cartea inimii mele voia cea dumnezeiească de mântuire, ca lepădând toată negura întristării să cânt cu bucurie: ***Aliluia!***

Icos 12

Privind către Frumuseţea cea negrăită, nu-ţi întoarce privirea nici dinspre noi, cei urâţiţi de multele păcate, ca îndreptându-ne viaţa cu ajutorul tău, să îţi aducemm cântări de mulţumire ca acestea:

Bucură-te, bunul chivernisitor al vieţii noastre;
Bucură-te, paza fecioarelor înţelepte;
Bucură-te, auzirea grabnică a celor întristaţi;
Bucură-te, stea ce risipeşte întunericul necredinţei;
Bucură-te, cuvântul mângâierii celor scârbiţi;
Bucură-te, toiagul celor orbiţi de păcat;
Bucură-te, frumuseţea ce împodobeşte minţile mai înalte;
Bucură-te, stâncă din care curge apa înţelepciunii;
Bucură-te, lumina cunoştinţei de Dumnezeu a celor neştiutori;
Bucură-te, grabnic ajutător al celor ce te cinstesc;
Bucură-te, bucuria celor din necazuri;
Bucură-te, întărirea turnului inimilor pe temelia ascultării de Hristos;
Bucură-te, Sfinte Arhanghele Gavriile, rază vestitoare a Soarelui dreptăţii!

Condac 13 (de 3 ori)

O, Sfinte Arhanghele Gavriile, pecetea bucuriei neamului omenesc şi lauda cetelor îngereşti, vino şi în mijlocul nostru şi cu vestirile de mântuire izgoneşte din sufletele noastre toată întristarea, ca împreună cu tine în săltări îngereşti ale duhului să aducem Stăpânului jertfa cântării de: ***Aliluia!***

Apoi se zic iarăși:

Icos 1

Ca o floare culeasă din grădina Raiului ai adus Fecioarei prea curate cântarea cea veselitoare „Bucură-te!” care umple inima de mireasma credinţei şi pleacă şi gândurile noastre smerite a te cinsti pe tine cu flori de cuvinte ca acestea:

Bucură-te, crin sfinţit întru adierile Duhului;
Bucură-te, rază plinitoare a voii dumnezeieşti;
Bucură-te, vestitorul Darului celui nevăzut;
Bucură-te, descoperitor al legământului pecetluit;
Bucură-te, grabnic plinitor al cuvântului dumnezeiesc;
Bucură-te, veselia celor ce nădăjduiesc în mila Domnului;
Bucură-te, dar ceresc vestind apropierea darului mântuirii;
Bucură-te, oglindă întru care se închipuie taine cereşti;
Bucură-te, frumuseţe dulce ce alungă frica;
Bucură-te, aripă a voii dumnezeieşti;

Bucură-te, cântec ceresc întru auzul inimii;
Bucură-te, podoabă a lumii îngereşti;
Bucură-te, Sfinte Arhanghele Gavriile, rază vestitoare a Soarelui dreptăţii!

Condac 1

Ca o stea înainte mergătoare Soarelui dreptăţii te-ai coborât la Cerul cel prea luminat la Născătoarea de Dumnezeu, ca să îi vesteşti apropierea zilei mântuirii a toată lumea, întâmpinându-o cu cântări de: ***Aliluia!***

Rugăciune către Sfântul Arhanghel Gavriil

O, Sfinte Arhanghele Gavriil, desăvârşit lucrătorule care cu numele şi cu fapta mărturiseşti puterea Celui-Preaînalt, către puţinătatea omenească apleacă-te cu îngăduinţă şi veghează-ne în ceasul rugăciunii noastre, şi călăuzeşte-ne spre împlinirea a toată dreptatea, cu mulţimea harurilor anume încredinţate ţie, că noi în puternicul tău ajutor cutezăm a nădăjdui şi ascultătoarei tale slujiri următori năzuim a ne face.

Tu pe oameni cercetându-i din neam în neam, cu bunele şi cu relele noastre ne ştii; de aceea te rugăm să fii răbdător cu nedesăvârşirile noastre, sprijinindu-ne ca de rele să ne lepădăm, iar întru cele bune să sporim, căci de îndreptarea omului scris este că şi îngerii se bucură. Deci pricină de bucurie înlesneşte-ne să fim Puterilor cereşti celor fără de trup, peste care Dumnezeu fruntaş te-a rânduit, Voievod între Voievozii cei de sus. Fii bucuria noastră şi învredniceşte-ne să fim bucuria ta, ca întru Domnul bucuriei duhovniceşte să ne veselim.

Rugăciunile noastre du-le la Dumnezeu cu iuţimea aripilor tale şi de vestirea ta mântuitoare nu ne lipsi pe noi, Binevestitorule, ca pe unii ce nădăjduim cu râvna duhului să biruim neputinţele cele trupeşti şi îngerilor asemănători să ne facem, ca dimpreună cu Oştirile cereşti şi cu cetele drepţilor, spre Împărăţia luminii celei neînserate cătând din tot sufletul şi cu tot cugetul nostru să aducem mulţumită, laudă şi închinăciune Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, Treimea cea de o fiinţă şi nedespărţită, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin!

Sursa:
https://doarortodox.com/2018/03/12/acatistul-sfantului-arhanghel-gavriil-26-martie/

Paraclise pentru fiecare zi a săptămânii - Paraclisul Sfântului Arhanghel Gavriil

din Mineiul pe luna martie anul 1831

Gavriil cel mai mare, mintea cea văzătoare de Dumnezeu, cea luminoasă cerească, carele la Lumina cea întreit strălucitoare priveşte, şi vede Taina cea dumnezeiască şi înfricoşată: împreună cu cetele cele de sus, bine a vestit Fecioarei viind la dânsa: şi se roagă pentru sufletele noastre.

Taina cea mare, cea neştiută mai înainte de îngeri, şi mai înainte de veci ascunsă, ţie unuia s-a încredinţat Gavriile, şi aceasta uneia celei curate o ai spus, în Nazaret viind: Cu care roagă-te, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Pripeală: Cela ce faci pe îngerii Tăi duhuri, şi slugile Tale pară de foc

Cela ce eşti pururea plin de lumină, şi faci voia, şi plineşti poruncile Atotţiitorului: mai marele îngerilor Gavriile prea alesule: mântuieşte pe cei ce te cinstesc pe tine cu dragoste, pururea cerşind, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. a lui Ioan, monahul

Trimis a fost din Cer, Gavriil arhanghelul bine să vestească Fecioarei zămislirea, şi viind în Nazaret cugeta întru sine, de minune spăimântându-se: Cum Cel ce este necuprins întru cei de sus, din Fecioară va să se nască! Cel ce are scaun Cerul, şi aşternut picioarelor pământul, în pântece de Fecioară încape, spre carele cei cu câte şase aripi şi cei cu ochi mulţi a privi nu pot. Acela cu un cuvânt a se întrupa dintr-însa bine a voit! Al lui Dumnezeu este cuvântul acesta. Deci ce stau, şi nu grăiesc Fecioarei:
Bucură-te, cea plină de dar, Domnul este cu tine.
Bucură-te, curată Fecioară;
Bucură-te Mireasă, care nu ştii de mire;
Bucură-te, Maica Vieţii, blagoslovit este Rodul pântecelui tău.

La Utrenie

Troparul: Mai marele voievod al Oştilor cereşti, rugămu-te pe tine noi nevrednicii, ca prin rugăciunile tale să ne acoperi pe noi, cu acoperământul aripilor măririi tale celei netrupeşti, păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu de-adinsul, şi strigăm: Izbăveşte-ne din nevoi, ca un mai mare peste cetele puterilor celor de sus.

Canonul Arhanghelului

facerea Sfântului Iosif,
scriitorul de cântări

Cântarea 1

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi împărătesei Maici, şi mă voi arăta luminat prăznuind, şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Ca pe cel ce eşti lumină dumnezeiască şi fără materie, cu împărtăşirile cele fără materie, spre Lumina cea prea înaltă, te rog arhanghele al Domnului: Luminează-mă prin rugăciunile tale, ca să te laud.

Astăzi să strângem cete dumnezeieşti, veselindu-ne, cinstind pe cel dintâi al minţilor celor fără de trupuri, carele a vestit bucuria cea negrăită, ce a venit în lume pentru bunătate.

Pe tine avându-te folositor mai mare, apărător şi perete, şi întărire către Dumnezeu Gavriile, noi cei ce te iubim, ne izbăvim de primejdii, şi de vătămarea şarpelui, lăudându-te pe tine.

Bogorodişna

Curată pe tine cu totul fără prihană, Gavriil dacă te-a văzut: Bucură-te, Stăpână, către tine luminat a strigat, ceea ce nu ştii de nuntă, mântuirea oamenilor, lauda îngerilor, cinstită cuvântare.

Cântarea 3

Irmos: Pe ai tăi cântăreţi Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-a împreunat ceată duhovnicească întăreşte-i, şi întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învredniceşte-i.

Cu împărtăşirea Luminii celei prea fără materie, ca cela ce eşti cu adevărat fără materie Gavriile, mai presus de materie fiind luminat, lumină a doua te-ai văzut, pe oamenii cei materialnici, care te laudă pe tine, totdeauna luminându-i.

De mai mare bună slavă te-ai învrednicit, mare taină nouă descoperindu-ne, cela ce eşti mai mare între îngeri, prin care ne-am ridicat de pe pământ la înălţimea cea mai mare, cei ce mult te cinstim pe tine.

Arată-te din Cer tuturor, celor ce cu dragoste te căutăm pe tine pururea şi alinează viforul cel pornit asupra noastră al ispitelor şi al necazurilor,o, Gavriile, mai marele voievod.

Arătându-ţi ţie oarecând taina cea de demult ascunsă Fecioară, Gavriil a strigat: bucură-te, polata lui Dumnezeu, întru care sălăşluindu-se pe toţi oamenii i-a îndumnezeit ca un Îndurat.

Marele Gavriil, voievodul îngerilor, arătându-se pururea, împreună cu dânşii strigă dumnezeiască cântare Treimii bucurându-se: pe aceasta toţi cu mare glas întru credinţă să-l lăudăm, şi cu gând curat cu cuviinţă să-l slăvim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Slujitorilor celor fără de trupuri tu mai mare fiind, taina cea înfricoşată mai înainte de veci rânduită, ţie unuia Gavriile slăvite s-a încredinţat, Naşterea cea negrăită a PreaSfintei Fecioare, bucură-te strigându-i ei, ceea ce eşti plină de dar: pentru aceasta după datorie, credincioşii cu veselie pururea te fericim.

Cântarea 4

Irmos: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc al Întrupării Tale, celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum avându-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stătutu-ai de demult Gavriile, după vrednicie minunate, prin împărtăşirile dumnezeieştii Stăpânii, luminând pe proorocul Daniil, făcându-i lui prin Duhul arătarea celor nevăzute. Cu guri de tină pe tine, cel ce eşti cu firea de foc, te lăudăm: Scoate-ne pe noi din focul cel ce totdeauna arde Gavriile, cu dumnezeieştile tale mijlociri.

În haină dumnezeiască mai mult decât soarele strălucită, cu slavă negrăită fiind îmbrăcat, mai mare voievodule al slujitorilor, stai înaintea Împăratului ceresc veselindu-te.

Pe tine toată curăţită cu Duhul, Gavriil cunoscându-te Preacurată, luminat a strigat către tine: Bucură-te, dezlegarea blestemului şi chemarea strămoşilor.

Cântarea 5

Irmos: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta, că tu Fecioară care nu ştii de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel ce este peste toate, şi ai născut Fiu pe Cel fără de ani, tuturor celor ce te laudă mântuire dăruind.

Cu împărtăşirea Minţii celei dintâi fiind luminat, a doua lumină te-ai văzut, strigând împreună cu cetele îngereşti cele nenumărate: Sfânt este Tatăl Atotfăcătorul, Fiul cel împreună fără început, şi Duhul cel de pe un scaun.

Chipul tău este de foc, frumuseţea prea luminată, de care se minunează tot cugetul: Slava îţi este mare, Gavriile prea slăvite, mai marele dumnezeieştilor îngeri, podoaba tuturor celor ce cu bună credinţă te laudă pe tine.

Dumnezeiescul Zaharia dacă te-a văzut pe tine de demult, stând împreună în vremea cădirii, a rămas mut, căci nu a crezut vestirii tale celei înfricoşate, care i-ai spus Gavriile mai marele voievod.

Biserică de sfinţenie fiind prea Curată, prin glasul lui Gavriil arhanghelul, ai născut pe Cela ce se odihneşte întru sfinţi, pe Dumnezeu cel prea Sfânt, carele pe toţi sfinţeşte, şi din nevoi îi scoate.

Cântarea 6

Irmos: Înţelepţii lui Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să plesnim cu mâinile, slăvind pe Dumnezeu cel ce s-a născut dintru dânsa.

Limbile păgâneşti nu pot să te cinstească pe tine mintea cea luminoasă şi cerească, care eşti strălucit prea luminos cu dumnezeieşti străluciri mai presus de minte negrăit.

Cela ce eşti rază de soare mult luminoasă, mai marele voievod al slugilor celor de foc, cu rugăciunile tale către Stăpânul cele de lumină purtătoare, pe cântăreţii tăi din adâncul patimilor scoate-i.

Sfaturile păgânilor risipeşte-le, credinţa pravoslavnică întăreşte-o, potoleşte împerecherile Bisericii arhanghele, prin rugăciunile tale cele către Făcătorul a toate.

Cuvintelor lui Gavriil celor dumnezeieşti ascultătoare ai fost Curată, şi pe Cuvântul cel prea fără de început L-ai născut cu trup, carele a izbăvit lumea de necuvântare.

Condac, glasul 8:

Podobie: Apărătoare Doamnă, mulţumiri pentru biruinţă, izbă-vindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozeşte-ne pe noi dintru toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Tu eşti arhistratege prea slăvit slujitor prea luminoasei şi cinstitei şi atot făcătoarei şi nenumăratei şi înfricoşatei Treimi: deci roagă-te acum neîncetat rugătorule, ca să ne izbăvim noi de toate nevoile, şi muncile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, acoperământul robilor tăi.

Cântarea 7

Irmos: N-au slujit făpturii înţelepţii lui Dumnezeu, fără numai Făcătorului, ci groaza focului bărbăteşte călcându-o, s-au bucurat cântând: Domnul părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Naşterea lui Ioan, slăvite, o ai vestit oarecând Zahariei, înlăuntrul dumnezeieştii Biserici, stând el, şi cântând Izbăvitorului şi Dumnezeu: prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Prea slăvită bunăcuviinţa Bisericii tale Gavriile, prea luminat sfinţeşte sufletele credincioşilor, şi le porunceşte să strige cu mare glas: prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Luminat fiind cu taină mai mare voievodule cu împărtăşirea Luminii celei dintâi, a doua lumină cu adevărat te-ai văzut, luminând totdeauna pe cei ce cântă: prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Trimis a fost Gavriil mai marele voievod, să-ţi vestească ţie bucurie Fecioară Maică curată, prin care întristarea a încetat, şi blestemul cu adevărat s-a făcut neroditor, şi blagoslovenia a înflorit credincioşilor în veci.

Cântarea 8

Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită, pe toată lumea ridică să strige ţie: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu sfinţite cuvinte de sfinţenie, norodul cel sfinţit, pe tine te laudă veselindu-se: că tu arhanghele pe Cuvântul cel Atotpricinuitor, carele a luat trup ca şi al nostru, L-ai vestit Fecioarei, ceea ce este dintre noi, mai presus de gând şi de cuvânt: pentru aceasta pe tine te cinstim întru toţi vecii.

De Mintea cea mare şi dintâi lipindu-te arhanghele, cu gura ta cea de foc cânţi dulce cântare înfricoşată, care cântă cetele tuturor îngerilor: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu bune laude dumnezeieşti arătat fiind împodobit, străbaţi cele cereşti, apoi şi cele pământeşti, plinind sfinte voile lui Hristos Dumnezeului tuturor, povăţuitorule al îngerilor Gavriile, lauda celor ce te laudă pe tine pururea cu credinţă.

Cu trupul după ipostas Cuvântul a se amesteca cu oamenii vrând, te-a avut pe tine mai înainte mergând, şi mai înainte gătindu-o Lui sfinţită polată, o, Sfinte Gavriile strigând: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Ca pe un scaun împărătesc înfrumuseţat, ca pe ceea ce este mai presus decât toate făpturile, ca pe ceea ce una a înfiinţat pe Cel mai presus înfiinţat şi pe oameni cu mai bună unirea naşterii celei negrăite şi străine, pe Fecioara cea binecuvântată să o lăudăm.

Cântarea 9

Irmos: Tot neamul pământesc să sălteze cu Duhul fiind luminat, şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să strige: Bucură-te, prea fericită, Născătoare de Dumnezeu curată, pururea Fecioară.

Stai cu frică înaintea scaunului darului slujind, şi strălucit fiind cu vărsările de lumină cele mai presus de gând, şi cu sfinţenie îndumnezeit, şi lumină fiind văzut, şi luminând cu mijlocirile tale, pe cei ce te cinstesc cu credinţă, sfinţite Gavriile.

Ca un cer cu stele împodobit te vezi cu dumnezeieşti străluciri, şi ca un voievod în mâini ţii sceptru prea luminat: şi străbaţi tot pământul, voia Stăpânului totdeauna făcând, şi din nevoi pe toţi credincioşii scoţând.

Potoleşte viforul barbarilor cel cumplit, carele se ridică totdeauna asupra robilor tăi, aşează împerecherile Bisericii: celor ce te laudă pe tine dă-le izbăvire de greşale, şi împăratului dăruieşte-i biruinţă, Gavriile, cu caldă folosinţa ta.

Prea bună însoţire şi prea slăvită, Mihaile şi Gavriile, stând înaintea scaunului dumnezeieştii Slave, cereţi tuturor iertare de păcate, şi izbăvire de nevoi, ca nişte folositori, şi ca cei ce urmaţi bunătăţii Stăpânului întru toate.

Lumina Fulgerului, adică a Celui născut al tău, s-a strălucit, şi a luminat toată partea cea de sub soare, şi pe mai marele întunericului l-a pierdut, de Dumnezeu Născătoare prea curată, lauda îngerilor, şi mântuirea tuturor oamenilor, celor ce te laudă pe tine cu neîncetate glasuri.

Mintea cea mai înainte de veci, a doua lumină te-a aşezat pe tine Gavriile, carele cu împărtăşiri dumnezeieşti luminezi toată lumea, şi ne descoperi nouă cea din veac dumnezeiască, şi mare cu adevărat taină, pe Cel ce s-a întrupat în pântecele fecioresc, carele a fost fără de trup, şi s-a făcut om, ca să mântuiască pe om.

Înaintea scaunului Dumnezeirii celei întreit luminătoare stând, şi din destul fiind strălucit cu dumnezeieştile străluciri, cele ce ies neîncetat de acolo, pe cei ce dănţuiesc pe pământ cu bucurie, şi te laudă pe tine, de negura patimilor izbăveşte-i, şi cu luminare străluceşte-i, Gavriile mai marele voievod, rugătorule pentru sufletele noastre.

Sfărâmă întărâtările celor din Agar, care asupra turmei tale adesea năvălesc, potoleşte despărţirile Bisericii, alinează viforul ispitelor celor fără de măsură: izbăveşte de nevoi şi de primejdii, pe cei ce cu dragoste te cinstesc pe tine, şi sub acoperământul tău aleargă, Gavriile mai marele voievod, rugătorule pentru sufletele noastre.

(Extras din cartea: Paraclise pentru fiecare zi a săptămânii)

Paraclisul Sfântului Arhanghel Gavriil

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.]

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;

Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.

8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori), *apoi:*

Tropar: Mare voievod al oştilor cereşti, rugămu-te pe tine, noi nevrednicii, ca prin rugăciunile tale să ne acoperi pe noi, cu acoperământul aripilor măririi tale celei netrupeşti, păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu de-adinsul şi strigăm: scapă-ne din nevoi, ca un mai-mare peste cetele puterilor celor de sus.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu vom tăcea nicicând, de Dumnezeu Născătoare, a spune pururea puterea ta noi, nevrednicii, că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi scăpat pe noi de atâtea primejdii sau cine ne-ar fi păzit pe noi până acum slobozi? Noi de la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.

11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul Sfântului Arhanghel Gavriil

Cântarea I

Irmos: Pe Faraon, cel ce se purta în car, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni oarecând, în chipul Crucii lovind şi despărţind marea şi pe Israel fugăritul şi mergătorul pedestru l-a izbăvit; pe cel ce cântă cântare lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu minte pururea luminată de făclia Duhului fiind, tainele Luminii ţi s-au descoperit ţie, Sfinte Arhanghele Gavriile, ca să aduci pace neamului omenesc şi mare milă sufletelor noastre.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Adus-ai Celei pline de dar vestea mântuirii neamului omenesc prin înfricoşătoarea întrupare a Cuvântului, iar acum aduci sufletelor noastre mari daruri prin re-vărsarea rugăciunilor tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca unul ce eşti oglindă a Minţii celei dintâi, arătând luminat tainele cele mai presus de minte, dă-ne şi nouă a ne vedea în oglinda rugăciunii tale starea cea căzută a sufletului, spre a aprinde în noi dorirea îndreptării.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Primit-ai de la Sfântul Gavriil înfricoşătoarea taină şi pe noi, cei ţinuţi în înfricoşătoare păcate ne-ai îndreptat la calea mântuirii.

Cântarea a III-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu profetul Avacum, strig către Tine: Slavă puterii Tale, iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Proorocului Daniel ai descoperit înfricoşătoarea taină a întrupării lui Hristos, însă întăreşte-ne cu rugăciunea ta, ca lucrând faptele cele bune, să ne izbăvim de sabia osândei veşnice.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stând înaintea Celui fără de materie şi aducând jertfe de rugăciuni, nu ne uita nici pe noi, cei cufundaţi în întunericul păcatului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dezlegarea nerodirii dumnezeieştilor părinţi Ioachim şi Ana ai vestit, iar acum vesteşti inimilor noastre rod de mântuire celor ce se ostenesc să semene cuvintele cele dumnezeieşti în ţarina sufletului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Toată suflarea îţi aduce ţie buchetul laudelor dumnezeieşti, iar noi cu smerite cuvinte ne ascundem sub acoperământul Tău cel puternic.

Apoi aceste **stihiri**:

Sfinte Gavriile, ca cel ce străluceşti ca o făclie de Dumnezeu sădită şi cu focul rugăciunii tale alungi de la noi duhurile răutăţii, învredniceşte-ne de răspuns bun la înfricoşătoarea judecată a lui Hristos.

Maica Luminii, cu razele rugăciunii Tale luminează întunericul sufletului meu, ca şi de întunericul cel veşnic să mă izbăvesc.

Sedealna, glas 2:

Podobie: Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu de-adinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână: Vino degrab şi ne izbăveşte pe noi din nevoi, ceea ce eşti singură grabnic folositoare.

Ca un Arhanghel strălucind în ceata cea cerească aduci pururea cântare de laudă Celui mai presus decât toată lauda şi din adâncul necazurilor scoţi pe cei ce strigă către tine cu credinţă.

Cântarea a IV-a

Irmos: Nepăzind poruncile Tale Stăpâne, cu mintea mea intrând în patimile desfătărilor, am fost golit de har şi pentru răni zac gol; ci mă rog Ţie, Mântuitorule, mântuieşte-mă!

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind minte văzătoare de Dumnezeu, limpede ai văzut tainele cele nevăzute şi acum te rogi să ne vedem păcatele şi să ne curăţim de ele prin pocăinţă.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu suliţa rugăciunii tale alungă de la noi duhurile răutăţii şi cu săltarea îngerească bucură sufletele celor ce ţi-au încredinţat ţie ajutorul în nevoi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca unul ce străluceşti cu frumuseţea cea ascunsă şi pe toţi îi luminezi cu razele înţelepciunii, îmbracă şi sufletul meu în veşmântul cel luminat al curăţiei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Potoleşte valurile ispitelor ca una ce pacea lui Hristos ai statornicit în inimile tulburate de multe păcate.

Cântarea a V-a

Irmos: Căutând cu ochiul Tău cel neadormit, milostiveşte-Te spre mine, cel cuprins de dormitarea trândăviei şi care slujesc somnului desfătărilor în patul patimilor; Cel ce ţi-ai plecat capul pe Cruce şi Te-ai trezit de bunăvoie, micşorând Hristoase, noaptea păcatului, cel ce eşti lumina dreptăţii.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Naşterea Înaintemergătorului Domnului ai vestit, fiind tu luceafăr printre stelele îngereşti, care noaptea mâhnirii pentru nerodirea de prunci o risipeşti şi străluceşti tuturor lumina bucuriei.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stând înaintea Celui mai presus de minte, minţile noastre împovărate de păcat le luminează spre a urma căile smeritei cugetări.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Naşterea lui Hristos o ai vestit păstorilor, iar acum turma lui Hristos o călăuzeşti către limanul binecuvântat al pocăinţei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Păzeşte-mă sub acoperământul rugăciunilor Tale de toată tulburarea vrăjmaşului, ca să îmi odihnesc mintea la limanul păcii lui Hristos.

Cântarea a VI-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cele neroditoare să se veselească pentru că au ca scut al rugăciunii pe marele Arhanghel Gavriil, care şi mijloceşte rod pântecelor neroditoare.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În hora îngerească dănţuind şi slavă neîncetată Treimii aducând, adu-ţi aminte şi de noi, cei ce alergăm la acoperământul rugăciunii tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu săgeţile rugăciunilor tale doboară pe vrăjmaşii noştri nevăzuţi, ca întru pace să petrecem noaptea acestei vieţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Inima mea cea tulburată de multe păcate o luminează cu raza rugăciunii Tale, ca să îţi aduc ţie cântare de laudă.

Apoi aceste **stihiri**:

Cu strălucirile rugăciunilor tale izgoneşte tot întunericul patimilor din sufletele noastre şi ne povăţuieşte pe cărările mântuirii.

Preacurată, care, prin cuvânt, negrăit ai născut pe Cuvântul în zilele cele mai de apoi, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Condacul: Tu, voievodule al îngerilor, eşti prea mărit slujitor al prea luminoasei, cinstitei, înfricoşătoarei şi Atotfăcătoarei Treimi pentru aceasta, roagă-te acum ne-

încetat, mijlocitorule al nostru, ca să fim mântuiţi din toate nevoile şi chinurile. Ca să strigăm ţie: Bucură-te, acoperământul robilor tăi!

Prochimenul, glas 4: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Său.

Stih: Fericit bărbatul cel ce se teme de Domnul...

Evanghelia după Matei:

Zis-a Domnul ucenicilor Săi: Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu şi nimeni nu cunoaşte pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaşte nimeni, decât numai Fiul şi cel căruia va voi Fiul să-i descopere. Luaţi jugul Meu asupra voastră şi învăţaţi-vă de la Mine, că sunt blând şi smerit cu inima şi veţi găsi odihna sufletelor voastre căci jugul Meu e bun şi povara Mea e uşoară.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pentru rugăciunile Arhanghelului Tău, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Apoi **stihira,** glas 6 (forma glasului 2):

Podobie: "Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău."

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.***

Stând în ceata Sfinţilor Arhangheli şi aducând laudă neîncetată Treimii, revarsă şi asupra noastră lumina înţelepciunii, ca să te lăudăm pe tine ca pe un mijlocitor al nostru.

[*Diaconul (iar în lipsa lui, preotul) rosteşte rugăciunea: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău şi binecuvântează moştenirea Ta, cercetează lumea Ta cu milă şi cu îndurări, înalţă fruntea creştinilor ortodocşi şi trimite peste noi milele Tale cele*

bogate; pentru rugăciunile prea curatei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereştilor netrupeşti Puteri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; ale Sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli; ale tuturor sfinţilor sfinţiţilor ierarhi; ale sfinţilor, măriţilor şi bunilor biruitori mucenici; ale prea cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţilor noştri, ale Sfinţilor (N), a căror pomenire o săvârşim, ale Sfântului ierarh Spiridon, ale sfinţilor şi drepţilor dumnezeieşti părinţi Ioachim şi Ana şi pentru ale tuturor sfinţilor; rugămu-ne, Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoşii, care ne rugăm Ţie, şi ne miluieşte pe noi.]

[Strana: Doamne, miluieşte (de 12 ori).]

Cântarea a VII-a

Irmos: Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui Avraam, s-au lămurit ca aurul în topitoare; că în cuptorul cel de foc, ca într-o cămară luminată, dănţuiau, cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Veseleşte-te şi saltă Arhanghele al darului, căci tu bucurie ai adus pe pământ şi te rogi neîncetat pentru pacea Bisericii lui Hristos.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mintea mea cea pământească o ridică acum către tainele mai înalte, ca să nu fiu eu prins în cursele păcatului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Nu ştiu a te lăuda pe tine şi port povara neputinţelor trupului, dar dă-mi mie să pun început bun de pocăinţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sfarmă cursele vrăjmaşilor cele îndreptate asupra noastră şi trezeşte-ne pe noi la lumina pocăinţei.

Cântarea a VIII-a

Irmos: Văzându-Te soarele întins pe Cruce şi-a strâns razele şi tot pământul s-a clătinat cu cutremur, Împărate al tuturor, văzându-Te de voie pătimind, cel ce eşti din fire nepătimitor pentru aceasta, Te rog Hristoase: Tămăduieşte ca un doctor patimile sufletului meu!

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe pajiştea inimii mele sădeşte gânduri dumnezeieşti, ca să mă învrednicesc a culege florile laudelor îngereşti împreună cu tine, Arhanghele.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu te depărta de inimile noastre cele neputincioase, ci însemnează şi pe tăbliţa inimii mele cuvânt de mântuire.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca unul ce ai primit cununa slavei veşnice şi eşti grabnic ajutător celor de pe pământ, adu-ţi aminte şi de cei ce te cinstesc pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Maică prea curată, strălucirea fecioriei, ajută-mă pe mine a-mi păzi fecioria minţii prin cugetarea neîncetată la cele dumnezeieşti.

Cântarea a IX-a

Eva adică, prin păcatul neascultării, blestem înăuntru a adus, iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit pentru aceasta toţi Te slăvim.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mintea mea o înţelepţeşte ca să pornesc cu tot avântul pe calea poruncilor lui Dumnezeu, având-te pe tine sprijinitor de nădejde.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca unul ce eşti stea cerească, trimiţând tuturor razele păcii lui Hristos, izgoneşte toată tulburarea eresurilor cu rugăciunile tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doboară pe vrăjmaşii noştri nevăzuţi şi întăreşte mintea noastră pe piatra poruncilor dumnezeieşti, ca să te mărim pe tine totdeauna cu mulţumire.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Inima mea cea biruită de norul gândurilor rele o luminează cu razele darurilor Soarelui dreptăţii.

Apoi: ***Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvita fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.***

Apoi aceste **stihiri**, glas 8, podobie: " Ceea ce eşti mai cinstită...".

Bucură-te, luceafăr al Arhanghelilor, vistieria bunelor vestiri dumnezeieşti, bucuria maicilor celor iubitoare de prunci, apărătorul nebiruit al ortodocşilor, nu uita a face pomenire de cei ce te cinstesc pe tine cu evlavie.

Ca un fulger înconjori pământul şi toată întristarea o risipeşti din casa sufletelor, întărind pe toţi cu legătura bucuriei.

Prin cuvântul tău taină înfricoşătoare s-a lucrat şi blestemul osândirii s-a dezlegat, toţi aşteptând mântuirea lui Israel.

Ca un soare străbaţi pământul cu razele rugăciunii tale şi alungi din suflete tot întunericul mâhnirii cu vestirea darurilor lui Hristos.

Împreună cu Sfântul Arhanghel Mihail roagă-te să dobândim noi răspuns bun la înfricoşătoarea judecată a Stăpânului Hristos, ca să vă mărim cu credinţă.

Mintea ţi-a fost scară a Înţelepciunii pe care au suit paşii tainelor dumnezeieşti, iar acum urmele paşilor rugăciunii tale întipăreşte-i şi pe mahrama minţii noastre.

Cetele puterilor netrupeşti, cu Botezătorul, cu apostolii lui Hristos şi cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceţi rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Şi după ecfonis cântăm **Troparul**, glas 4:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim, când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase Dumnezeul nostru. Pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor creştini, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Cu îngerii veselindu-te întru slava Treimii, adu-ţi aminte de cei din primejdii şi tuturor întinde frânghia rugăciunilor tale spre izbăvire din groapa întristării.

Apoi cântăm această **stihiră** glas 2:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Vreme în care ne închinăm icoanei Sfântului: Ca unul ce străluceşti cu minte luminată în cetele cele de sus ale Arhanghelilor, priveşte cu bunăvoinţă şi spre noi, cei de jos, care avem trebuinţă de acoperământul rugăciunii tale.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Sursa:
https://www.crestinortodox.ro/comunitate/group_discussion_view.php?group_id=857&grouptopic_id=7524

Rugăciune către Sfântul Arhanghel Gavriil

Rugăciunile către Sfântul Arhanghel Gavriil sunt aducătoare de pace și de bucurie sfântă, de lumină și de nădejde. Ele potolesc tulburarea sufletului și liniștește inima împresurată de spaima necazurilor. Îngerii ne sunt ocrotitori, ajutători, povățuitori și îndrumători pe calea cea bună, cale care duce la Dumnezeu...

Sfântul Chiril al Turovului - Rugăciune către Sfântul Arhanghel Gavriil
(extras)

Sfinte Gavriile, mijlocitorule al bucuriei și binevestitorule al mântuirii, preschimbătorule al necazului și pierzătorule a tot răul! Fii mie ajutător în ceasul când voi fi biruit de patimă, cercetează-mă cu sfânta ta cercetare, luminează-mi sufletul întunecat de păcate multe, întărește-mă să fac faptele cele bune!

Strig către tine cu strigăt mare, și rugându-mă, cad la tine: nu mă trece cu vederea pe mine, robul tău, ci degrab sârguiește-te ca să nu mă ajungă sfârșitul, ca moartea să nu apuce înainte și să răpească ticălosul meu suflet, care încă pătimește în obiceiurile spurcate, și să mă iei nepregătit din această viață, și să mă duci fără de răspuns înaintea Celui ce judecă după faptele fiecăruia. Ci ca acela ce ai către Dumnezeu îndrăznire a te ruga pentru toți, cere să mi se ierte greșelile mele.

Imnografie

Troparul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil: Mai-marilor Voievozi ai oştirilor cereşti, rugămu-vă pe voi noi, nevrednicii, ca prin rugăciunile voastre să ne acoperiţi cu acoperământul aripilor măririi voastre celei netrupeşti, păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu dinadinsul şi strigăm: Izbăviţi-ne din nevoi, ca nişte mai mari peste cetele Puterilor celor de sus.

Tropar la sărbătoarea soborului Sfântului Arhanghel Gavriil: Mai mare Voievodule al Oştilor cereşti, rugămu-te pe tine noi nevrednicii ca, prin rugăciunile tale, să ne acoperi pe noi cu acoperământul aripilor slavei tale celei netrupeşti, păzindune pe noi, cei ce cădem cu dinadinsul şi grăim: izbăveşte-ne din nevoi, Sfinte Arhanghele Gavriil, ca un mai mare peste Cetele Puterilor celor de sus.

Condac la sărbătoarea soborului Sfântului Arhanghel Gavriil: Tu fiind mai mare peste slujitorii cei fără de trup, ţie unuia s-a încredinţat înfricoşătoarea Taină cea rânduită mai înainte de veci, Arhanghele Gavriil, prea slăvite. Adică naşterea cea de negrăit a Sfintei Fecioare, către care ai grăit: Bucură-te, Ceea ce eşti plină de dar. Pentru aceasta, după datorie, credincioşii cu veselie pururea te fericim.

Condac la sărbătoarea soborului Sfântului Arhanghel Gavriil: Tu, Voievodule al Îngerilor, eşti prea mărit slujitor al prea luminoasei, cinstitei, înfricoşătoarei şi Atotfăcătoarei Treimi pentru aceasta, roagă-te acum neîncetat, mijlocitorule al nostru, ca să fim mântuiţi din toate nevoile şi chinurile. Ca să strigăm ţie: Bucură-te, acoperământul robilor tăi!

Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil - 26 martie:
https://www.trinitas.tv/soborul-sfantului-arhanghel-gavriil-26-martie/

Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil (26 martie)

În această lună (martie), ziua a douăzeci şi şasea - Soborul mai marelui voievod Gavriil (Minei)

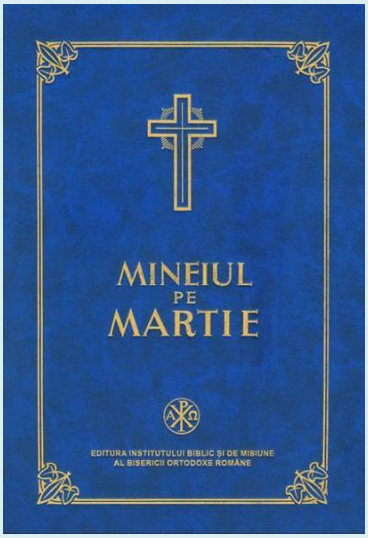

La Vecernie

La Doamne strigat-am... cântăm Samoglasnica zilei din Triod de 2 ori, fără Mucenicină şi 3 podobnice din Triod, apoi ale praznicului 3 şi ale Arhanghelului 3.

Stihirile praznicului, glas 4, însuşi glasul:

În luna a şasea, trimis au fost Arhanghelul la Fecioara cea curată, şi zicându-i ei să se bucure, bine i-a vestit, că Izbăvitorul dintr-însa va să iasă. Deci cu credinţă primind închinăciunea, Te-a zămislit pe Tine Dumnezeul cel mai-nainte de veci, care bine ai voit a te întrupa negrăit, spre mântuirea sufletelor noastre.

Stih: Binevestiţi din zi în zi mântuirea Dumnezeului nostru.

Limba care nu o ştia, o a auzit Născătoarea de Dumnezeu, că a grăit către dânsa Arhanghelul, graiurile bunei vestiri. De unde cu credinţă primind închinăciunea, Te-a zămislit pe Tine Dumnezeul cel mai-nainte de veci. Pentru aceasta şi noi bucurându-ne, strigăm Ţie: Cela ce Te-ai întrupat dintr-însa fără schimbare Dumnezeule, pace lumii dăruieşte şi sufletelor noastre mare milă.

Stih: Cântaţi Domnului cântare nouă, cântaţi Domnului tot pământul.

Iată chemarea acum s-a arătat nouă, mai presus de cuvânt, Dumnezeu cu oamenii se uneşte prin glasul Arhanghelului, înşelăciunea se goneşte. Că Fecioara primeşte bucurie; cele pământeşti s-au făcut cer; lumea s-a dezlegat de blestemul cel dintâi. Să se bucure făptura, şi cu glasuri să cânte: Făcătorule şi Izbăvitorul nostru, Doamne slavă Ţie.

Stihirile Arhanghelului, glas 1:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Gavriile cel mai mare, mintea cea prea văzătoare de Dumnezeu, cea luminoasă cerească, care la Lumina cea întreit strălucitoare priveşte, şi cântă cântarea cea dumnezeiască şi înfricoşată împreună cu cetele cele de sus, şi se roagă să dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Taina cea mare, cea neştiută mai înainte de îngeri şi mai-nainte de veci ascunsă, ţie unuia s-a încredinţat Gavriile, şi aceasta uneia celei Curate o ai spus, în Nazaret venind, cu care roagă-te să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

La a 11-a stihiră, **pripeala:** Cela ce faci pe îngerii Tăi duhuri şi pe slugile Tale pară de foc...

Cel ce eşti pururea plin de lumină şi faci voia şi plineşti poruncile Atotţiitorului, mai marele îngerilor Gavriile prea alesule, mântuieşte pe cei ce te cinstesc pe tine cu dragoste, pururea cerând să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu), *glas 6*

A lui Ioan monahul: Trimis a fost din cer Gavriil Arhanghelul, bine să vestească Fecioarei zămislirea. Şi venind în Nazaret, cugetă întru sine, de minune spăimântându-se. Cum Cel ce este necuprins întru cei de sus, din Fecioară va să Se nască? Cela ce are scaun Cerul, şi aşternut picioarelor pământul, în pântece de fecioară încape, spre care cei câte cu şase aripi, şi cei cu ochi mulţi a privi nu pot. Acela cu un cuvânt a Se întrupa dintr-însa bine a voit. Al lui Dumnezeu este cuvântul acesta. Deci ce stau, şi nu grăiesc Fecioarei? Bucură-te, cea plină de dar, Domnul este cu tine; Bucură-te, curată Fecioară; Bucură-te, Mireasă, care nu ştii de mire; Bucură-te, Maica Vieții. Binecuvântat este Rodul pântecelui tău.

Iar preotul face proscomidia, când să cântă Stihirile Vecerniei. Vohod cu Evanghelia

Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimen şi paremiile Triodului, apoi ale praznicului două:

De la Ieșire citire:

Cap. 3, 10.

Suitu-s-a Moise în muntele lui Dumnezeu Horeb şi i s-a arătat lui îngerul Domnului în pară de foc din rug. Şi a văzut că rugul ardea cu foc, şi nu se mistuia. Şi a zis Moise, merge-voi şi voi vedea, această arătare mare, ce este, că nu arde rugul. Iar dacă l-a văzut Domnul, că se apropia să vadă, l-a strigat pe dânsul Domnul din rug, zicând: Moise! Moise! Iar el a zis: Ce este Doamne; Şi i-a zis, nu te apropia aici; descalţă încălţămintele picioarelor tale. Că locul pe care stai tu, pământ sfânt este. Şi a zis lui: Eu sunt Dumnezeul tatălui tău, Dumnezeul lui Avraam şi Dumnezeul lui Isaac şi Dumnezeul lui Iacov. Şi şi-a întors Moise faţa sa, că se ruşina să caute înaintea lui Dumnezeu. Şi a zis Domnul către Moise: Văzând am văzut necazul norodului Meu în Egipt, şi strigarea lui o am auzit, pentru cei ce-l silesc la lucruri. Că ştiu durerea lui, şi M-am pogorât, să-l izbăvesc din mâinile egiptenilor, şi să-l scot pe dânsul din pământul acela şi să-l duc la pământ bun şi desfătat, la pământul din care izvorăşte miere şi lapte.

De la Pilde citire:

Cap. 8, 22.

Domnul m-a zidit început căilor Sale, spre lucrurile Lui. Mai înainte de veci m-a întemeiat întru început mai-nainte de facerea pământului. Şi mai-nainte de facerea adâncurilor, mai-nainte de curgerea izvoarelor apelor, mai-nainte până ce nu se înfipsese munţii, mai-nainte de toate măgurile m-a născut. Domnul a făcut laturile şi pustiile şi marginile lumii sub cer. Când gătea cerul, cu Dânsul eram. Şi când şi-a osebit luişi scaun pe vânturi; şi când întărea norii cei de sus, şi ca nişte tării punea izvoarele cele de sub cer. Când punea mării hotar, şi apelor ca să nu treacă ţărmurile sale. Şi tari făcea temeliile pământului, eram la Dânsul asemenea. Eu eram de care Se bucura în toate zilele, mă veseleam înaintea feţei Lui în toată vremea.

Apoi ectenia cea mică, şi vosglasul lui Sfinte Dumnezeule...,Că sfânt eşti Dumnezeul nostru... Şi Sfinte Dumnezeule...

Prochimenul glas 4: Bine vestiţi din zi în zi mântuirea Dumnezeului nostru.

[Stih: Cântaţi Domnului cântare nouă... Apostolul din cea către Evrei, începerea: Fraţilor, cela ce sfinţeşte şi cei ce se sfinţesc...Aliluia, glas 1. Pogorâ-se-va ca ploaia pe lână... Stih: Fie numele Lui binecuvântat în veci. Evanghelia de la Luca : În zilele acelea, îngreunata Elisabeta...Şi celelalte ale dumnezeieştii Liturghii a lui Gură de Aur. Şi în locul lui, Cade-se să te fericim... Cântăm pripeala: Binevesteşte pământule bucurie mare, lăudaţi ceruri mărirea lui Dumnezeu, şi Irmosul: Ca de sicriu însufleţit... Priceasna: Ales-a Domnul Sionul, şi l-a osebit pe el, spre lăcaş luişi...]

[La masă se face mângâiere fraţilor, mâncând peşte şi bând vin spre slava Născătoarei de Dumnezeu. Citim Pavecerniţa cea mică în tindă degrabă, şi fără metanii şi fără canon, numai după, Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu..., la Sfinte Dumnezeule..., facem 3 închinăciuni. Şi celelalte după obicei ale pavecerniţei şi Otpustul.]

[Cade-se a şti, că de se va întâmpla Soborul Arhanghelului Gavriil în vreo Sâmbătă, atunci se cântă numai slujba praznicului şi a Arhanghelului. Şi se pune întâi slujba praznicului. Iar tripeznețul Sâmbetei se cântă Vineri la Pavecerniţă. Iar de se va întâmpla Soborul în vreo Duminică, atunci se cântă întâi slujba Duminicii, apoi a praznicului şi apoi a Arhanghelului. Iar să ştii: de se va întâmpla praznicul Bunei-Vestiri, Joi a cincea săptămână, atunci Canonul cel mare se cântă Marţi întru acea săptămână, cu tripeznețul de Marţi. Iar tripeznețul canonului celui mare, îl cântăm împreună cu al praznicului Buneivestiri.

Vezi: De se va întâmpla praznicul Buneivestiri în vreo Duminică, Sâmbătă seara, la Vecernia cea mică: Stihirile praznicului pe 4. Iar în ziua Crucii, la Doamne strigat-am...: Stihirile Crucii pe 4. Slavă..., Şi acum..., a Praznicului. La stihoavnă: Stihira învierii una : Şi stihoavna praznicului. Cea de la Vecernia cea Mare, cu stihirile ei. Slavă...,Şi acum...,a praznicului. Acum slobozeşte..., Sfinte Dumnezeule..., şi după Tatăl nostru..., troparul învierii, Slavă..., Şi acum..., a praznicului : Ectenia şi Otpustul.

La Vecernia cea mare, după obişnuitul psalm, de seară. Cântăm, Fericit bărbatul..., Şi Catisma toată: La Doamne strigat-am..., punem stihirile învierii pe 4. Şi ale praznicului pe 6. Slavă..., Şi acum..., a praznicului. Iar în ziua Crucii,

punem ale învierii 3, ale Crucii 3. Şi ale praznicului pe 4. Slavă... a învierii, Şi acum... a Praznicului şi citirile praznicului 5.

La Litie, stihirile praznicului şi slava. Iar în ziua Crucii, la litie Stihirile praznicului 3 şi ale Crucii 3, care sunt scrise la Laude. Slavă... a praznicului, Şi acum..., a Crucii. La Stihoavnă, Stihirile învierii, Slavă..., Şi acum... a praznicului. Iar în ziua Crucii, Slavă... a Crucii. Şi acum..., a praznicului. Acum slobozeşte..., Sfinte Dumnezeule..., Şi după Tatăl nostru..., troparul praznicului de 3 ori. Iar în ziua Crucii: Troparul praznicului de 2 ori, şi a Crucii odată. Şi blagoslovenia pâinilor şi, Fie numele Domnului..., de 3 ori. Slavă..., Şi acum... Psalm 33 şi citire a praznicului La Utrenie, după cei şase psalmi. La Dumnezeu este Domnul..., Troparul Învierii de 2 ori. Şi al praznicului odată, iar în ziua Crucii, troparul învierii de 2 ori. Slavă..., al Crucii, Şi acum..., al praznicului. După Catisme, Sedelnele învierii toate. Iar după polieleu, sedelnele praznicului toate. Antifoanele Octoihului; Prochimenul şi Evanghelia praznicului. Învierea lui Hristos văzând..., şi psalm 50, stihira praznicului. Canonul învierii pe 4 şi al triodului pe 4 şi al praznicului pe 6. Catavasia praznicului. După a 3-a Cântare, sedealna praznicului, în ziua Crucii, Condacul şi Icosul Crucii, şi sedelnele Crucii. Apoi ale praznicului. După Cântarea a 6-a, Condacul şi Icosul praznicului. Luminânda învierii şi a praznicului. Iar în ziua Crucii, a învierii şi a Crucii şi a praznicului. La Laude, Stihirile învierii pe 4 şi ale praznicului pe 4 cu stihirile lor şi cu cea de Slavă... Apoi Stih: Scoală-te Doamne Dumnezeul meu..., şi celelalte. Şi cântăm Samo-glasnica triodului: Slavă..., iar aceea. Şi acum..., Prea blagoslovită eşti..., Slavoslovia cea mare, şi Otpustul.

Vezi: Pentru slujbele praznicului Buneivestiri, caută tot tipicul pe larg la triod, fiindcă acolo s-a pus toată învăţătura cât se cade la orice vreme s-ar întâmpla acest praznic, până în sfânta şi marea zi Sâmbătă, în fiecare an:

A şti ni se cuvine: Că de se va întâmpla întru însăşi Sfânta şi marea Duminică a Paştilor, care este Pasha Domnului, praznicul Buneivestiri a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu. Întru sfânta şi marea zi Sâmbătă seara, la Doamne strigat-am..., punem stihirile 10. Şi cântăm stihirile învierii 3, şi ale Sâmbetei celei mari Samoglasnice 3, şi ale praznicului 4. Slavă..., glasul al 6-lea, Ziua de astăzi cu taină.... Şi acum..., glas acelaşi a praznicului. Trimis a fost din cer..., Vohod cu Evanghelia, Lumină lină..., prochimenul nu zicem. Ci îndată diaconul sau preotul: Cu înţelepciune..., şi citirile, şi se citeşte întâia citire de la Facere: Întru început a făcut Dumnezeu cerul şi pământul... Apoi ale praznicului Buneivestiri, citirile 5, şi pe urmă celelalte citiri ale zilei după rânduiala lor, şi pe rând dumnezeiasca Liturghie a marelui Vasile. Iar după slobozirea Liturghiei, se face obişnuita

mâncare şi citirea faptelor, şi după sfârşitul citirii, blagoslovind preotul, zicem Sfinte Dumnezeule..., Prea Sfântă Treime..., şi după Tatăl nostru..., Doamne miluieşte! de 12 ori. Slavă..., Şi acum... Veniţi să ne închinăm... Şi după psalmul 50, cântăm canonul praznicului cu Irmosul pe 6 şi al Sâmbetei celei mari cu Irmosul pe 8. Catavasie, Irmosul sâmbetei celei mari, întru amândouă stranele împreună, după a treia Cântare Condacul şi Icosul praznicului şi Sedealna zilei. Slavă..., Şi acum..., a praznicului; după a 6-a Cântare, Condacul şi Icosul zilei. După a 9-a Cântare, Sfinte Dumnezeule..., şi după Tatăl nostru..., troparul zilei: Când te-ai pogorât la moarte..., Slavă..., Şi acum..., a praznicului, Ectenia şi Otpustul şi citire şi celelalte. Şi se face învierea după cum arată la Penticostar. Iar la cel de pe urmă, Hristos a înviat..., după deschiderea uşilor, intrând iarăşi în Biserică şi cetele sfârşind de cântat: Şi celor din mormânturi... Cântă îndată, pe când intră preotul în altar. Slavă..., troparul praznicului, Şi acum..., tot acelaşi. Apoi Ectenia cea mare. Şi după vosglas, începe cel mai mare Irmosul: Ziua învierii..., Şi cântăm Canonul paştelui, cu Irmosul pe 8, Irmoasele de câte 2 ori, şi al Buneivestiri iarăşi pe 8, Irmoasele de 2 ori. Catavasia: Ziua învierii..., amândouă stranele împreună şi troparul, Hristos au înviat..., de 3 ori. Şi după fiecare Cântare, Ectenia cea mică şi vosglasurile după rânduiala lor. După a treia Cântare: Condacul şi Icosul paştelui şi Ipacoi. După a 6-a Cântare: Condacul şi Icosul Buneivestiri. Apoi prochimenul praznicului, glas 4. Binevestiţi din zi în zi... Stih: Cântaţi Domnului cântare nouă.... Toată suflarea..., Evanghelia praznicului, de la Luca. Începerea: În zilele acelea sculându-se Maria... Apoi Învierea lui Hristos văzând..., de 3 ori. Şi stihira, Înviind Iisus din mormânt..., de 3 ori pe glas 6. După acestea, Cântarea a 7-a, şi a 8-a, după rânduiala lor, la a 9-a Cântare, cântăm pripelile paştelui, şi ale praznicului, după rânduiala lor. Luminânda paştelui odată şi a praz-nicului de 2 ori. La Laude, stihirile învierii pe 4, Şi ale Buneivestiri pe 4. Cu stihurile lor. Apoi amândouă stranele împreună zicând pripeala: Să învie Dumnezeu..., cântă stihirile paştelui, glas 5, cu celelalte stihuri ale lor. Slavă..., a praznicului: Să se veselească cerurile..., Şi acum..., a paştelui, glas 5, Ziua învierii şi să... Apoi troparul paştelui de 3 ori. Slavă..., Şi acum..., al praznicului Şi sărutare după obicei. Şi învăţătură a lui Ioan Gură de Aur. Ectenia şi Otpust. Iar ieşire cu litie afară de mânăstire nu se face. Iar ceasurile se cântă după tipicul paştelui.

La Liturghie, Antifoanele paştelui. Iar după Vohod zicem: În biserici binecuvântaţi pe Dumnezeu..., Hristos a înviat..., de trei ori. Slavă..., troparul praznicului Şi acum... Condacul paştelui: De te-ai şi pogorât în mormânt... Câţi în Hristos v-aţi botezat..., Prochimenul, Apostol şi Evanghelia mai întâi ale paştelui. Apoi ale praznicului. Iar când se apropie vremea la liturghie a se citi Sfânta Evanghelie, citeşte preotul cu diaconul Evanghelia paştelui, după cum s-a arătat la liturghie în

sfânta şi marea Duminică a paştelui în tipicul Penticostarului. Apoi un diacon singur citeşte Evanghelia Buneivestiri, după obicei, precum totdeauna şi la soroacele Evangheliei acesteia nu loveşte în clopot. Şi pe rând dumnezeiasca Liturghie a Hrisostomului. În loc de Axion, Irmosul paştelui. Priceasna paştelui şi a praznicului.

Vezi: Fiindcă tipicul pentru praznicul Buneivestiri când se întâmplă în sfânta şi marea Duminică a paştilor, ce este la Penticostar, nu este întreg, nici unit cu tipicul cel mare, pentru aceea s-a pus de faţă. Iar când se va întâmpla praznicul Bunei-vestiri în lunea luminată, sau Marţi sau Miercuri, caută învăţătură în Penticostar, fiindcă acesta este în deplin.]

La Utrenie

De este Sâmbătă:

La Dumnezeu este Domnul... troparul praznicului, de 2 ori.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *al Arhanghelului, glas 4*

Mai marele voievod al Oştilor cereşti, rugămu-te pe tine noi nevrednicii, ca prin rugăciunile tale să ne acoperi pe noi, cu acoperământul aripilor măririi tale celei netrupeşti, păzindu-ne pe noi cei ce cădem cu dinadinsul şi strigăm: Izbăveşte-ne din nevoi ca un mai mare peste cetele puterilor celor de sus.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *iar al praznicului*

Iar **de este Duminică** se cântă întâi troparul învierii de 2 ori, Slavă..., al Arhanghelului, Şi acum...,al praznicului. După obişnuitele Catisme, Sedelnele octoihului şi ale triodului.

Canoane două Al Născătoarei de Dumnezeu pe 6, cu Irmosul. Şi al Arhanghelului pe 6.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea 1-a

Irmos: Ca pe uscat umblând Israil, cu urmele prin adânc, pe gonaciul Faraon văzându-l înecat, a strigat: Lui Dumnezeu cântare de biruință să-i cântăm.

Începătorul cel arătător de lumină al cetelor celor de sus, astăzi a fost trimis către Fecioara, strigând: Bucură-te, mireasă Preacurată, cu tine este Ziditorul tuturor şi Domnul.

Născătoarea de Dumnezeu: Voi a înțelege salutarea ta cea străină, a zis Fecioara, că cuvintele nu sunt potrivite omenirii. Ce fel de bucurie mi-ai spus? Spune-mi descoperit, învățându-mă.

Îngerul: Prea arătat îţi grăiesc ţie, stând înaintea ta cu bună cuviinţă Preacurată, ci tu pleacă urechea ta. Puterea Celui de sus se va pogorî peste tine, şi prin Duhul Cel atoate-lucrător se va sălăşlui.

Alt Canon, al Arhanghelului

facere a lui chir Iosif

Cântarea 1-a

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici; şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Ca pe cel ce eşti lumină dumnezeiască şi fără materie cu împărtăşirile cele fără materie, spre Lumina cea prea înaltă, te rog Arhanghele al Domnului, luminează- mă prin rugăciunile tale, ca să te laud.

Astăzi să ne strângem dumnezeieşti, veselindu-ne, stând pe cel dintâi al minţilor celor fără de trupuri, care a vestit bucuria cea negrăită, ce a venit în lume pentru bunătate.

Pe tine având-te folositor mai mare, apărător şi perete, şi întărire către Dumnezeu Gavriile, noi cei ce te iubim, ne izbăvim de primejdii, şi de vătămarea şarpelui, lăudându-te pe tine.

A Născătoarei

Curată pe tine cu totul fără prihană, Gavriil dacă te-a văzut, bucură-te Stăpână, către tine luminat a strigat, ceea ce nu ştii de nuntă, mântuirea oamenilor, lauda îngerilor, cinstita cuvântare.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt precum Tu Doamne, Dumnezeul meu, care ai înălţat cornul necredincioşilor Tăi Bunule, şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Născătoarea de Dumnezeu: Te văd acum îngere, căci cu înşelăciune îmi grăieşti; căci cum poate fiinţa cea materialnică şi stricăcioasă şi de pământ, să încapă pe Cel nematerialnic ? Cel ce se îmbracă cu lumina nestricăciunii.

Îngerul: Înţelepţeşte mai înfruntat Curată, dar aşa să binevoieşti şi să te încredinţeze rugul, care aprinzându-se, nicicum n-a ars de foc, şi a închipuit mai-nainte naşterea ta cea negrăită.

Născătoarea de Dumnezeu: Graiurile vieţii îmi povesteşti tu mie, dar muntele cel ce fumega odinioară, care a primit pe Dumnezeu, mă încredinţează pe mine, că nu va putea firea cea materialnică a primi pe Cel cu totul fără materie.

Alt Canon, al Arhanghelului

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i, în dumnezeiască mărirea ta, de cununile măririi învrednicindu-i.

Cu împărtăşirea Luminii celei prea fără materie, ca cela ce eşti cu adevărat fără materie Gavriile, mai presus de materie fiind luminat, lumină a doua te-ai văzut, pe oamenii cei materialnici, care te laudă pe tine totdeauna, luminându-i.

De mai mare bună slavă te-ai învrednicit, mare taină nouă descoperindu-ne, cela ce eşti mai mare între îngeri, prin care ne-am ridicat de pe pământ la înălţimea cea mai mare, cei ce mult te cinstim pe tine.

Arată-te din cer tuturor, celor ce cu dragoste te căutăm pe tine pururea, şi alină viforul cel pornit asupra noastră al ispitelor şi al necazurilor, o Gavriile, mai marele voievod.

A Născătoarei

Arătându-ţi ţie oarecând taina cea de demult ascunsă Fecioară, Gavriil a strigat: Bucură-te, cămara lui Dumnezeu, întru care sălăşluindu-Se pe toţi oamenii i-a îndumnezeit ca un Îndurat.

Sedealna, glas 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Marele Gavriil, voievodul îngerilor, arătându-se pururea, împreună cu ei strigă dumnezeiască cântare Treimii bucurându-se. Pe acesta toți cu mare glas întru credință să-l lăudăm, şi cu gând curat după cuviinţă să-l slăvim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Altă **Sedealnă**, glas 4:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Slujitorilor celor fără de trupuri tu mai mare fiind, taina cea înfricoşată mai-nainte de veci rânduită, ţie unuia Gavriile slăvite s-a încredinţat, naşterea cea negrăită a Preasfintei Fecioare, bucură-te strigându-i ei, ceea ce eşti plină de dar. Pentru aceasta după datorie, credincioşii cu veselie pururea te fericim.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este puterea mea, Dumnezeu, şi Domnul; cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviinţă, cântă strigând: Din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Îngerul: Purtător Soarelui s-a făcut pântecele tău prea curată, şi vei naşte oamenilor Lumina cea neînserată, zicea cu mare bucurie Gavriil, Fecioarei.

Născătoarea de Dumnezeu: Depărtează-te de la uşile mele, nu-mi vorbi graiuri, a căror împlinire nu poţi să-mi arăţi Arhistrategule. Pentru ce tulburi cugetul şi sufletul meu grăindu-mi acestea?

Îngerul: Trâmbiţele proorocilor s-au învrednicit a vedea de departe adâncimea tainei Preacurată, a căruia slugă sunt eu, şi stau înaintea uşilor tale.

Alt Canon, al Arhanghelului

Cântarea a 4-a

Irmos: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc al Întrupării Tale, celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum avându-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stătut-ai de demult Gavriile, după vrednicie minunate, prin împărtăşirile dumnezeieştii Stăpânii, luminând pe prorocul Daniil, făcându-i lui prin Duhul arătarea celor neştiute.

Cu guri de tină, cu bucurie pe tine cel ce eşti cu firea de foc, te lăudăm. Scoate-ne pe noi totdeauna din focul cel ce arde Gavriile cu dumnezeieştile tale mijlociri.

În haina dumnezeiască mai mult decât Soarele strălucită, cu slavă negrăită fiind îmbrăcat, mai mare voievodul slujitorilor, stai înaintea Împăratului Ceresc veselindu-te.

A Născătoarei

Pe tine toată curăţită cu Duhul, Gavriil cunoscându-te Preacurată, luminat a strigat către tine: Bucură-te, dezlegarea blestemului, şi chemarea strămoşilor.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta Bunule sufletele celor ce mânecă la tine cu dragoste, mă rog luminează-le, ca să Te vadă cuvinte al lui Dumnezeu, pe Tine adevăratul Dumnezeu, pe Cela ce chemi din negura greşalelor.

Născătoarea de Dumnezeu: Te văd îngere strălucit cu luminile îngereşti, zicea Preacurata, dar mă ruşinez a-ţi crede degrabă, neînştiinţându-mă întâi de toată descoperirea.

Îngerul: Văzând Ziditorul firea omenească stricată, bine a voit a se sălăşlui întru tine. Înfricoşat descoperind acum taina cea din veac ascunsă, Curată.

Născătoarea de Dumnezeu: Eu m-am logodit cu Iosif, dar până acum nu sunt împreunată, Arhanghele şi necunoscând ispită de bărbat cum voi naşte? Graiuri împotriva firii îmi grăieşti.

Alt Canon, al Arhanghelului

Cântarea a 5-a

Irmos: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate şi ai născut Fiu pe Cel fără de ani, Cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Cu împărtăşirea Minţii celei dintâi fiind luminat, a doua lumină te-ai văzut, strigând împreună cu cetele îngereşti cele nenumărate: Sfânt este Dumnezeu, Tatăl Atotfăcătorul, Fiul cel împreună fără început şi Duhul cel de pe un scaun.

Chipul tău este de foc, frumuseţea prea luminată, de care se minunează tot cugetul, slava îţi este mare Gavriile prea mărite, mai marele dumnezeieştilor îngeri, podoaba tuturor celor ce cu bună credinţă te laudă pe tine.

Dumnezeiescul Zaharia, dacă te-a văzut pe tine de demult, stând împreună în vremea tămâierii, a rămas mut, căci nu a crezut vestirii tale celei înfricoşate, care i-ai spus Gavriile mai marele voievod.

A Născătoarei

Biserică de sfinţenie fiind Preacurată, prin glasul lui Gavriil Arhanghelul, ai zămislit, pe Cela ce se odihneşte întru Sfinţi; pe Dumnezeul Cel Preasfânt, care pe toţi sfinţeşte, şi din nevoi îi scoate.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieţii văzându-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viaţa mea, mult Milostive.

Îngerul: Ziditorul firii Iisus nu este rob legilor firii, Pruncă; şi să te încredinţeze pe tine toiagul lui Aaron, care fără de umezeală a odrăslit, şi a închipuit, că vei naşte, neispitind bărbat.

Născătoarea de Dumnezeu: Mă minunez, socotind aceste înfricoşate şi cinstite ale tale graiuri şi vrând a crede, îmi aduc aminte mărimea înălţimii, şi cu totul mă ruşinez Arhistrategule.

Îngerul: Nu te pleci cuvintelor mele; te-a văzut Daniil mai-nainte munte, din care fără mână omenească S-a tăiat piatra, cu tărie surpând capiştile cele idoleşti, Prea-curată.

Alt Canon, al Arhanghelului

Cântarea a 6-a

Irmos: Înţelepţii de Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit, al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, cel ce s-a născut dintr-însa.

Limbile pământeşti nu pot să te cinstească pe tine mintea cea luminoasă şi ce-rească, care eşti strălucit prea luminos, cu dumnezeieşti străluciri mai presus de minte şi de cuvânt.

Cela ce eşti rază de soare mult luminoasă mai marele voievod al slugilor celor de foc, cu rugăciunile tale către Stăpânul cele de lumină purtătoare, pe cântăreţii tăi din întunericul patimilor scoate-i.

Sfaturile păgânilor risipeşte-le; credinţa pravoslavnică întăreşte-o; potoleşte dez-binările Bisericii, Arhanghele, prin rugăciunile tale cele către Făcătorul a toate.

A Născătoarei

Cuvintelor lui Gavriil celor dumnezeieşti, ascultătoare ai fost curată, şi pe cuvântul Cel prea fără de început L-ai născut cu trup, care a izbăvit lumea de necuvântare.

Condac, glas 8:

Podobie: Apărătoare Doamnă, mulţumiri pentru biruinţă, izbăvindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozeşte-ne pe noi dintru toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Tu eşti, Arhistrateg prea slăvit slujitor prea luminoasei şi cinstitei şi Atotfăcătoarei, nenumăratei şi înfricoşatei Treimi. Deci roagă-te acum neîncetat rugătorule, ca să ne izbăvim noi de toate nevoile şi muncile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, acoperământul robilor tăi.

Sinaxar

Întru această lună în 26 de zile, prăznuim soborul Arhanghelului Gavriil, ca unul ce a slujit tainei celei dumnezeieşti şi negrăite şi mai presus de fire.

Stih: Pe îngerul cel ce a vestit întruparea ta Cuvinte,
Tot trupul îl cinsteşte cu căzuta cinste.
Întru a douăzeci şi şase Gavriil cel luminat,
Ridică făptura spre laudă cu adevărat.

Tot în această zi, Sfinţii douăzeci şi şase de mucenici, care au mărturisit în Gottia. Dintre care sunt preoţi doi, Vathus şi Uirca, cu doi fii şi fiice ai săi, şi Arpila monahii. Iar mirenii: Avip, Agna, Ria, Agathrax, Iscoos, Sila, Sighita, Suirie, Seimole, Therme, Filga, și din femei: Anna, Alias, Varis, Moico, Mamica, Ulrea și Animais.

Stih: Mucenicii cei ce se ard atâţia sunt cu mulţime,
Câte zile cuprinde astăzi luna în sine.

Aceştia au fost în zilele lui Iungurih, împăratul Gottilor şi a lui Valentinian şi Graţian, împăraţii Romanilor. De aceea pentru mărturisirea în Hristos, au luat cununa muceniciei prin foc de la Iungurih, care a ars Biserica creştinilor. Întru care au ars şi aceşti sfinţi mucenici. Când s-a întâmplat de a ars şi un om, ce aducea prinos la Biserică care prinzându-se de elini, şi pe Hristos mărturisindu-l în loc de prinos neînsufleţit, singur pe sine s-a făcut prinos lui Dumnezeu, arzându-se de tot prin foc, şi aşa a luat pururea pomenitul cununa muceniciei.

Tot în această zi, Sfinţii mucenici Codrat, Teodosie, Manuil și alţi patru zeci cei de la răsărit.
Stih: Codrate, de a ta bună bărbăţie mă minunez,

Cum bărbăteşte plecându-te fericite te junghiezi.
Teodosie însuţi lui Dumnezeu vieţuind,
Viaţa sa pentru el prin sabie se află dând.
Verse-mi-se măcar un pahar de sânge prin a sabiei tăiere,
Manuil grăieşte cu îndrăzneală prea mare.

Aceştia au fost din părţile răsăritului, şi văzând că omora pe creştini în fiecare zi închinătorii idolilor, s-au vorbit întru sine, să mărturisească buna credinţă de faţă, ca să fie moşteni Împărăției Cerurilor. De aceea mergând, şi dându-se pe sine de bunăvoie în mâna stăpânitorului ţării, li s-au făcut întrebare. Atuncea aducând pe mulţi creştini înaintea lui, care mărturisindu-se, că sunt creştini, i-au băgat în temniţă, apoi peste câteva zile scoţându-i, i-au strujit pe coaste, despoiaţi şi legaţi pe lemne. De aceea pogorându-i de pe lemne, i-au tras peste spini şi pe urmă le-au tăiat capetele.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului Părintelui nostru Ştefan, mărturisitorul, ce a fost egumen la Triglia.

Stih: Ştefan lucrător al dumnezeieştii vii fiind,
Lui Dumnezeu stă, plata ostenelilor.

Acesta a fost pe vremea împărăţiei lui Leon armeanul, care din mică vârstă şi-a ales viaţa sihăstrească, şi pentru îmbunătăţită petrecerea sa fiind rugat de monahi, s-a făcut egumen Mânăstirii, ce se cheamă Triglia şi îndreptând pe mulţi spre viaţa pustnicească, apoi fiind chemat de cel ce s-a zis mai sus, păgânul Leon, care pornise prigoană asupra celor ce se închinau cinstitelor şi Sfintelor icoane şi silindu-l ca să se lepede de închinăciunea lor, şi să se iscălească împotriva pravoslavnicei credinţe şi nevrând a se supune, ci încă şi păgâni făcea pe cei ce-l sileau spre aceasta, pentru aceea fiind muncit mult, zăcând şi la închisori, şi chinuit fiind prin izgoniri, s-a pristăvit întru Domnul, pentru care a răbdat multe patimi.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 7-a

Irmos: Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvioşilor tineri, iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe muncitorul l-a plecat a striga: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Născătoarea de Dumnezeu: Mi-ai spus Gavriile, cum că prea slăvit va veni în lume cu trup, Cel fără de trup, spune-mi dar descoperit, cum pântecele meu va încăpea pe acesta, ale Căruia măriri nu le pot încăpea cerurile.

Îngerul: Povestesc ție, şi înțelege, O, Preacurată! Cum odinioară cortul lui Avraam a primit, şi a încăput pe Dumnezeu, curată? Pentru aceasta nu te îndoi acum, ci cu dragoste primeşte bucuria oamenilor.

Născătoarea de Dumnezeu: Mă tulbură pe mine mărirea lucrurilor, dar fiindcă bine a voit Cel Preabun a se sălăşlui întru mine mai presus de cuget, iată că cu sufletul şi cu trupul sunt lăcaş curat păzit Lui.

Alt Canon, al Arhanghelului

Cântarea a 7-a

Irmos: N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, ci numai Făcătorului; ci, groaza focului bărbăteşte înfruntând-o, se bucurau cântând: Prealăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat!

Naşterea lui Ioan slăvite, o ai vestit oarecând Zahariei înlăuntrul dumnezeieştii Biserici, stând el, şi cântând Izbăvitorului şi Dumnezeu: Prealăudate Doamne, al părinţilor, şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Prea slăvită bunăcuviinţa casei tale Gavriile, prea luminat sfinţeşte sufletele credincioşilor, şi le porunceşte să strige cu mare glas: Prealăudate Doamne al părinţilor, şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Luminat fiind cu taină mai mare voievodule cu împărtăşirea Luminii celei dintâi, a doua lumină cu adevărat te-ai văzut, luminând totdeauna, pe cei ce cântă: Prealăudate Doamne al părinţilor, şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

A Născătoarei

Trimis a fost Gavriil mai marele Voievod, să-ţi vestească ţie bucurie Fecioară Maică curată, prin care întristarea a încetat şi blestemul cu adevărat s-a făcut neroditor, şi blagoslovenia a înflorit credincioşilor în veci.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaie cuvioşilor rouă ai izvorât, şi jertfa dreptului cu apă o ai ars. Că toate le faci Hristoase cu singură voirea. Pe tine te prea înălţăm întru toţi vecii.

Prin glasul îngerului ai zămislit Lumina, pentru aceasta toţi strigăm ţie: Bucură-te, uşa Luminii, vederea cea cu anevoie văzută, şi scaunul Celui Înalt, Născătoare de Dumnezeu Fecioară.

Bucură-te, săvârşirea tainei celei înalte; bucură-te, descoperirea lucrurilor celor necuprinse; bucură-te, împreunarea oamenilor cu Dumnezeu. Bucură-te, Fecioară chemarea celor căzuţi.

Bucură-te, Născătoarea Stăpânului Celui dătător de lumină; bucură-te, limanul celor înviforaţi Preacurată, bucură-te odrasla cea adevărată şi aducătoare de roduri, care ai crescut Strugurul nemuririi.

Alt Canon, al Arhanghelului

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi, în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită, pe toată lumea ridică să-Ţi cânte Ţie: pe Domnul, lucrurile, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu sfinţite cuvinte de sfinţenie poporul cel sfinţit, pe tine te laudă veselindu-se. Că tu Arhanghele pe Cuvântul cel atot pricinuitor, care a luat trup ca şi al nostru, l-ai vestit fecioarei, ceea ce este dintre noi, mai presus de gând şi de cuvânt. Pentru aceasta pe tine te cinstim întru toți vecii.

De mintea cea mare şi dintâi, fără materie lipindu-te Arhanghele, cu gura ta cea de foc cânţi dulce cântare înfricoşată, care cântă cetele tuturor îngerilor: Pe Domnul lăudaţi lucrurile şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu bune laude dumnezeieşti arătat fiind împodobit, străbaţi cele cereşti, apoi şi cele pământeşti, plinind sfintele voile lui Hristos Dumnezeului tuturor, povăţuitorule al îngerilor Gavriile, lauda celor ce te laudă pe tine pururea cu credinţă.

Cu trupul după Ipostas Cuvântul a se amesteca cu oamenii vrând, te-a avut pe tine mai-nainte mergând, şi mai-nainte gătindu-o lui sfinţită cămară, o sfinţite Gavriile! Strigând: Pe Domnul lăudaţi, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

A Născătoarei

Ca pe un scaun împărătesc înfrumuseţat, ca pe ceea ce este mai presus decât toate făpturile, ca pe ceea ce una a înfiinţat pe Cel mai presus înfiinţat, care a îndumnezeit pe oameni cu mai bună unirea naşterii celei negrăite şi străine, pe Fecioara cea binecuvântată să o lăudăm.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre care nu cutează a căuta cetele îngereşti. Iar prin tine Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe care mărindu-L cu oştile cereşti, pe tine te fericim.

Bucură-te, pricinuitoarea bucuriei, de Dumnezeu binecuvântată; bucură-te, brazdă cinstită cu bun rod şi bine odrăslitoare, care porţi pe hrănitorul tuturor; bucură-te, izvorule al Apei Vieţii, Preacurată; bucură-te, năstrapă şi Rai dumnezeiesc, cu totul fără prihană.

Bucură-te, curăţirea sufletelor şi a trupurilor; bucură-te, prin care izvorăsc oamenilor cele bune; bucură-te, pricinuitoarea îndumnezeirii tuturor; bucură-te, nor uşor, care poartă pe Soarele, şi luminează lumea, cu luminoasă strălucire.

Cântare de bucurie cântăm ţie: Bucură-te, Curată lauda mucenicilor, şi a apostolilor şi prea slăvit graiul prorocilor. Bucură-te, înfrumuseţarea arhiereilor şi a prea cuvioşilor, pentru care se bucură cele cereşti, împreună cu cele pământeşti.

Alt Canon, al Arhanghelului

Cântarea a 9-a

Irmos: Tot neamul pământesc să salte, cu Duhul fiind luminat şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfinţita prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să strige: Bucură-te, prea fericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Stai cu frică înaintea scaunului darului slujind, şi strălucit fiind cu vărsările de lumină cele mai presus de gând, şi cu sfinţenie îndumnezeit, şi lumină fiind văzut,

şi luminând cu mijlocirile tale, pe cei ce te cinstesc cu credinţă, sfinţite Gavriile Arhistrategule.

Ca un cer cu stele împodobit te vezi cu dumnezeieşti străluciri. Şi ca un voievod în mâini ţii sceptrul prea luminat. Şi străbaţi tot pământul, voia Stăpânului totdeauna făcând, şi din nevoi pe toţi credincioşii scoţând.

Potoleşte viforul barbarilor cel cumplit, care se ridică totdeauna asupra robilor tăi. Aşează dezbinările Bisericii. Celor ce te laudă pe tine, dă-le izbăvire de greşale, şi poporului bine credincios dăruieşte-i biruinţă, Gavriile, cu caldă folosinţa ta.

Prea bună însoţire şi prea slăvită, Mihaile şi Gavriile, stând înaintea Scaunului dumnezeieştii slave, cereţi tuturor iertare de păcate şi izbăvire de nevoi, ca nişte folositori, şi ca cei ce urmaţi bunătăţii Stăpânului întru toate.

A Născătoarei

Lumina fulgerului, adică a Celui născut al tău, a strălucit, şi a luminat toată partea cea de sub soare şi pe mai marele întunericului l-a pierdut, de Dumnezeu Născătoare prea curată, lauda îngerilor şi mântuirea tuturor oamenilor, celor ce te laudă pe tine cu neîncetate glasuri.

Luminânda

Podobie: Cu ucenicii să ne suim în muntele Galileei, prin credinţă să vedem pe Hristos zicând: Că a luat putere a celor de sus şi a celor de jos; să ne învăţăm cum învaţă, a boteza toate neamurile în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh şi a petrece cu tăinuitorii, precum S-a făgăduit până în sfârşitul veacului.

Mai marele voievod al puterilor îngereşti trimis a fost de la Dumnezeu Atotţiitorul, la cea curată şi Fecioară, să-i vestească ei minune străină şi negrăită. Pentru că Dumnezeu ca un om dintr-însa va să Se facă Prunc fără sământă, zidind iarăşi neamul omenesc, noroade binevestiţi înnoirea lumii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu)

Bucură-te, izbăvirea lui Adam din blestem, Născătoare de Dumnezeu; bucură-te, curată, Maica lui Dumnezeu. Bucură-te, rug însufleţit; bucură-te, făclie; bucură-te, scaun; bucură-te, scară şi uşă. Bucură-te, dumnezeiască căruţă; bucură-te, nor uşor;

bucură-te, Biserică; bucură-te, năstrapă cu totul de aur; bucură-te, munte; bucură-te, cort şi masă; bucură-te izbăvirea Evei.

La Laude

Stihirile pe 4, glas 4:

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Mintea cea mai înainte de veci, a doua lumină te-a aşezat pe tine Gavriile, care cu împărtăşiri dumnezeieşti luminezi toată lumea, şi ne descoperi nouă cea din veac dumnezeiască şi mare cu adevărat taină, pe Cel ce S-a întrupat în pântecele fecioresc, care a fost fără de trup, şi s-a făcut Om, ca să mântuiască pe om. (de 2 ori)

Înaintea scaunului Dumnezeirii Celei întreit luminătoare stând, şi din destul fiind strălucit cu dumnezeieştile străluciri, cele ce ies neîncetat de acolo, pe cei ce dănţuiesc pe pământ cu bucurie şi te laudă pe tine, de negura patimilor izbăveşte-i, şi cu luminare străluceşte-i, Gavriile mai marele voievod, rugătorule pentru sufletele noastre.

Sfărâmă întărâtările celor din Agar, care asupra turmei tale adesea năvălesc, potoleşte despărţirile Bisericii, alină viforul ispitelor celor fără de măsură; izbăveşte de nevoi şi de primejdii, pe cei ce cu dragoste te cinstesc pe tine, şi sub acoperământul tău aleargă, Gavriile mai marele voievod, rugătorule pentru sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor (a Născătoarei de Dumnezeu), *glas 2*

Binevesteşte Gavriile astăzi celei pline de dar, bucură-te fecioară, care nu ştii de mire, şi neispitită de nuntă. Nu te mira de chipul meu cel străin, nici te spăimânta, că arhanghel sunt. Şarpele a amăgit pe Eva oarecând, iar eu acum vestesc ţie bucurie: Rămânea-vei întreagă, şi vei naşte pe Domnul, Preacurată.

[De se va întâmpla Sâmbătă, sau Duminică cântăm slavoslovia cea mare. Iar de va fi într-altă zi, cântăm: stihoavna, Samoglasnica triodului de 2 ori, şi mucenicina]

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a praznicului, glas 1*

A lui Anatolie: În luna a şasea, trimis a fost din cer Gavriil Arhanghelul, în cetatea Galileii Na-zaret, să aducă fecioarei bunevestiri de bucurie. Şi venind la dânsa, a strigat zicând: Bucură-te, Ceea ce eşti plină de dar, Domnul este cu tine. Bucură-te încăperea firii celei neîncăpute, că pe care cerurile nu L-a încăput pântecele tău L-a încăput bla-goslovită. Bucură-te, cinstită, chemarea lui Adam, şi izbăvirea Evei, şi bucuria lumii, şi veselia neamului nostru.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială postului şi Otpustul.

De se va întâmpla Sâmbătă sau Duminică: La ceasul dintâi, şi la celelalte ceasuri, se zice troparul praznicului, şi al Arhanghelului. Asemenea şi Condacele pe rând.

Iar de va fi zi de post: Le cântăm toate după rânduiala postului cu metanii şi Otpustul. Vezi: Pentru odovania praznicului Buneivestiri a Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu: Caută învățătura pe larg la Triod.

Canon de rugăciune la sărbătoarea soborului Sfântului Arhanghel Gavriil şi către Sfinţii mucenici Montanus preotul şi soţia sa Maxima (26 martie)

facere a lui chir Iosif

Tropar la sărbătoarea soborului Sfântului Arhanghel Gavriil, glasul al 4-lea: Mare voievod al Oştilor cereşti, rugămu-te pe tine, noi nevrednicii, ca prin rugăciunile tale să ne acoperi pe noi, cu acoperământul aripilor măririi tale celei netrupeşti, păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu dinadinsul şi strigăm: izbăveşte-ne din nevoi, ca un mai mare peste Cetele Puterilor celor de sus.

Troparul Sfinţilor mucenici Montanus preotul şi soţiei sale Maxima, glasul al 4-lea: Pe cei ce cu vrednicie au slujit Biserica mântuitoare şi n-au voit să se închine idolilor, să-i cinstim cu cuviinţă cerându-le a mijloci la Stăpânul tuturor să ne mântuiască de orice patimă idolească.

Cântarea 1

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca unul care eşti lumină dumnezeiască şi nematerialnică şi te împărtăşeşti în chip nematerialnic de Lumina cea desăvârşită, rogu-te Sfinte Arhanghele al Domnului, luminează-mă cu rugăciunile tale, ca să te laud pe tine.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Astăzi să dănţuim dumnezeieşte veselindu-ne, cinstind pe cel dintâi dintre Puterile cele fără de trup, care a vestit Bucuria cea negrăită, ce a venit în lume, din prea marea iubire de oameni.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ocrotitor prea mare şi ajutător către Dumnezeu, zid şi întărire având-te pe tine, Arhanghele Gavriil, noi cei ce avem dragoste faţă de tine suntem izbăviţi din primejdii şi de vătămarea şarpelui, lăudându-te pe tine.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Curată, ceea ce eşti cu totul fără de prihană, dacă Arhanghelul Gavriil te-a văzut pe tine, plin de strălucire a strigat: Bucură-te, Stăpână, mântuirea oamenilor, lauda şi cinstita grăire a Îngerilor, ceea ce nu ştii de nuntă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i, în dumnezeiască mărirea ta, de cununile măririi învrednicindu-i.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu împărtăşirea Luminii celei cu totul fără de materie, ca un nematerialnic cu adevărat fiind luminat, te-ai arătat ca o a doua lumină, luminând totdeauna pe oamenii cei materialnici, care te laudă pe tine.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De prea mare strălucire te-ai învrednicit tu, descoperindu-ne nouă măreaţa Taină, cel ce eşti prea mare între Îngeri, prin care cei de pe pământ am fost ridicaţi la înălţimea cea prea mare, cu măreţie cinstindu-te pe tine.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arată-te din cer tuturor celor ce cu dragoste te caută întotdeauna şi potoleşte viforul ispitelor şi al necazurilor cel pornit asupra noastră, o, Arhanghele Gavriil, cel ce eşti mai mare Voievod al Oştirilor cereşti.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Făcându-ţi cunoscută, oarecând, Taina cea de demult ascunsă, Fecioară, Arhanghelul Gavriil ţi-a strigat: Bucură-te, palat al lui Dumnezeu, în care El sălăşluindu-Se, va îndumnezei pe toţi oamenii, ca un Îndurat.

Irmosul: Nu este sfânt precum Tu, Doamne, Dumnezeul meu; care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Cântarea a 4-a

Irmos: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc al întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum avându-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin împărtăşirile dumnezeieştii Stăpânii, ai stat odinioară, vrednicule de laudă Arhanghele Gavriil, luminând pe profetul Daniel şi dându-i lui în Duh arătarea celor necunoscute.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu guri de tină te lăudăm pe tine cel ce eşti cu firea de foc; smulge-ne pe noi din focul cel pururea arzător, Sfinte Arhanghele Gavriil, cu mijlocirile tale cele dumnezeieşti.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îmbrăcat fiind cu dumnezeiasca haină ce străluceşte de slava cea de negrăit mai mult decât soarele, voievodule al slujitorilor, stai înaintea Împăratului Ceresc, veselindu-te.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Înţelegând Arhanghelul Gavriil, Preacurată, că eşti cu totul curăţită de Duhul, a strigat ţie, în chip vădit: Bucură-te, dezlegarea blestemului şi chemarea din nou a strămoşilor.

Cântarea a 5-a

Irmos: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate şi ai născut pe Fiul cel fără de ani, cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminat fiind cu împărtăşirea din Mintea cea dintâi, ca o a doua lumină te-ai arătat, cu Cetele cele nesfârşite ale îngerilor strigând: Sfânt este Dumnezeu, Tatăl a toate Făcătorul, Fiul cel împreună fără de început şi Duhul cel împreună de pe scaun.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Chipul tău este de foc, frumuseţea îţi este minunată, întrecând tot cugetul. Mare îţi este strălucirea, Arhanghele Gavriil prea mărite, conducătorul dumnezeieştilor Îngeri şi podoaba tuturor celor ce cu credinţă te laudă pe tine.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Când te-a văzut dumnezeiescul Zaharia, odinioară, stând alături de el, în vremea tămâierii, a rămas mut; că nu a crezut vestirii tale celei înfricoşătoare, pe care i-ai grăit-o, Arhanghele Gavriil, voievodule al Îngerilor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Biserică a sfinţeniei fiind, Preacurată, la glasul lui Gavriil Arhanghelul ai zămislit pe Cel ce Se odihneşte întru Sfinţi, pe Dumnezeul cel Preasfânt, care sfinţeşte pe toţi şi din nevoi îi scoate.

Cântarea a 6-a

Irmos: Înţelepţii de Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, cel ce S-a născut dintr-însa.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Limbile pământeşti nu sunt în stare să te cinstească pe tine, Înger luminos şi ceresc, împodobit în chip strălucitor, cu strălucirile cele mai presus de minte şi de cuvânt.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Rază prea luminoasă a Soarelui, Voievodule al slujitorilor celor de foc, cu rugăciunile tale cele purtătoare de Lumină către Stăpânul, smulge pe cei ce te laudă pe tine din întunericul patimilor.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfaturile celor fărădelege risipeşte-le, credinţa creştină o întăreşte, fă să înceteze dezbinările în Biserică, Arhanghele, cu rugăciunile tale fierbinţi către Ziditorul tuturor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Supusă ai fost cuvintelor celor dumnezeieşti ale Arhanghelului Gavriil, Curată şi ai născut în Trup pe Cuvântul cel mai înainte de început, care a mântuit lumea de lipsa de judecată.

Irmosul: Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viaţa mea, Mult Milostive.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă, mulţumiri pentru biruinţă, izbăvindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozeşte-ne pe noi dintru toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Tu, Voievodule al Îngerilor, eşti prea mărit slujitor al prea luminoasei, cinstitei, înfricoşătoarei şi Atotfăcătoarei Treimi pentru aceasta, roagă-te acum neîncetat, mijlocitorule al nostru, ca să fim mântuiţi din toate nevoile şi chinurile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, acoperământul robilor tăi!

Condac, glasul al 3-lea: Pătimitori neînfricaţi pentru Domnul Iisus, Sfinte părinte Montanus şi prea cinstită presbiteră Maxima, rugaţi-vă Tatălui Ceresc să întărească turma cea dreptcredincioasă, ca întru unire să prea mărească Viaţa cea fără de sfârşit.

Cântarea a 7-a

Irmos: N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci groaza focului bărbăteşte înfruntând-o, se bucurau, cântând: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Naşterea prooroculuiIoan ai vestit-o, mărite, oarecând arhiereului Zaharia, care se găsea înăuntrul Templului celui Sfânt şi cânta lui Dumnezeu şi Mântuitorului: Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prea mărită bunăcuviinţa casei tale, Arhanghele Gavriile, sufletele credincioşilor le sfinţeşte, în chip luminat şi le îndeamnă a striga cu mare glas: Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminat fiind în chip tainic, cu împărtăşirea din Lumina cea dintâi, Voievodule al Îngerilor, te-ai arătat cu adevărat ca o a doua lumină, luminând pururea pe cei ce cântă: Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Trimis a fost marele Voievod Gavriil să-ţi vestească ţie bucurie, Maică Fecioară, curată; prin care întristarea a încetat, iar blestemul cu adevărat s-a făcut neroditor şi binecuvântarea a înflorit credincioşilor în veci.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu sfinţite cuvinte, sfinte, poporul cel sfinţit te laudă, veselindu-se. Că tu, Arhanghele, pe Cuvântul cel a toate pricinuitor, care a luat Trup ca şi al nostru, L-ai vestit Fecioarei celei dintre noi, mai presus de minte şi de cuvânt pentru aceasta, te cinstim pe tine întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu Mintea cea mare şi cea dintâi, unindu-te în chip nematerialnic, Arhanghele, cu gura ta de foc tu cânţi cântarea cea uimitoare, pe care o cântă toate Cetele Îngerilor: pe Domnul, lucrurile, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu strălucirile cele dumnezeieşti fiind împodobit, străbaţi cele cereşti şi apoi cele pământeşti, îndeplinind Sfintele voiri ale lui Hristos, Dumnezeului tuturor, întâiule conducător al Îngerilor, Arhanghele Gavriil, strălucirea celor ce cu credinţă te laudă totdeauna.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cuvântul voind de mai înainte să Se coboare printre oameni în Trup, după Ipostas, te-a avut pe tine, Sfinte Arhanghele Gavriil, alergător mai înainte şi pregătitor al sfinţitului Său palat, care strigai: pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe binecuvântata Fecioară să o lăudăm, ca pe un tron desfătat al Împăratului, ca pe una ce este mai presus decât toate făpturile, ca pe singura care a dat Fiinţă Trupească celui mai presus de fire, celui ce a îndumnezeit pe oameni, prin unirea cea mai bună a naşterii negrăite şi neobişnuite.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Din văpaie cuvioşilor rouă ai izvorât şi jertfa dreptului cu apă ai ars-o; că toate le faci, Hristoase, numai cu voia. Pe Tine Te prea înălţăm întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Tot neamul pământesc să salte cu duhul, fiind luminat şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să strige: Bucură-te, prea fericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară!

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stai cu frică, slujind tronului harului şi strălucitor fiind de revărsările de Lumină cele mai presus de minte şi cu sfinţenie îndumnezeit şi ca o lumină fiind văzut, luminezi cu mijlocirile tale pe cei ce cu credinţă te cinstesc pe tine, sfinţite Arhanghele Gavriil.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un cer plin de stele te arăţi împodobit de dumnezeieştile străluciri şi ca un Voievod ţii în mâini sceptru prea strălucit şi străbaţi tot pământul, împlinind totdeauna voia Stăpânului şi scăpând din nevoi pe cei credincioşi.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Potoleşte viforul cel cumplit al celor fărădelege, care se ridică pururea asupra robilor tăi; fă să înceteze dezbinările în Biserică; dobândeşte izbăvire de greşeli celor ce te laudă pe tine; bine credincioşilor biruinţă dăruieşte, Arhanghele Gavriil, cu ocrotirea ta cea caldă.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Doimea cea prea frumoasă şi plină de mărire, Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil, cei ce staţi înaintea scaunului slavei celei dumnezeieşti, cereţi iertare de

păcate şi scăpare din nevoi pentru toţi, ca nişte ocrotitori şi ca unii ce urmaţi întru toate bunătatea Stăpânului.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Lumina Fulgerului naşterii tale a strălucit şi a luminat tot pământul şi pe stăpânul întunericului l-a pierdut, Născătoare de Dumnezeu prea curată, lauda Îngerilor şi mântuirea tuturor oamenilor, care cu glasuri neîncetate te laudă pe tine.

Irmosul: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre care nu cutează a căuta Cetele Îngereşti. Iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul Întrupat, pe care slăvindu-L cu Oştile cereşti, pe tine te lăudăm.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Marele Arhanghel Gavriil, căpetenia îngerilor, arătându-se pururea împreună cu ei, strigă dumnezeiască cântare Treimii, bucurându-se. Pe acesta toţi, întru credinţă, cu mare glas să-l lăudăm şi cu gând curat întru cuviinţă să-l mărim.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Ca cel ce eşti cel intâi dintre slujitorii cei fără de trup, ţie ţi s-a încredinţat, Arhanghele Gavriil, Taina cea cu adevărat înfricoşătoare, rânduită mai înainte de veci, Naşterea cea de negrăit a Sfintei Fecioare, strigându-i ei: Bucură-te, Ceea ce eşti plină de har! Pentru aceasta, după datorie, credincioşii, cu veselie, totdeauna te fericim.

Vieţile Sfinţilor - Sinaxar la soborul Sfântului Arhanghel Gavriil (26 martie)

A doua zi după BunaVestire a prea curatei Fecioare Născătoare de Dumnezeu, Biserica de demult, prin tipicul Ierusalimului şi prin rânduiala marelui locaş al Sfântului Sava, a hotărât a sărbători Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil cu cântări de laudă, cinstind pe bunul vestitor de bucurie. Pentru că se cuvine aceluia a fi cinstit de noi după vrednicie, ca cel ce a slujit taina mântuirii noastre, aducând Fecioarei celei fără de prihană vestire despre întruparea lui Dumnezeu Cuvântul, în preacuratul ei pântece. Pentru că, dacă un împărat pământesc, printr-un cinstit sol, aduce în cetate vreun cuvânt de milă împărătească, de toţi cetăţenii se cinsteşte mult, cu atât mai mult pe cel trimis de la Împăratul ceresc, cu preamilostivul cuvânt spre neamul omenesc, cel vestitor de veşnică mântuire, pe Gavriil, cel mai ales voievod al îngerilor, cu datorie este a-l cinsti cu deosebită prăznuire.

Iar cât este de cinstit acest sol dumnezeiesc, singur şi-a spus cinstea să mai înainte Sfântului Zaharia, zicând: "Eu sunt Gavriil, care stau înaintea lui Dumnezeu, adică mai aproape decât alţi îngeri de scaunul lui Dumnezeu". Şi

precum la pământeasca împărăţie, pe cât cineva este mai aproape de împărat, şi de tainele împărăteşti este mai cinstit; asemenea şi la cereasca împărăţie, sfinţii îngeri cei ce mai de aproape stau înaintea lui Dumnezeu sunt văzători ai tainelor lui Dumnezeu mai încredinţaţi, au mai multă cinste şi slavă şi mai mult strălucesc decât îngerii care sunt în rânduielile cele mai de jos.

Sfânta Scriptură spune că îngerii rânduielii celei preaînalte sunt mai aproape de dumnezeiasca şi neapropiata slavă, şi între aceştia se află mai marii voievozi îngereşti, adică ceata Sfinţilor Arhangheli.

Că scrie la Sfântul Tobie că, împreună cu călătorul lui Tobie, acel tânăr a spus că este înger şi a arătat că este unul din cei şapte arhangheli care stau înaintea lui Dumnezeu.

Încă şi Sfântul Ioan Cuvântătorul de Dumnezeu pe cei şapte îngeri îi pomeneşte în cartea Apocalipsei sale, zicând: ***Har vouă şi pace de la Cel ce este, a fost acum şi vine; cum şi de la cele şapte duhuri care sunt înaintea scaunului Lui.***

Deci, dintre cele şapte, unul este Sfântul Gavriil, care este al doilea după Sfântul Mihail. Căci astfel se numără după nume: Mihail, Gavriil, Rafail, Uriil, Selatiil, Gudiil şi Varahil.

Iar de va zice cineva: ***"De ce n-a trimis Dumnezeu la Preacurata Fecioară pe cel dintâi dintre îngeri, pe Mihail, ci pe Gavriil, care este după dânsul?***", *acela să ştie că toţi cei şapte sfinţi îngeri mai înalţi cu cinstea sunt între dânşii asemenea.* ***Dar cu numărul se începe de la Mihail şi fiecare dintre dânşii îşi are slujbă sa deosebită.***

Astfel,

- *Mihail este biruitorul vrăjmaşilor;*
- *Gavriil, vestitor al dumnezeieştilor taine;*
- *Rafail, tămăduitor al neputinţelor omeneşti;*
- *Uriil este rază a focului dumnezeiesc şi luminător al celor întunecaţi;*
- *Selatiil este rugător, pentru că rugându-se totdeauna lui Dumnezeu, îndeamnă pe oameni la rugăciune;*
- *Gudiil este slăvitor al lui Dumnezeu şi îşi are slujbă de a întări pe oamenii care se ostenesc la orice lucru pentru slava lui Dumnezeu şi a le mijloci răsplătire, iar*
- *Varahil este dătător de binecuvântarea lui Dumnezeu şi mijlocitor al dumnezeieştilor faceri de bine.*

Deci, nu s-a trimis la BunaVestire Mihail, deoarece alta este slujba lui - adică să ţină sabia, să năvălească asupra vrăjmaşilor şi pe aceia să-i izgonească -, ci a fost trimis Gavriil, că aceasta este slujirea lui firească, adică să vestească tainele lui Dumnezeu, precum vestea şi Sfântul prooroc Daniil pentru eliberarea poporului lui Dumnezeu din Babilon şi pentru timpul venirii lui Mesia.

- ***Gavriil a vestit şi Sfântului Zaharia, pentru naşterea Sfântului Ioan Mergătorul Înainte, din maica cea stearpă, Elisabeta.***
- ***Se spune că Arhanghelul Gavriil şi pe Sfântul prooroc Moise, îl învăţa în pustie să scrie cărţile Facerii, pentru cele dintâi neamuri şi timpuri, începând de la zidirea lumii.***
- ***Şi este dreptcredincioasă înţelegere, că el şi zămislirea Preacuratei Născătoarei de Dumnezeu a binevestit-o sfinţilor şi dreptilor Ioachim şi Ana şi era ca înger păzitor al Preasfintei Fecioare, de la zămislirea ei şi îi aducea hrană în Sfânta Sfintelor.***
- ***Deci tot el a binevestit şi zămislirea Fiului lui Dumnezeu din Preasfânta Fecioară Maria în oraşul Nazaret.***

Dar şi pentru aceea a fost trimis Gavriil, ca din numele lui să fie cunoscut Cel ce se vestea, căci Gavriil se tâlcuieşte "puterea lui Dumnezeu" şi cu numele său vestea acea minune bunul vestitor, că adică Dumnezeu, Marele Stăpân, în pântecele Fecioarei Se face bărbat desăvârşit, adică Cel ce este desăvârşit Dumnezeu, om desăvârşit Se face. Iar desăvârşit nu cu mădularele, fiind bărbat mare şi desăvârşit, ci cu puterea şi cu înţelegerea. Pentru că ceilalţi prunci ce se zămislesc în pântecele maicilor nu au obişnuinţa înţelegerii, nici nu este vreo putere întru dânşii. Iar Pruncul Hristos, ce se zămisleşte în pântecele Fecioarei Măria, din vremea zămislirii Sale, îndată şi cu înţelegerea cea nespusă şi cu puterea cea nebiruită a fost întru toate bărbat desăvârşit. Căci grăieşte proorocul: ***"M-am apropiat de proorociţă, care a zămislit în pântece şi a născut Fiu şi mi-a zis Domnul: Cheamă-I numele Lui "degrabă pradă, îndată răpeşte"".***

Căci mai înainte de a cunoaşte Pruncul să cheme pe tată sau pe mamă, va lua puterea Damascului şi dobânzile Samariei. Adică Pruncul, înainte de a grăi, are putere şi tărie mare ca să biruiască pe vrăjmaşii Săi, lucru pe care l-a închipuit cu numele său Gavriil; bărbat Dumnezeu, tare Dumnezeu, Cel ce S-a zămislit prin a lui bunăvestire şi prin venirea Sfântului Duh, întru nestricatul pântece al Fecioarei.

Pentru acest lucru Sfântul Proclu, patriarhul Constantinopolului, vorbeşte astfel: "Singur numele îngerului este de minune, căci cel ce bine a vestit Fecioarei Maria, Gavriil s-a numit; căci el vestea, şi cu numele închipuia, pe Acela ce avea să vină în lume". Pentru că Gavriil înseamnă "bărbat tare",

începând de la zicerea "Gavri", care însemnează "bărbat"; "Îl" - prescurtat din Elohim -, ce înseamnă Dumnezeu. Acestea amândouă, împreunate, înseamnă Gavriil, adică "bărbat Dumnezeu", despre care de demult a vestit Ieremia, zicând:** ***A zidit Domnul lucru nou pe pământ, femeie va naşte pe bărbat.

Deci, foarte cinstit este acest trimis al lui Dumnezeu, şi după numele său, şi după slujire. Iar mai cinstit, după *taina cea din veac ascunsă şi de îngeri neştiută* pe care, descoperindu-se întâi de la Dumnezeu, a adus-o la Fecioară. Şi pe cât este mai mare această taină a întrupării lui Dumnezeu decât alte taine, care printr-Însul s-au descoperit de sfinţii prooroci cei mai dinainte, cu atât mai cinstit decât cea mai dinainte a sa cinste între soţii săi s-a făcut acum, cinstindu-se de dânşii ca un mai de aproape văzător al celor mai nearătate taine ale lui Dumnezeu. ***Şi se grăieşte de învăţătorii bisericeşti, iar mai ales de Sfântul Dionisie Areopagitul, pentru acei şapte îngeri începători, că totdeauna stau nedepărtaţi înaintea lui Dumnezeu. Toţi ceilalţi îngeri se trimit la diferite feluri de slujbe, iar sfinţii arhangheli totdeauna sunt lângă dumnezeiescul scaun, ca cei mai de aproape ai Lui.***

Însă la cele mai mari taine dumnezeieşti şi aceia se trimit, spre împlinirea celei mai mari puteri a Lui. Căci grăieşte Sfântul apostol Pavel: ***Au nu toţi sunt duhuri slujitoare, care se trimit la slujbă? Şi care este mai mare putere a lui Dumnezeu şi mai mare taină, decât întruparea lui Hristos cea neştiută, neajunsă şi nespusă? Deci, la o taină atât de mare ca aceasta se cădea să vină îngerul cel mare care este nedepărtat de scaunul lui Dumnezeu, cel înainte-stătător şi mai de aproape privitor al tainelor lui Dumnezeu, adică Sfântul Arhanghel Gavriil.***

Se mai cade şi aceasta să ştim despre Sfântul Gavriil, care era rânduiala din cele trei ierarhii cereşti ale celor nouă cete îngereşti. Unii îl socotesc că este din rânduiala ierarhiei celei mai de jos, în a treia, fiind pus în mijloc între îngeri şi începătorii, adică, fiind arhanghel mai mare al acestei rânduieli de arhangheli, rânduindu-se la bună vestire şi înştiinţare a lucrurilor lui Dumnezeu celor mari. Dar aceasta i-o socotesc, una din titlul lui, că se numeşte arhanghel, iar alta, din povestirea Sfântului Dionisie, care zice că nu se trimit îngerii cei mai de sus, fiindcă sunt înaintea scaunului lui Dumnezeu, aproape, ci numai cele mai de jos rânduieli ale îngerilor care sunt rânduite la aceea.

Dar mai vrednică de crezut este că Sfântul Arhanghel Gavriil este din cea mai înaltă rânduiala a Serafimilor, netrimiţându-se la mai mici lucruri ale voii Domnului, ci se trimite la taine mari, precum s-a trimis şi la taina întrupării lui Dumnezeu. Titlul de arhanghel îl are din buna vestire cea de bucurie, pe care a

adus-o prea curatei Fecioare şi a bucurat-o, iar printr-însa a bucurat şi toată făptura, nu numai pe cea de jos, dar şi pe cea de sus. ***De aceea Sfântul Ioan Damaschin cânta astfel: "Cele cereşti cu dragoste s-au vestit şi cele pământeşti cu cutremur s-au înspăimântat, când preacuratul glas a venit la tine, de Dumnezeu Născătoare, pentru că veselie mare a răsărit amândurora, când cel fără de trup ţi-a adus acea bucurie".***

Că Sfântul Arhanghel Gavriil este din rânduiala Serafimilor, ne adeverim de aici că "de scaunul neapropiatei slave dumnezeieşti niciodată nu se apropie şi mai aproape decât Serafimii nu doreşte să fie", după nemincinoasa mărturie a Sfântului Dionisie. Toate rânduielile au locurile lor, fiecare cu deosebita sa împărţire de la Dumnezeu, precum se scrie despre dânşii în luna noiembrie în a opta zi: ***"Unii aproape, alţii mai departe. Numai singură ceata Serafimilor este mai aproape de Dumnezeu, mai mult decât toate".*** Căci grăieşte Isaia: ***"Am văzut pe Domnul şezând pe scaun sus şi prea înălţat şi Serafimii cu şase aripi împrejurul Lui".***

Dar de vreme ce Sfântul Arhanghel Gavriil este unul din cei şapte sfinţi îngeri care stau mai aproape de Dumnezeu, este din rânduiala Serafimilor, al doilea între Serafimi. Că şi Sfântul Andrei Criteanul arată că este din cei dintâi îngeri, zicând: "Unuia din cei dintâi îngeri, Dumnezeu îi porunceşte să împlinească vestirea tainelor". Dacă este dintre cei dintâi, apoi este din cele şapte duhuri, care stau totdeauna înaintea lui Dumnezeu; iar dacă este din cele şapte duhuri, apoi este din Serafimi. Pentru că cine este mai întâi decât Serafimii între îngeri? Şi cine este mai aproape de scaunul lui Dumnezeu, decât Serafimii? *Deci serafim este Sfântul Gavriil, mai ales întru acea rânduială, lucru care şi de aici este arătat: Că, pentru împlinirea poruncii marelui Dumnezeu, era trebuinţă să se trimită un mare înger. Iar întruparea Cuvântului este lucrul lui Dumnezeu preamare, mai mult decât toate lucrurile Lui. Deci, şi la vestire s-a trimis cel mai mare decât toţi îngerii, Sfântul Arhanghel Gavriil.*

Căci zice Sfântul Grigorie astfel: "La slujba aceea a bunei vestiri se cădea să vină cel mai cinstit înger, vestind pe Cel mai mare decât toţi. Căci, precum a venit la Eva, amăgind-o, cel mai mare înger al întunericului, aşa era cu cale, ca şi la Preacurata Fecioară să vină, spre bună vestire, cel mai mare voievod al cereştii lumini. Şi la Maria, care cu dragoste de serafim ardea către Dumnezeu, serafim se cădea să se trimită".

Deci, pe acel voievod mai mare între îngeri, pe un serafim din cei şapte mai aproape de Dumnezeu, cel peste toată lumea arhanghel, pe cel ce bine a vestit mântuirea a toată lumea, să-l cinstim cu bună credinţă, cu multă evlavie, cu închinăciune cucernică, cu cântare şi rugăciune, săvârşindu-i soborul cu bucurie.

Apoi să-i mulţumim pentru marea lui facere de bine adusă neamului omenesc, pe care din început o făcea şi o face, rugând pentru noi pe Dumnezeu, Cel ce S-a întrupat. Iar noi toţi, cu rugăciunile Sfântului Arhanghel Gavriil, să luăm iertare de păcate.

Amin.

Sinaxar - Prăznuirea soborului Arhanghelului Gavriil, ca unul care a slujit tainei dumnezeieşti celei negrăite şi mai presus de fire a Întrupării Domnului (26 martie)

O icoană contemporană a Arhanghelului Gavriil, din şcoala maicii Olympias din insula Patmos (Grecia)

În această lună (martie), în ziua a douăzeci şi şasea, prăznuirea Soborului Arhanghelului Gavriil, ca unul care a slujit tainei dumnezeieşti celei negrăite şi mai presus de fire a Întrupării Domnului.

După cum este obiceiul, în ziua următoare unei mari prăznuiri a Domnului, facem prăznuire de cel care a fost trimis de Dumnezeu la Sfânta Fecioară spre a fi binevestitor al Veştii celei Bune.

De la începuturi şi pe tot parcursul istoriei mântuirii noastre, acest prinţ şi arhistrateg al Puterilor celor netrupeşti a fost pentru noi oamenii Îngerul milostivirii şi a bunăvoinţei dumnezeieşti.

Fiinţă de foc, lipsită de orice schimbare şi dăruită totdeauna vederii slavei dumnezeieşti, Arhanghelul Gabriel a fost desemnat de Domnul ca ***"duh slujitor, trimis ca să slujească, pentru cei ce vor fi moştenitorii mântuirii" (Evrei 1, 14).***

După Sfântul Proclu al Constantinopolului, numele lui înseamnă "Dumnezeu şi om" şi a fost dăruit de Dumnezeu ca să vestească toate tainele legate de Întruparea Domnului nostru Iisus Hristos.

Culmea şi împlinirea desăvârşită a acestei misiuni a sa a fost deci acel "Bucură-te" adresat Maicii Domnului şi care a devenit formula de laudă şi de slăvire a tuturor celor care, graţie lui, s-au făcut moştenitori ai Mântuirii şi s-au străduit să urmeze pe pământ chipul vieţii îngereşti.

În afară de Soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail, Gavriil şi Rafail şi a tuturor puterilor celor cereşti (8 noiembrie), Arhanghelul Gavriil este pomenit şi pe data de 13 iulie şi cu ocazia pomenirii icoanei athonite Axion estin (11 iunie).

Arhid. Ştefan Sfarghie - Sinaxar - Odovania praznicului Bunei Vestiri; Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil; Sfântul mucenic Montanus, preotul şi soţia sa, Maxima

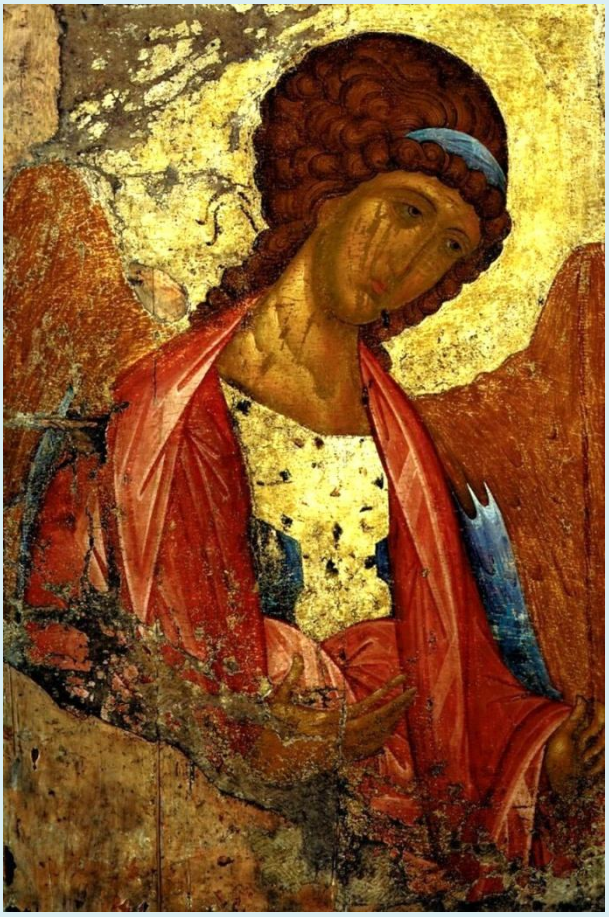

Sfântul Arhanghel Gavriil este unul dintre cei 7 întâistătători ai oştilor cereşti, care a fost trimis de Dumnezeu pe pământ spre a face tot binele firii omeneşti.

- ✓ *Când Moise era în pustie, Gavriil l-a învăţat să scrie cărţile Facerii, despre cele dintâi neamuri şi timpuri.*
- ✓ *Tot Gavriil s-a arătat lui Zaharia şi i-a vestit că va avea un fiu, pe Ioan Botezătorul.*
- ✓ *Şi iarăşi, acelaşi Arhanghel Gavriil s-a arătat Fecioarei Maria în Nazaret, vestindu-i că din ea Se va naşte Mântuitorul Iisus Hristos.*

Pentru aceea, Biserica a rânduit ca în ziua imediat următoare sărbătorii Bunei Vestiri, să prăznuim soborul acestui mare Arhanghel, mulţumindu-i pentru marile sale binefaceri.

***

Astăzi, Biserica noastră îi pomeneşte şi pe Sfinţii mucenici Montanus, preotul şi soţia sa Maxima (†304).

Printre cetăţile prigonite în timpul păgânului împărat Diocleţian (284-305) se afla şi cetatea Singidunum (Belgradul de azi), unde vieţuiau aceşti doi slujitori ai lui Hristos. Văzând preotul Montanus prigoana împotriva creştinilor, a plecat din Singidunum la Sirmium, unde a fost prins de prigonitori şi adus în faţa lui Probus, guvernatorul provinciei Panonia Inferioară. Pentru că nu a vrut să aducă jertfe idolilor, preotul a fost supus la multe şi cumplite chinuri, însă nu a cedat, ci L-a mărturisit cu mult curaj pe Mântuitorul Iisus Hristos ca fiind Dumnezeu adevărat.

Văzând stăruinţa sfântului, Probus a supus-o şi pe Maxima, soţia preotului, la chinuri mari, crezând că astfel amândoi vor ceda.

Pentru că nici aşa nu a izbândit, guvernatorul a poruncit ca cei doi să fie înecaţi în râul Sava. Deci, legându-li-se câte o piatră de gât, au fost aruncaţi în data de 26

martie a anului 304 în râu şi aşa au primit cununa muceniciei din mâinile Domnului.

Trupurile lor au fost recuperate de creştini şi au fost mai apoi duse la Roma, unde au fost aşezate în Catacombele Sfintei Priscila.

Calendar Ortodox - Odovania praznicului Bunei Vestiri; Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil; Sfântul mucenic Montanus, preotul şi soţia sa, Maxima; Sfinţii 26 de mucenici din Goţia

1. Edictele de persecutare a creştinilor, de la începutul veacului al IV-lea, prevedeau dărâmarea locaşurilor lor de cult, interzicerea adunărilor, arderea cărţilor sfinte şi distrugerea arhivelor, pierderea averii şi funcţiilor de stat pe care le deţinuseră credincioşii, exilul şi pedepsirea aspră a clericilor care nu apostaziază de la credinţa în Hristos.

Al patrulea edict de persecuţie, din ianuarie-februarie 304, smuls lui Diocleţian de Maximian Galeriu, era şi mai aspru decât cele trei publicate mai înainte, căci el imita edictul împăratului Deciu din 249, acela care declarase război general creştinismului până la nimicirea lui totală.

Prevederile de mai sus s-au aplicat cu cea mai mare stricteţe în părţile răsăritene şi în provinciile dunărene ale Imperiului Roman, unde domneau Diocleţian, cu reşedinţa la Nicomidia, în provincia Bitinia, şi ginerele său, Galeriu, care-şi avea reşedinţa la Sirmium (azi Mitroviţa, în Serbia), în provincia romană Pannonia Inferior.

De aceea numeroşi creştini şi clerici au căzut martiri în greaua prigoană dezlănţuită de către cei doi împăraţi.

Măsurile de persecuţie ale celor patru edicte s-au aplicat şi în cetatea Singidunum (azi Belgrad), aşezată pe Dunăre, în provincia amintită, locuită atunci de strămoşii noştri daco-romani. Astfel, la 26 martie 304, a pătimit pentru credinţa în Domnul Hristos preotul daco-roman Montanus şi soţia sa, Maxima.

Martiriul lor s-a petrecut astfel: văzând preotul Montanus că mai marele cetăţii Singidunum face începutul prigonirii slujitorilor lui Hristos, şi-a adus aminte de cuvintele Domnului, care a spus: «Iar când vă vor urmări în cetatea aceasta, fugiţi în cealaltă» (Matei 10, 22).

El a plecat deci din Singidinum la Sirmium, reşedinţa prefecturii în care locuia, unde l-au prins prigonitorii şi l-au adus în faţa lui Probus, guvernatorul Pannoniei Inferior.

Iar acesta, stând pe scaunul de judecată, a început cercetarea preotului Montanus, întrebându-l cum se numeşte, dacă este creştin şi ce îndeletnicire are. Slujitorul altarului a răspuns cu curaj că este creştin şi preot al Bisericii lui Hristos din Singidunum.

Probus l-a îndemnat să se supună poruncilor împăraţilor şi să aducă jertfă zeilor. Preotul Montanus a răspuns astfel: «Cine cinsteşte pe zei şi nu pe Dumnezeu va fi smuls din rădăcină».

Guvernatorul insistă în continuare: «Împăraţii prea îndurători au poruncit ori să aduci jertfe, ori să fii pus la chinuri».

Fiind silit să aleagă între călcarea legilor sfinte şi schingiuire, slujitorul Domnului a mărturisit neclintit credinţa sa creştină: «Eu am primit învăţătura să îndur mai bine chinurile decât, lepădându-mă de Dumnezeu, să aduc jertfă demonilor».

La ameninţarea repetată cu caznele, Montanus a răspuns: «Mă bucur dacă ai să faci aşa ceva, ca să mă aflu şi eu părtaş la Patimile Domnului meu, Iisus Hristos».

Probus a poruncit să fie pus la chinuri numaidecât; şi pe când îl schingiuiau cu cruzime, el îl întrebă: «Ce zici, Montanus, aduci acum jertfă zeilor?».

Iar preotul replică senin: «Mă aduc jertfă prin chinurile acestea Dumnezeului meu, Căruia mereu I-am jertfit».

Atunci Probus, văzând tăria şi îndelunga răbdare a desăvârşitului preot, a chemat pe Maxima, soţia acestuia, crezând, nelegiuitul, că femeia, mai slabă din fire fiind, se va înduioşa de chinurile soţului ei şi-l va îndemna să jertfească zeilor.

Dar spre uimirea păgânului, Maxima preoteasa a cerut să fie şi ea dusă la munci, ca să se facă părtaşă la Patimile Mântuitorului.

Uluit de curajul celor doi soţi, guvernatorul glăsui tulburat: «Voi, creştinii, sunteţi nebuni, nu preţuiţi viaţa!».

Folosind cuvintele Sfântului apostol Pavel, preotul Montanus zise: «-Dumnezeu Şi-a ales pe cele nebune ale lumii, ca să ruşineze pe cei înţelepţi» (I Cor. 1,27).

Guvernatorul Probus a stăruit pe lângă Montanus să jertfească, spre a nu fi chinuit şi mai rău.

Dar acesta a consimţit: «Fă ce vrei; ai să vezi câtă răbdare îmi va da mie Domnul Iisus Hristos împotriva curselor tale».

Probus, văzând răbdarea şi stăruinţa preotului Montanus şi a soţiei sale, Maxima preoteasa, în credinţa Domnului şi Mântuitorului Hristos, a dat hotărârea aceasta: «Poruncesc ca Montanus şi Maxima să fie aruncaţi în râu, fiindcă s-au arătat nesupuşi poruncilor împărăteşti».

Iar fericitul Montanus şi soţia sa Maxima, auzind această hotărâre de moarte, ca şi cum ar fi primit un dar nepreţuit, slăviră pe Dumnezeu: «Mulţumim Ţie, Doamne Iisuse Hristoase, că ne-ai dat răbdare şi ne-ai găsit vrednici de mărirea cea veşnică».

Şi pe când slujitorii demonilor au ajuns cu ei la malul râului Sava, la vărsarea lui în Dunăre, şi le-au legat câte o piatră de gât, înainte de a-i arunca, robul lui Dumne-

zeu ridicându-şi mâinile către cer s-a rugat şi mai fierbinte: «Doamne Iisuse Hristoase, care Te-ai jertfit pentru mântuirea lumii, primeşte sufletele robilor Tăi, Montanus şi Maxima, care pătimesc pentru numele Tău.

Sporeşte, Doamne, şi apără turma cea credincioasă a Bisericii Tale din Singidunum şi de prin toate văile Dunării. Cu ochii minţii văd, Stăpâne, cum în această latură de pământ se ridică un popor nou, care cheamă numele Tău cel sfânt prin biserici, în limba romană».

Astfel, nelegiuiţii înecară în râul Sava pe cei doi neînfricaţi fii ai Bisericii. Valurile apelor traseră la maluri moaştele lor prea cinstite. Iar credincioşii, întru ascuns, le ridicară şi păstrară trupurile lor cu scumpătate, ca pe nişte odoare de mare preţ.

În acest chip au primit cununa de martiri robul lui Dumnezeu, Sfântul Montanus, preotul bisericii din Singidunum, împreună cu soţia sa, Maxima preoteasa, pe vremea păgânului stăpânitor Diocleţian şi a cârmuitorului Probus, împărăţind în veci Domnul Iisus Hristos.

2. În Biserica Ortodoxă se mai face pomenirea Soborului Sfântului Arhanghel Gavriil - Sfântul Arhanghel Gavriil este pentru oameni îngerul milostivirii şi al bunăvoinţei dumnezeieşti.

Fiinţă de foc şi dăruită vederii slavei dumnezeieşti, Arhanghelul Gavriil a fost desemnat de Domnul ca „duh slujitor, trimis ca să slujească pentru cei ce vor fi moştenitorii mântuirii“ (Evrei 1, 14).

Potrivit Sfântului Proclu al Constantinopolului, numele lui înseamnă „Dumnezeu şi om“ şi a fost rânduit de Dumnezeu să vestească tainele legate de Întruparea Domnului nostru Iisus Hristos. Încununarea acestei misiuni a fost acel „Bucură-te!“ adresat Maicii Domnului.

3. Sfinţii 26 de mucenici au pătimit în Goţia, din care doi au fost preoţi: Vatus şi Virca; cu acesta din urmă au pătimit şi doi fii şi trei fiice ale lui; apoi unul, Aprilla, a fost monah; unsprezece au fost mireni: Avip, Agna, Riax, Igatrax, Iscoos, Sila, Sighita, Suiril, Seimvla, Terma, Filga; şi şapte femei: Ana, Alla, Varis, Moico, Mamica, Birgo şi Animais.

Aceşti sfinţi au trăit pe vremea lui Iungurih, împăratul goţilor şi a lui Graţian, împăratul romanilor. Iar pentru dragostea lui Hristos au primit cununa muceniciei prin foc, atunci când Iungurih a dat poruncă să se dea foc bisericii în care se găseau

adunaţi la rugăciune cei douăzeci şi şase de sfinţi mucenici. Tot atunci s-a mai întâmplat să ardă şi un om oarecare, al cărui nume nu s-a păstrat, care aducea prinosul lui la altar.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Prăznuirea soborului Sfântului Arhanghel Gavriil (26 martie)

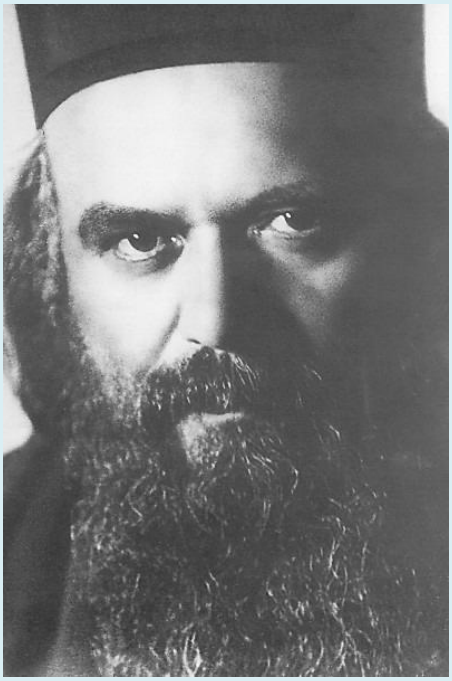

Sfântul Arhanghel Gavriil este vestitorul întrupării Fiului lui Dumnezeu. El este unul dintre cei şapte arhangheli care stau înaintea tronului Celui Preaînalt.

El s-a înfăţişat lui Zaharia şi i-a vestit naşterea fiului lui, a lui Ioan, care avea să fie Botezătorul Domnului.

Despre sine Sfântul Arhanghel Gavriil zice: ***Eu sunt Gavriil, cel ce stă înaintea lui Dumnezeu (Luca, 1: 19).*** Numele Gavriil însemnează „Dumnezeu-Om".

Cugetând la taina Buneivestiri, Sfinţii părinţi arată cum cu dreptate a trimis Dumnezeu un arhanghel cu un asemenea nume să vestească Fecioarei taina începutului mântuirii omeneşti: prin chiar numele lui, Arhanghelul Gavriil arată Fecioarei cine va fi şi cum va fi Cel care Se va naşte din ea: El va fi Dumnezeu şi Om, Dumnezeu Atotputernic.

Unii Sfinţi părinţi cred că tot Arhanghelul Gavriil le-a vestit şi părinţilor Fecioarei, Ioachim şi Ana, naşterea fiicei lor; că tot el 1-a călăuzit pe Moise în pustie să scrie Cartea Facerii.

Sfinţii părinţi mai cred că Gavriil este cel mai dintâi din cel mai mare cin îngeresc al celor fără de trup puteri, adică din cinul Serafimilor, deoarece aceştia stau cel mai aproape de Dumnezeu. El este, prin urmare, unul dintre cei şapte Serafimi care stau în cea mai mare apropiere faţă de Dumnezeu.

Numele celor şapte serafimi sunt: Mihail, Gavriil, Rafail, Uriil, Salatiil, Iegudiil, Varahiil. Acestor nume unii Sfinţi părinţi îl mai adaugă şi pe acela al lui Ieremiil. Fiecare dintre ei are slujirea lui anume, iar între ei toţi sunt întocmai în cinste.

Dar de ce nu 1-a trimis Dumnezeu pe Mihail ca să-i binevestească Fecioarei întruparea? De aceea, pentru că slujirea lui Mihail este alta în frumuseţea dumnezeieştii rânduieli: al lui este să nimicească pe duşmanii credinţei în Dumnezeu, pe când al lui Gavriil este să vestească mântuirea omenirii.

Cântare de laudă la Sfinţii Arhangheli

Cei şapte cu plete de aur,
din cinul netrupeştilor îngeri,
Şapte Arhangheli sunt,
între cereştile oştiri cei dintâi:

Mihail, purtătorul sabiei dreptăţii, este întâiul.
Cu ea el nimiceşte pe duşmanii lui Dumnezeu.

Gavriil vestitor este al întrupării lui Dumnezeu,
Cel ce vesteşte lumii taina mântuirii încă din veac.

Rafail soare strălucitor este, slujitor al Sfintei Treimi;
Al suferinţelor omeneşti el este doctor iscusit.

Uriil lumina strălucitoare a lui Dumnezeu este,
Luminătorul gândurilor sufletelor omeneşti.

Salatiil mijlocitor este, ducând rugăciunile oamenilor
La Tronul lui Dumnezeu.

Iegudiil lăudător neîncetat al Celui Atotputernic este,
Pe oamenii credincioşi îndemnând şi sprijinind
La rugăciune neîncetată.

Varahiil împărţitor al binecuvântărilor celor cereşti este
El oamenilor cele de trebuinţă fiecăruia aduce,
La porunca lui Dumnezeu.

Pr. Ciprian Florin Apetrei - Aducătorul Bunei Vestiri, Arhanghelul Gavriil

Arhanghelii sunt numiți marii purtători de vești bune. Slujirea lor, după cum spune Sfântul Dionisie Areopagitul, constă în descoperirile făcute profeților, cunoașterea și înțelegerea voii lui Dumnezeu pe care o primesc de la îngerii celor mai înalte cete și pe care le vestesc celor mai mici, anume îngerii, iar prin aceștia, oamenilor.

Între sfinţii arhangheli este şi Gavriil, cel care apare în iconografie având un crin în mână. Sfântul Arhanghel Gavriil este cel care a adus vestea cea bună Sfintei Fecioare Maria; el este cel care a vestit „taina cea din veac ascunsă”; el este vestitorul Întrupării Fiului lui Dumnezeu.

Arătarea Arhanghelului Gavriil către Preasfânta Fecioară Maria și vestea adusă de el a fost cea mai mare dintre toate binevestirile pe care le-a auzit vreodată neamul

omenesc. Îngerul purtător de crin este primul purtător de cuvânt al veştii celei bune pentru mântuirea omului, al faptei celei minunate a lui Dumnezeu - întrucât mântuirea omului nu putea veni fără fapta cea minunată a lui Dumne-zeu. Prea curata Fecioară Maria a fost prima care a primit această veste bună şi a fost cel dintâi om care s-a cutremurat de frică şi de bucurie.

Sfântul Arhanghel Gavriil este unul dintre cei șapte îngeri de mare sfat care stau înaintea Tronului lui Dumnezeu. El a fost trimis mai întâi de Dumnezeu la preotul Zaharia, în Templul din Ierusalim, pentru a-i vesti naşterea Sfântului Ioan Botezătorul. Arhanghelul Gavriil este trâmbița ce aduce veștile cele bune ale lui Dumnezeu.

În Vieţile Sfinţilor, despre Sfântul Arhanghel Gavriil aflăm că: „Pe bine-vestitorul mântuirii noastre, pe marele slujitor al lui Dumnezeu, pe trimisul cel purtător de bucurie la prea curata Fecioară Maria, pe Arhanghelul Gavriil, se cuvine să-l lăudăm cu cântări (…) pentru că întâiul sobor al acestuia se prăznuieşte a doua zi după Buna Vestire a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, adică la 26 martie…”

În calendarul bisericesc. Sfântul Arhanghel Gavriil este pomenit pe 26 martie, în ziua de după Buna Vestire, pe 8 noiembrie, când sărbătorim Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil și pe 13 iulie, când se face pomenire de toate minunile săvârșite de Sfântul Arhanghel Gavriil.

Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil (13 iulie)

În această lună (iulie) ziua a treisprezecea - Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil şi prea cuviosul părintele nostru Ştefan savaitul (Minei)

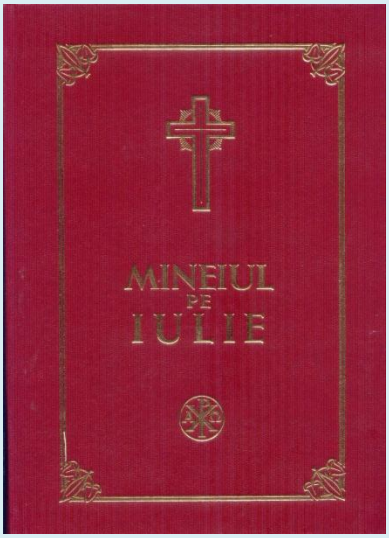

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., Stihirile pe 6, ale Arhanghelului 3 şi ale cuviosului 3.

Stihirile Arhanghelului, glasul 1:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Gavriil cel mai mare, mintea cea cu chip dumnezeiesc, cea luminoasă şi cerească, priveşte la Lumina cea în trei sori, şi cântă cu cetele cele de sus, dumnezeiasca şi înfricoşata cântare; rugându-se să se dăruiască sufletelor noastre, pace şi mare milă.

Taina cea mare, cea neştiută mai-nainte de îngeri, şi mai-nainte de veci ascunsă, ţie unuia s-a încredinţat Gavriile, şi aceasta uneia celei Curate o ai spus, în Nazaret venind. Cu care roagă-te să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Cela ce pururea eşti plin de lumină, şi faci voia, şi plineşti poruncile Atotţiitorului, mai-marele îngerilor Gavriile prea alesule, mântuieşte pe cei ce te cinstesc pe tine cu dragoste, pururea cerşind, să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Alte **Stihiri** ale cuviosului glasul al 8-lea:

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimanì, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Părinte purtătorule de Dumnezeu Ştefane, întărindu-ţi cugetul cu înţelegere dumnezeiască, foarte luminat; şi îndreptând mânia cu bărbăţia, şi pofta cu întregimea minţii, şi toată puterea sufletului cu dreptatea, prea înțelepțește ai alcătuit căruţă de bunătăţi prea veselitoare; pe care suindu-te, cu bucurie te-ai înălţat către înălţime.

Părinte grăitorule de Dumnezeu Ştefane cuvioase, luminatu-ţi-ai cugetul cu teologia, punând fericite mânia înainte ca pe un purtător de suliţă împotriva eresurilor celor hulitoare, pentru dorirea desfătării celei de sus. Căreia te-ai învrednicit a te împărtăşi fericite dumnezeiescule, ca unul ce stai înaintea scaunului Împăratului tuturor, şi Atotţiitorului.

Părinte grăitorule de Dumnezeu Ştefane, trudindu-ţi gândul despre toate părţile prin înfrânare, l-ai plecat să alerge în sus către pricina cea dintâi, şi liniştind tulburarea lumii, şi lepădându-te de grijile ei, pururea ai fost amestecat prin curăţia cugetului, cu dorirea cea cu adevărat desăvârşită, cugetătorule de Dumnezeu, cuvioase.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 6-lea, a lui Vizantie*

Bucuraţi-vă împreună cu noi toate căpeteniile Cetelor îngereşti, că cel mai-nainte stătător al vostru şi al nostru folositor, marele Arhistrateg, în ziua de astăzi întru cinstită Biserica lui, cu mărire arătându-se, o sfinţeşte. Pentru aceasta după datorie cântându-i lui, să strigăm: acoperă-ne pe noi cu acoperământul aripilor tale, maimare Gavriile Arhanghele.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Nimenea din cei ce aleargă la tine, nu iese ruşinat de la tine, Fecioară prea curată Născătoare de Dumnezeu, ci cere dar, şi primeşte dăruirea spre folosul cererii.

A Crucii, a Născătoarei

Preacurata dacă Te-a văzut pe Cruce spânzurând, plângând a strigat ca o Maică: Fiul meu şi Dumnezeu, prea dulcele meu Fiu, cum suferi patimi de ocară.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn celor ce...

Mintea cea mai-nainte de veci, a doua lumină te-a aşezat pe tine Gavriile, care cu împărtăşiri dumnezeieşti luminezi lumea, şi ne descoperi nouă cea din veac dumnezeiască şi cu adevărat mare taină, pe Cel ce s-a întrupat în pântece fecioresc, care a fost fără de trup, şi s-a făcut om, ca să mântuiască pe om.

Stih: Cela ce faci pe îngerii Tăi duhuri, şi slugile Tale pară de foc.

Înaintea scaunului Dumnezeirii celei în trei luminătoare stând, şi din destul fiind strălucit cu dumnezeieştile străluciri, cele ce ies neîncetat de acolo, pe cei ce dănţuiesc pe pământ cu bucurie, şi te laudă pe tine, de negura patimilor mântuieşte-i, şi cu luminare îi străluceşte, Gavriile mai-marele voievod, rugătorule pentru sufletele noastre.

Stih: Binecuvântează suflete al meu pe Domnul, Doamne Dumnezeul meu măritute-ai foarte.

Sfărâmă întărâtările celor din Agar, care asupra turmei tale adesea năvălesc, potoleşte despărţirile Bisericii, alină viforul ispitelor celor fără măsură. Izbăveşte de nevoi şi de primejdii, pe cei ce cu dragoste te cinstesc pe tine, şi sub acoperământul tău aleargă, Gavriile, mai-marele voievod, rugătorule pentru sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *glasul al 8-lea, a lui Ioan monahul*

Ca cela ce eşti mai mare cetelor şi apărător, şi îngerilor povăţuitor, şi mai-mare voievod, din toată nevoia şi necazul, din boli şi din cumplite păcate mântuieşte, pe cei ce te laudă cu tot adevărul, şi te roagă pe tine slăvite, ca cel ce fără materie fiind cu adevărat, vezi pe cel fără materie, şi cu lumina cea neapropiată a slavei Stăpânului eşti strălucit. Că Acela cu iubire de oameni trup pentru noi din Fecioară a luat, vrând să mântuiască pe om.

Troparul, glasul al 4-lea: Mai mare voievodule al Oştilor cereşti, rugămu-te pe tine noi nevrednicii, ca prin rugăciunile tale să ne acoperi pe noi cu acoperământul aripilor slavei tale celei netrupeşti, păzindu-ne pe noi cei ce cădem cu dinadinsul şi

strigăm: mântuieşte-ne din nevoi Gavriile, ca un mai mare peste Cetele puterilor celor de sus.

Vezi: Iar slujba Sfintei Golinduh s-a aşezat să se cânte întru această seară la Pavecerniţă.

La Utrenie

Canoanele - Unul din Octoih cu Irmosul pe 4, şi al Arhanghelului pe 6 şi al cuviosului pe 4.

Canonul Arhanghelului

facere a lui Iosif

Cântarea 1-a, glasul ul 4-lea

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duh, şi cuvânt voi răspunde Împărătesei Maicii, şi mă voi arăta luminat prăznuind, şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Ca unul ce prin împărtăşirile cele fără de materie ale luminii celei desăvârşite eşti lumină dumnezeiască, şi fără materie, rogu-te Arhanghele, să mi se lumineze gândul meu prin rugăciunile tale, ca să te laud.

Astăzi să adunăm cete dumnezeieşti, cu bucurie cinstind pe cel mai mare al minţilor celor fără de trup, care a vestit bucuria cea negrăită, ce a venit în lume pentru bunătatea Sa.

Noi, cei ce dorim de tine Gavriile, având-te pe tine părtinitor prea mare, şi către Dumnezeu ajutor, şi zid şi întărire, ne mântuim de primejdii, şi de stricăciunea şarpelui, lăudându-te.

A Născătoarei

Dacă te-a văzut Gavriil pe tine Stăpână curată, ceea ce eşti fără prihană, luminat a strigat către tine: Bucură-te, ceea ce eşti neispitită de nuntă, mântuirea oamenilor, lauda şi cuvântarea cea cinstită a îngerilor.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea 1, glasul al 2-lea

Irmos: Întru adânc a aşternut de demult toată oastea lui Faraon puterea cea întrarmată, iar întrupându-Se Cuvântul, a pierdut păcatul cel rău, Domnul cel prea slăvit, căci cu slavă S-a prea mărit.

Aducându-ţi datoria învăţăturii tale prea fericite, ne plătim datoria, împletindu-ţi cunună de laude, iar tu prea fericite primind cu blândeţe, dă-mi mie darul Duhului cu rugăciunile tale.

Pornirea patimilor celor pierzătoare o ai veştejit părinte, ca unul ce ai avut cunoştinţă cugetătoare de Dumnezeu, că ai fost milosârd, bine primitor, şi blând, şi cinstit, fiind încununat cu cuvântul înţelepciunii şi al cunoştinţei Ştefane.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sfinţit te-ai împodobit pe tine părinte, prin cunoştinţă şi prin lucrare de faptă şi prin daruri, grăitorule de Dumnezeu Ştefane, fiind împodobit cu graiul cel dumnezeiesc şi cu darul, şi de nădejdea ce ai avut, nu te-ai lipsit prea fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Arătatu-te-ai cu adevărat mai aleasă decât toate zidirile cele văzute şi cele nevăzute, Preacurată, că ai născut pe Ziditorul, precum bine a voit să se întrupeze în pântecele tău. Căruia cu îndrăzneală te roagă, să se mântuiască sufletele noastre.

Canonul Arhanghelului

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe ai tăi cântăreţi Născătoare de Dumnezeu; ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească întăreşte-i şi întru dumnezeiască mărirea ta, cununilor slavei învredniceşte-i.

Cu împărtăşirea luminii celei prea fără materie ca cel ce eşti fără materie cu adevărat Gavriile, mai presus de materie fiind luminat, lumină a doua te-ai văzut, pe oamenii cei materialnici, care te laudă pe tine, totdeauna luminându-i.

De mai mare laudă te-ai învrednicit, mare taină nouă descoperindu-ne, cela ce eşti mai mare între îngeri; prin care ne-am ridicat de pe pământ la înălţimea cea mai mare, cei ce mult te cinstim pe tine.

Arată-te din Cer tuturor, celor ce cu dragoste te căutăm pe tine pururea, şi alină viforul cel pornit asupra noastră, al ispitelor şi al necazurilor, o Gavriile mai-mare voievodule.

A Născătoarei

Descoperindu-ţi ţie odinioară Gavriil taina cea ascunsă de demult, Fecioară, a strigat: Bucură-te, cămara lui Dumnezeu, întru care sălăşluindu-se, pe toţi oamenii i-a îndumnezeit, ca un Îndurat.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 3-a

Irmos: Înflorit-a pustiul...

Strălucit-a viaţa ta în lume ca soarele cel cu totul luminos, purtătorule de Dumnezeu, Ştefane şi a luminat, pe cei ce cu credinţă şi cu dragoste se ţin de tine.

Cu învăţăturile tale cuvioase se luminează marginile pământului, că ai strălucit ca un luminător în Biserica lui Hristos, întru care s-a întărit inima ta, purtătorule de Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Păzitu-ţi-ai sufletul nerobit de patimi, şi de dezmierdările trupului, cinstite purtătorule de Dumnezeu Ştefane. Pentru aceea acum te lăudăm după vrednicie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Arătatu-te-ai cu curăţie, strălucind ca crinul în mijlocul spinilor cu strălucirea fecioriei tale Stăpână, Născătoare de Dumnezeu prea cinstită.

Irmosul: Înflorit-a pustiul ca crinul Doamne, biserica păgânilor cea stearpă prin venirea Ta, întru care s-a întărit inima mea.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Cercând adâncimea înţelepciunii Ştefane, te-ai învrednicit, a o câştiga după bună plăcere, şi prin dureri ai dobândit, piatra cea de mult preţ a înţelepciunii prea fericite.

Sedealna, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Marele Gavriil arătându-se voievod îngerilor, pururea cântă cu dânşii cântarea cea dumnezeiască a Treimii, bucurându-se. Pentru aceasta să-l lăudăm toţi întru credinţă cu glas mare, cu cântare slăvind pe dumnezeiescul Arhanghel.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Sedealna cuviosului, glas şi Podobie asemenea.

Sângele tău înţelepte, cu taină a strigat de pe pământ către Dumnezeu, ca al lui Abel, de Dumnezeu înţelepţite; că luminat ai propovăduit pe Treimea cea nezidită. Pentru aceasta cuvioase, ca un păstor strălucind, ai gonit pe lupii eresului cu praştia Duhului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ceea ce nu ştii de Mire curată de Dumnezeu Născătoare Fecioară, ceea ce eşti folositoarea creştinilor şi acoperământul, mântuieşte de primejdii şi de necazuri, şi de asuprelile cele rele, pe toţi cei ce au nădejdile întru tine curată, şi mântuieşte sufletele noastre cu dumnezeieştile tale rugăciuni.

Canonul Arhanghelului

Cântarea a 4-a

Irmos: Dumnezeiescul sfat cel neurmat, al Celui Preaînalt, al întrupării Tale celei din Fecioară, proorocul Avacum înţelegându-l a strigat: Slavă Hristoase puterii Tale.

Stătut-ai odinioară Gavriile după vrednicie minunate, prin împărtăşirile dumnezeieştii stăpânii luminând pe proorocul Daniil, punându-i lui prin Duhul arătarea celor nevăzute.

Cu guri de tină te lăudăm cu bucurie pe tine, cela ce eşti cu firea de foc; scoate-ne pe noi totdeauna din focul cel ce arde, cu dumnezeieştile tale mijlociri Gavriile.

În haină dumnezeiască mai mult decât soarele strălucită cu slavă negrăită fiind îmbrăcat, mai mare voievodule al slujitorilor, stai înaintea Împăratului Ceresc, veselindu-te.

A Născătoarei

Cunoscându-te pe tine Gavriil, că eşti cu totul curăţită de Duhul, arătat a strigat către tine Preacurată: Bucură-te, mântuirea blestemului şi înnoirea strămoşilor.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 4-a

Irmos: Venit-ai din Fecioară, nu sol, nici înger, ci Tu Însuţi, Domnul, Te-ai întrupat şi m-ai mântuit pe mine, tot omul. Pentru aceasta, cântăm Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne.

Tu, Ştefane te-ai făcut cunună sihaştrilor, fiind împodobit cu bunătatea ca cu o piatră de mult preţ, căci te-ai arătat podoabă cu adevărat de Dumnezeu dăruită, fericite.

Înţelepciunea cea dumnezeiască o ai cinstit purtătorule de Dumnezeu, pentru aceea te-a luminat ea pe tine cu cununile darurilor, pricinuindu-ţi ţie slava cea veşnică, părinte cinstite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cunună neveştejită ţi-a împletit ţie Stăpânul, ca unul ce este drept, făcându-ţi răsplătire pentru bunătate, prea fericite, că tu te-ai făcut ucenic curat slavei cugetătorului de Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Eva mi-a adus mie roada omorârii, iar tu prea curată născând Viaţa cea ipostatnică, iarăşi m-ai înviat. Pentru aceea strig către tine: Bucură-te, pururea Fecioară.

Canonul Arhanghelului

Cântarea a 5-a

Irmos: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască slava ta; că tu Fecioară neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeul cel peste toate, şi ai născut Fiu pe Cel fără de ani, tuturor celor ce te laudă pe tine pace dăruindu-le.

Cu împărtăşirea minţii celei dintâi fiind luminat, a doua lumină te-ai văzut, strigând împreună cu Cetele îngereşti cele nenumărate: Sfânt este Tatăl atotfăcătorul, Fiul cel împreună fără de început, şi Duhul cel de pe un scaun.

Chipul tău este de foc, frumuseţea prea luminată, de care se minunează tot gândul; slava îţi este mare, Gavriile prea mărite, mai marele dumnezeieştilor îngeri, podoaba tuturor celor ce te laudă pe tine cu credinţă.

Dumnezeiescul Zaharia dacă te-a văzut pe tine odinioară, stând împreună în vremea cădirii, a rămas mut; că n-a crezut vestirii tale, celei înfricoşate, pe care i-ai spus-o Gavriile mai mare voievodule.

A Născătoarei

Biserică de sfinţenie fiind, ceea ce eşti cu totul fără prihană, prin glasul lui Gavriil Arhanghelul, ai născut pe Cela ce se odihneşte întru sfinţi, pe Dumnezeu cel Prea-Sfânt, care pe toţi sfinţeşte, şi din nevoi îi scoate.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 5-a

Irmos: Mijlocitor Te-ai făcut lui Dumnezeu şi oamenilor, Hristoase Dumnezeule. Că prin Tine, Stăpâne, am aflat izbăvirea din noaptea necunoştinţei către Părintele Tău, începătorul luminii.

Cu dragostea nepătimirii ai stins pornirea patimilor, de Dumnezeu purtătorule Ştefane; şi ţi-ai luminat starea sufletului prin priviri şi prin fapte părinte.

Cu minte curată ai citit Scripturile Duhului grăitorule de Dumnezeu Ştefane, şi ai adunat dumnezeiasca avuţie a privirii şi a faptei, cuvioase părinte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cercând a afla adâncimea înţelepciunii, ai luat Ştefane cât a fost spre întrebuinţare, şi prin osteneli ai primit mărgăritarul cunoştinţei cel de mult preţ.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Prea curată Născătoare de Dumnezeu, iată precum a zis Isaia mai-nainte, ai primit în pântece mai presus de cuvânt pe Hristos Dumnezeu, şi mai presus de fire l-ai născut pe El, Născătoare de Dumnezeu.

Canonul Arhanghelului

Cântarea a 6-a

Irmos: Cugetătorilor de Dumnezeu, săvârşind acest praznic dumnezeiesc, şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să plesnim cu mâinile slăvind pe Hristos, cel ce s-a născut dintru dânsa.

Limbile pământeşti nu pot să te cinstească pe tine mintea cea luminoasă şi cerească, care eşti strălucit prea luminos cu dumnezeieşti străluciri, mai presus de minte negrăit.

Cela ce eşti raze de soare mult-luminoase, mai marele voievod al slugilor celor de foc, cu rugăciunile tale către Stăpânul cele de lumină purtătoare, pe cântăreţii tăi din întunericul patimilor scoate-i.

Sfaturile păgânilor risipeşte-le, credinţa ortodoxă întăreşte-o, aşează împerecherile Bisericii, Arhanghele, cu rugăciunile tale cele către Făcătorul a toate.

A Născătoarei

Cuvintelor lui Gavriil celor dumnezeieşti ascultătoare ai fost Curată, şi pe Cuvântul cel prea fără de început l-ai născut cu trup, care a mântuit lumea de necuvântare.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 6-a

Irmos: În adâncul greşelilor...

Arătatu-te-ai luminător lumii prea luminat, părinte Ştefane, luminând cu luminile cuvântului, pe cei ce aleargă la tine cu credinţă şi cu dragoste.

Fericit ţi-ai petrecut viaţa, că închizându-ţi simţirile, ai ieşit afară din tulburarea lumii, şi ai vorbit cu Dumnezeu, Ştefane.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Foarte frumoasă, foarte bună este cununa, cu care acum te-a încununat Domnul tău, înălţându-te cu bunătăţile, şi împărăţind patimile, prea alesule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Mai presus de fire ai născut Fecioară, şi în veac petreci Fecioară, arătând semnele Dumnezeirii celei adevărate ale Fiului şi Dumnezeului tău.

Irmosul: Întru adâncul greşelilor fiind înconjurat, chem adâncul milostivirii Tale cel neurmat, din stricăciune Dumnezeule scoate-mă.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Tu fiind mai-mare peste slujitorii cei fără de trupuri ţie unuia s-a încredinţat înfricoşată taina cea rânduită mai-nainte de veci, Gavriile prea slăvite, naşterea adică

cea negrăită a Sfintei Fecioare, către care ai strigat: Bucură-te, ceea ce eşti plină de dar. Pentru aceasta după datorie credincioşii cu veselie pururea te fericim.

Sinaxar

În această lună, în ziua a treisprezecea, soborul Arhanghelului Gavriil

Stih: Pe voievodul Gavriil se cuvine cu cântări a-l lăuda.
Pentru că a vestit Maicii Cuvântului bucuria,
În a treisprezecea zi împreună ne-a adunat.
Gavriil cel ce Fecioarei, bucură-te a cântat.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru, Ştefan Savaitul

Stih: Ştefan şi de spini şi de cursă, şi de îngheţările din viaţă a scăpat,
Şi apunând de pe pământ, în grădinile Edenului a intrat.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei mucenițe Golinduh, ce s-a numit pe urmă Maria

Stih: Corturile mucenicei Golinduh în Eden se află alcătuite,
Iar corturile tale, după Valaam ca izvoarele umbrite.

Aceasta a fost din Persia, şi locuia cu un bărbat ce era mai-mare peste fermecători, pe vremea lui Hosroiu, împăratul perşilor şi a lui Mavrichie, împăratul Romanilor.

Care făcându-se în vedenie a văzut pe îngerul lui Dumnezeu, care i-a arătat ei un loc întunecat şi plin de foc, întru care a văzut pe strămoşii ei care au fost închi-nători de idoli. Mai arătându-i încă şi alt loc luminos, întru care se veseleau şi dăn-ţuiau aceia care slujise lui Hristos. Deci voind şi ea ca să intre în locul acel plin de lumină, s-a oprit de către îngerul cel ce se arăta, care i-a zis cum că în locul acela necredincioşii nu pot să intre. Deci îndată după vedenia aceea, venindu-şi întru sine fericita, a crezut în Hristos şi s-a botezat, numindu-se Maria.

Deci pentru pricina aceasta s-a osândit atât de către bărbatul său, cât şi de către împăratul. Şi se trimise la cetăţuia Litei şi trăind optsprezece ani într-acea închi-soare şi nevrând a se supune poruncii, a fost aruncată într-o groapă, în care locuia un balaur mare, şi făcând acolo 4 luni, îl îmblânzi în aşa chip, încât se culca şi se odihnea deasupra lui. Luat-a şi dar de la Dumnezeu să nu mai gândească de foame.

De aceea scoţându-o de acolo, a fost dată pe seama feciorului lui Hosroiu, ca să o cerceteze, şi a fost bătută cu toiege, de-i sparseră sânii, şi băgându-o cu capul într-un sac plin de funingine de la un cuptor cu foc, şi legându-l tare, fu aruncată într-un loc osebit, şi fiind păzită fără nici o vătămare; o a dat la o casă de curvie, şi mergând mulţi neastâmpăraţi acolo, nu o aflau, că o prea mărită oarecare vedenie, o ascundea. De aceea trăgându-o ca să-i facă moarte, fu mântuită de înger.

Iar ei părându-i rău că nu pătimii, stătu îngerul asupra ei cu sabia în mână, şi o lovi peste grumazi; şi i se păru că o taie, şi cum că a dat sânge din tăietură, din care i s-a cruntat hainele ce purta, care făcea multe tămăduiri.

Iar sfânta mergând la Ierusalim şi închinându-se la sfintele locuri, şi cunoscând de la Dumnezeu osebirea credinţei Bisericii ortodoxe, şi a celorlalte eresuri şi mergând în Constantinopol şi intrând într-un mormânt mic, a lăsat aceste putrede şi trecătoare şi s-a mutat către Dumnezeu.

Tot în această zi, cuvioasa Sara, care cu pace s-a săvârşit

Stih: Primeşte pe noua Sara sânurile deschizând.
O, Avraame bărbat al Sarei, celei vechi fiind.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Canonul Arhanghelului

Cântarea a 7-a

Irmos: N-au slujit făpturii cugetătorii de Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci groaza focului bărbăteşte călcându-o, se bucurau cântând: Prea lăudate Domnul părinţilor şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Naşterea lui Ioan slăvite o ai vestit oarecând Zahariei înlăuntrul dumnezeieştii biserici, stând el şi cântând Mântuitorului tuturor: Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Prea slăvită bună cuviinţa Bisericii tale Gavriile, prea luminat sfinţeşte sufletele credincioşilor, şi le porunceşte să strige cu mare glas: Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Luminat fiind cu taină mai mare voievodule, cu împărtăşirea Luminii celei dintâi, a doua lumină cu adevărat te-ai văzut, luminând totdeauna pe cei ce cântă: Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

A Născătoarei

Trimis a fost Gavriil mai-marele voievod, să-ţi vestească ţie bucurie, Fecioară Maică curată, prin care întristarea a încetat, blestemul cu adevărat s-a făcut neroditor, şi binecuvântare a înflorit credincioşilor în veci.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 7-a

Irmos: Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului celui păgân, înaltă văpaie a ridicat; iar Hristos, cel ce bine este cuvântat şi Preaslăvit, a întins cinstitorilor de Dumnezeu tineri roua Duhului.

Cuvintele dogmelor tale cuvioase, luminându-se de darul Duhului, dau miros; că cinstind o Dumnezeire în trei feţe, şi luând întruparea Cuvântului, ne umpli pe noi de miros bun, prea fericite.

Viaţa potrivindu-se cu cuvântul tău părinte, îndoite cununi ţi-a pricinuit ţie prea fericite, că te-ai făcut organ înţelepciunii părinte prea cinstite, strigând Ziditorului tău: Bine eşti cuvântat şi prea proslăvit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu minte curată, şi cu strălucirea cugetului, şi cu curăţia trupului, şi cu cinstită feciorie ţi-ai petrecut viaţa, cugetătorule de Dumnezeu, arătându-te prinos prea ales Văzătorului a toate, şi Atotţiitorului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Îndreptând viaţa mea povăţuieşte-o către limanul tău cel cu totul liniştit Prea cinstită, ceea ce ai născut pe Dumnezeu izvorul bunătăţilor, care dă tuturor credincioşilor îndestularea bunătăţii.

Canonul Arhanghelului

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum lucrată, pe toată lumea ridică să-ţi cânte ție: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu sfinţite cuvinte de sfinţenie poporul cel sfinţit pe tine te laudă veselindu-se; că tu Arhanghele pe Cuvântul cel a toate pricinuitor, care a luat trup ca şi al nostru, l-ai vestit Fecioarei, celei ce este dintre noi, mai presus de gând şi de cuvânt. Pentru aceasta pe tine te cinstim întru toţi vecii.

De mintea cea mare şi dintâi fără materie lipindu-te Arhanghele, cu gura ta cea de foc cânţi dulce cântare înfricoşată, care cântă Cetele tuturor îngerilor strigând: Pe Domnul lăudaţi-L lucrurile, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu veselie săvârşind pururea călătoriile cele dumnezeieşti, treci toate cele cereşti şi cele pământeşti, împlinind pururea sfinţitele voiri ale lui Hristos Dumnezeului a toate, Gavriile mai-întâiule stătătorule al îngerilor, cela ce eşti lauda celora ce cu credinţă pururea te slăvesc.

Cu trupul după ipostas, Cuvântul a se amesteca cu oamenii vrând, te-a avut pe tine mai-nainte mergând, şi mai-nainte gătindu-o lui sfinţită cămară, o sfinţite Gavriile strigând: Pe Domnul lăudaţi, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

A Născătoarei

Ca pe un scaun împărătesc înfrumuseţat, ca pe ceea ce este mai presus decât toate făpturile, ca pe ceea ce una a înfiinţat, care a îndumnezeit pe oameni cu mai bună unirea naşterii celei negrăite şi străine, pe Fecioara cea binecuvântată să o lăudăm.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 8-a

Irmos: Cuptorul cel cu foc...

Cunună frumoasă a pus pe creştetul tău Hristos Dătătorul de viaţă, Ştefane, cela ce porţi nume de cunună, pentru sudorile şi pentru ostenelile tale cele nenumărate, care bucurându-te te-ai nevoit, fiind înfierbântat de dragostea Lui.

Trecând peste toată simţirea prea fericite, te-ai unit cu mintea cea dintâi, prin curăţia sufletului, şi prin cinstită vieţuire, purtătorule de cunună Ştefane, strigând: Prea înălţaţi toate lucrurile pe Domnul.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Cu dragoste prea mare urmând viaţa cea dumnezeiască a purtătorului de Dumnezeu Savei, prea fericite Ştefane, ai râvnit cinstea vieţuirii lui, prea lăudate; căci cu adevărat te-ai făcut pildă aceluia prea aleasă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Mintea cea nepătimitoare în pântecele tău s-a unit cu mintea cea omenească, şi cu grosimea trupului, s-a făcut sub vreme Cel mai presus de vreme. Pentru aceasta cu credinţă şi cu dragoste te slăvim Născătoare de Dumnezeu prea curată.

Irmosul:

Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Domnul întru toţi vecii.

Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon, lucrările şi-a despărţit cu dumnezeiasca poruncă, pe haldei arzând. Şi a răcorit pe credincioşii care cântau: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul.

Canonul Arhanghelului

Cântarea a 9-a

Irmos: Tot neamul pământesc, să sălteze cu Duhul fiind luminat, şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfinţita prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, şi să strige: Bucură-te, prea fericită, Născătoare de Dumnezeu, curată pururea Fecioară.

Stai cu frică înaintea scaunului darului slujind, şi strălucit fiind cu vărsările de lumină cele mai presus de gând, şi cu sfinţenie îndumnezeit, şi lumină fiind văzut, şi luminând cu mijlocirile tale, pe cei ce te cinstesc cu credinţă, sfinţite Gavriile Arhistrategule.

Ca un Cer cu stele împodobit te vezi cu dumnezeieşti străluciri, şi ca un voievod în mâini ţii sceptrul prea luminat, şi străbaţi tot pământul, voia Stăpânului totdeauna făcând, şi din nevoi pe cei credincioşi scoţând.

Aşează furtuna cea cumplită a barbarilor, care totdeauna se ridică asupra robilor tăi. Încetează dezbinările Bisericii. Dă celor ce te laudă pe tine mântuire de greşeli. Dăruieşte împăraţilor biruinţă Gavriile, cu folosinţa ta cea fierbinte.

Prea bună însoţire şi prea slăvită, Mihaile şi Gavriile, stând înaintea scaunului dumnezeieştii slave, cereţi tuturor iertare de păcate, şi mântuire de nevoi ca nişte folositori, şi ca cei ce urmaţi bunătăţii Stăpânului întru toate.

A Născătoarei

Lumina strălucirii naşterii tale a luminat toată partea cea de sub soare, şi pe mai-marele întunericului l-a pierdut, de Dumnezeu Născătoare prea curată, lauda îngerilor şi mântuirea tuturor oamenilor, celor ce te laudă pe tine cu neîncetate glasuri.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 9-a

Irmos: Fiul Părintelui Celui fără de...

Prea cinstite Ştefane, curat îndulcindu-te acum, şi dobândind desfătarea cea mai presus de gând, unde Cetele sfinţilor dănţuiesc împrejurul lui Dumnezeu, pe cei ce te cinstesc acum, trage-i către tine, cu mijlocirea ta, fericite.

Mutatu-te-ai veselindu-te către săvârşirea doririlor, către însăşi arătată fericire, către frumuseţea cea prea aleasă, către viaţa cea cu adevărat nesfârşită, către lumina cea neînserată, purtătorule de Dumnezeu, părinte Ştefane.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind dat lui Dumnezeu din vârstă mică, ca soarele ai strălucit întru adunarea sihaştrilor, răspândind bunătăţile vieţuirii tale ca nişte raze, prea dulce Ştefane, purtătorule de Dumnezeu, părinte cuvioase.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Toţi proorocii cunoscând de departe cu ochi prooroceşti au glăsuit mai-nainte, că vei să fii Maică Făcătorului a toate şi Stăpânului tuturor. Pentru aceea prea lăudată, te propovăduim, Născătoare de Dumnezeu.

Irmosul: Fiul Părintelui Celui fără de început, Dumnezeu şi Domnul, întrupându-Se din Fecioară S-a arătat nouă, ca să lumineze cele întunecate şi să adune cele risipite. Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu cea prea lăudată o slăvim.

Luminânda

Podobie: Femei auziţi glas...

Luminându-te negrăit de strălucirile cele dumnezeieşti ale Treimii, celei mai presus de lumină, străbaţi toată lumea ca fulgerul Arhanghele, plinind dumnezeiasca poruncă, Gavriile, cela ce eşti în chipul fulgerului, apărând şi păzind, şi acoperind pe cei ce luminat te laudă pe tine.

A Născătoarei

Pentru neoprirea cea de demult, vai mie ticălosul, m-am golit de chipul cel mai bun, cu care am fost împărtăşit prin lucrarea cea dumnezeiască, iar Tu Hristoase ca un Milostiv, împărtăşindu-te mie negrăit, ai luat din partea cea mai proastă, înnoindu-mă pe mine, din sângiurile cele fecioreşti, Cuvinte.

La Laude

Stihirile pe 4, glasul 1:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Gavriile Arhanghele al lui Dumnezeu, mai mare voievod dumnezeiesc, şi slugă te-ai arătat, şi cu strălucirile şi razele Lui luminându-te, fără mijlocire după împărtăşire a doua lumină te-ai făcut, şi luminezi împrejurul pământului, strălucind cu podoaba slavei Lui. *(de două ori)*

Gavriile mai-marele îngerilor, lauda ta este slăvită, şi puterea minunată, harul dumnezeiesc, şi faţa cuvioasă, chipul tău de foc, dregătoria ta înaltă şi prea cinstită, strălucirea fără materie; voinţa nemişcată spre rău, ci îngăduind spre lucrul cel mai bun.

Gavriile mai-marele cetelor, mai întâi vestitorule al bucuriei celei de taină, credincerul cel slăvit al Maicii lui Dumnezeu, cu care roagă-te Făcătorului tuturor, să mântuiască de nevoi şi de necazuri, pe cei ce te cinstesc pe tine şi primesc cu credinţă dumnezeieştile tale bunevestiri, totdeauna.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 5-lea*

Unde umbrează darul tău Arhanghele, de acolo se goneşte puterea diavolului, că nu suferă să vadă lumina ta, luceafărul cel ce a căzut. Pentru aceasta te rugăm, săgeţile lui cele purtătoare de foc, cele pornite asupra noastră, stinge-le cu mijlocirea ta, mântuindu-ne pe noi de smintelile lui, vrednicule de laudă Gavriile Arhanghele.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Ţie ne rugăm, ca unei Maici a lui Dumnezeu binecuvântată, roagă-te ca să se mântuiască sufletele noastre.

Stihoavna din Octoih. Slava aceasta de la Laude, glasul al 5-lea. Şi cealaltă slujbă a Utreniei.

Canon de rugăciune la sărbătoarea soborului Sfântului Arhanghel Gavriil (13 iulie)

Tropar la sărbătoarea soborului Sfântului Arhanghel Gavriil, glasul al 8-lea: Mai mare voievodule al Oştilor cereşti, rugămu-te pe tine noi nevrednicii ca, prin rugăciunile tale, să ne acoperi pe noi cu acoperământul aripilor slavei tale celei netrupeşti, păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu dinadinsul şi grăim: izbăveşte-ne din nevoi, Sfinte Arhanghele Gavriil, ca un mai mare peste Cetele Puterilor celor de sus.

Cântarea 1

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umple de Duhul şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca pe unul ce, prin împărtăşirile cele fără de materie ale Luminii celei desăvârşite, eşti lumină dumnezeiască şi fără de materie, te rog, Arhanghele, să mi se lumineze gândul meu prin rugăciunile tale, ca să te laud.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Astăzi să adunăm cete dumnezeieşti, cu bucurie cinstind pe cel mai mare al minţilor celor fără de trup, care a vestit Bucuria cea negrăită, care a venit în lume pentru bunătatea Sa.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Noi, cei te dorim pe tine, Sfinte Arhanghele Gavriil, având-te pe tine părtinitor prea mare şi către Dumnezeu ajutor, zid şi întărire, ne mântuim de primejdii şi de stricăciunea şarpelui, lăudându-te.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Dacă te-a văzut Sfântul Arhanghel Gavriil pe tine, Stăpână curată, ceea ce eşti fără de prihană, luminat a grăit către tine: Bucură-te, ceea ce eşti neispitită de nuntă, mântuirea oamenilor, lauda şi cuvântarea cea cinstită a îngerilor.

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i în dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu împărtăşirea luminii celei fără materie, ca unul care eşti fără de trup cu adevărat, Arhanghele Gavriil, mai presus de materie fiind luminat, a doua oară te-ai arătat întotdeauna, luminând pe oamenii cei materialnici, care te laudă pe tine.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De mai mare laudă te-ai învrednicit, cel ce eşti mai mare între îngeri, descoperindu-ne nouă taina cea mare, prin care ne-am ridicat de pe pământ la înălţimea cea mai mare noi, cei ce mult te cinstim pe tine.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arată-te din cer tuturor, celor ce cu dragoste te căutăm pe tine pururea şi alină viforul ispitelor şi al necazurilor, cel pornit asupra noastră, o, Arhanghele Gavriil, mai mare voievodule.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Descoperindu-ţi ţie odinioară Arhanghelul Gavriil, Taina cea ascunsă de demult, Fecioară, a grăit: Bucură-te, cămara lui Dumnezeu, în care sălăşluindu-Se, pe toţi oamenii i-a îndumnezeit, ca un Îndurat.

Cântarea a 4-a

Irmos: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc al întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum avându-l în minte a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ai stat odinioară, Arhanghele Gavriil, după vrednicie minunată, prin împărtăşirile dumnezeieştii Stăpânii luminând pe proorocul Daniil, spunându-i lui prin Duhul arătarea celor nevăzute.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu guri de tină te lăudăm cu bucurie pe tine, cel ce eşti cu firea de foc; scoate-ne pe noi întotdeauna din focul cel ce arde, cu dumnezeieştile tale mijlociri, Arhanghele Gavriil.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În haină dumnezeiască mai mult decât soarele strălucită cu slavă negrăită fiind îmbrăcat, mai mare voievodule al slujitorilor, stai înaintea Împăratului Ceresc, veselindu-te.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cunoscându-te pe tine, Arhanghelul Gavriil, că eşti cu totul curăţită de Duhul, arătat a grăit către tine, Preacurată: Bucură-te, mântuirea blestemului şi înnoirea strămoşilor.

Cântarea a 5-a

Irmos: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate şi ai născut pe Fiu pe Cel fără de ani, cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu împărtăşirea minţii celei dintâi fiind luminat, a doua lumină te-a arătat, cântând împreună cu Cetele îngereşti cele nenumărate: Sfânt este Tatăl Atoatefăcătorul şi Fiul cel Împreună fără de început şi Duhul cel de pe acelaşi tron.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Chipul tău este de foc şi frumuseţea prea luminată, de care se minunează tot gândul; slava îţi este mare, Arhanghele Gavriil prea mărite, mai marele dumnezeieştilor Îngeri, podoaba tuturor celor ce te laudă pe tine cu credinţă.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dumnezeiescul Zaharia dacă te-a văzut pe tine odinioară, stând împreună în vremea cădirii, a rămas mut; că n-a crezut vestirii tale celei înfricoşătoare, pe care i-ai spus-o, Arhanghele Gavriil, mai mare voievodule.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Biserică de sfinţenie fiind, Ceea ce eşti cu totul fără prihană, după cuvântul Arhanghelului Gavriil, ai născut pe Cel ce Se odihneşte întru sfinţi, pe Dumnezeu cel Preasfânt, care pe toţi sfinţeşte şi din nevoi îi scoate.

Cântarea a 6-a

Irmos: Înţelepţii lui Dumnezeu care săvârşesc acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme slăvind pe Hristos, cel ce S-a născut dintr-însa.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Limbile pământeşti nu pot să te cinstească pe tine, mintea cea luminoasă şi cerească, care eşti luminat cu dumnezeieşti străluciri, mai presus de minte.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce eşti raze de soare mult luminoase, mai marele voievod al slugilor celor de foc, cu rugăciunile tale cele de lumină purtătoare către Stăpânul, scoate-i din întunericul patimilor pe cei ce cântă ţie.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfaturile păgânilor risipeşte-le, credinţa ortodoxă întăreşte-o, aşează împerecherile Bisericii, Arhanghele, cu rugăciunile tale cele către Făcătorul a toate.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cuvintelor celor dumnezeieşti ale Arhanghelului Gavriil ascultătoare ai fost, Curată şi pe Cuvântul cel fără de început L-ai născut cu trup, care a mântuit lumea.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Tu fiind mai mare peste slujitorii cei fără de trup, ţie unuia s-a încredinţat înfricoşătoarea Taină cea rânduită mai înainte de veci, Arhanghele Gavriil, prea slăvite. Adică naşterea cea de negrăit a Sfintei Fecioare, către care ai grăit: Bucură-te, ceea ce eşti plină de dar. Pentru aceasta, după datorie, credincioşii cu veselie pururea te fericim.

Cântarea a 7-a

Irmos: N-au slujit făpturii înţelepţii lui Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci, groaza focului bărbăteşte călcând-o, se bucurau, cântând: Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Naşterea Înaintemergătorului Ioan, slăvite, o ai vestit oarecând lui Zaharia înăuntrul dumnezeiescului Templu. Iar el sta şi cânta Mântuitorului tuturor: Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prea slăvită bunăcuviinţa Bisericii tale, Arhanghele Gavriil, în chip luminat sfinţeşte sufletele credincioşilor şi le porunceşte să strige cu mare glas: Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminat fiind cu taină, mai marele voievodule, cu împărtăşirea Luminii celei dintâi a doua lumină cu adevărat te-ai arătat, luminând totdeauna pe cei ce cântă: Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Trimis a fost Arhanghelul Gavriil, mai marele voievod, să-ţi vestească ţie bucurie, Fecioară Maică curată, prin care întristarea a încetat, blestemul cu adevărat s-a făcut neroditor şi binecuvântarea a înflorit credincioşilor în veci.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit. Atunci fiind închipuită, iar acum lucrată, pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: pe Domnul, lucrurile, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu sfinţite cuvinte de sfinţenie poporul cel sfinţit pe tine te laudă, veselindu-se; că tu, Arhanghele, pe Cuvântul cel a toate pricinuitor, care a luat trup ca şi al nostru, L-ai vestit Fecioarei, celei ce este dintre noi, mai presus de gând şi de cuvânt pentru aceasta, pe tine te cinstim întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De mintea cea mare şi dintâi fără materie lipindu-te, Arhanghele, cu gura ta cea de foc cânţi dulce cântarea înfricoşătoare, pe care o cântă Cetele tuturor îngerilor, grăind: pe Domnul lucrurile, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu veselie săvârşind pururea călătoriile cele dumnezeieşti, treci toate cele cereşti şi cele pământeşti, împlinind pururea sfinţitele voiri ale lui Hristos Dumnezeul a toate, Arhanghele Gavriil, întâistătătorule al Îngerilor, cel ce eşti lauda celor ce cu credinţă pururea te slăvesc.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu trupul după ipostas, Cuvântul voind a Se amesteca cu oamenii, te-a avut pe tine mai înainte mergând şi mai înainte gătind Lui sfinţită cămară, o, sfinţite Arhanghele Gavriil, cântând: pe Domnul, lucrurile, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca pe un scaun împărătesc înfrumuseţat, ca pe ceea ce este mai presus decât toate făpturile, ca pe ceea ce singura a înfiinţat pe Cel mai presus înfiinţat, care a îndumnezeit pe oameni, cu mai bună unirea naşterii celei de negrăit şi străină, pe Fecioara cea binecuvântată să o lăudăm.

Cântarea a 9-a

Irmos: Tot neamul pământesc să salte cu Duhul fiind luminat şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfinţita prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să cânte: Bucură-te, prea fericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stai cu frică înaintea Scaunului darului slujind, strălucit fiind cu vărsările de lumină cele mai presus de gând şi cu sfinţenie îndumnezeit şi lumină fiind văzut, luminezi cu mijlocirile tale pe cei ce te cinstesc cu credinţă, sfinţite Arhanghele Gavriil, arhistrategule.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un cer cu stele împodobit te arăţi cu dumnezeieşti străluciri şi ca un voievod în mâini ţii sceptrul prea luminat şi străbaţi tot pământul, voia Stăpânului totdeauna făcând şi din nevoi pe cei credincioşi scoţi.

Stih: ***Sfinte Arhanghele Gavriil, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aşează furtuna cea cumplită a celor care totdeauna se ridică asupra robilor tăi. Încetează dezbinările Bisericii, dă celor ce te laudă pe tine mântuire de greşeli şi dăruieşte celor bine credincioşi biruinţă, Arhanghele Gavriil, cu folosinţa ta cea fierbinte.

Stih: ***Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Prea bună şi prea slăvită însoţire, Arhanghelilor Mihail şi Gavriil, stând înaintea scaunului dumnezeieştii Slave, cereţi tuturor iertare de păcate şi mântuire de nevoi, ca nişte folositori şi ca unii care urmaţi bunătăţile Stăpânului întru toate.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Lumina strălucirii naşterii tale a luminat toată partea cea de sub soare şi pe mai marele întunericului l-a pierdut, de Dumnezeu Născătoare, prea curată, lauda îngerilor şi mântuirea tuturor oamenilor, celor ce te laudă pe tine cu neîncetate glasuri.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Marele Gavriil, arătându-se voievod îngerilor, pururea cântă cu dânşii cântarea cea dumnezeiască a Treimii, bucurându-se pentru aceasta, să-l lăudăm toţi întru credinţă cu glas mare, cu cântare slăvind pe dumnezeiescul Arhanghel.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Ceea ce nu ştii de mire, curată, de Dumnezeu Născătoare, Fecioară, ceea ce eşti folositoare şi acoperământul creştinilor, izbăveşte de primejdii şi de necazuri şi de

asuprelile cele rele pe toţi cei ce au nădejde în tine, curată şi mântuieşte sufletele noastre cu dumnezeieştile tale rugăciuni.

Vieţile Sfinţilor - Soborul Sfîntului Arhanghel Gavriil (13 iulie)

Pe binevestitorul mântuirii noastre, pe marele slujitor al lui Dumnezeu, pe trimisul cel purtător de bucurie la prea curata Fecioară Maria, pe Arhanghelul Gavriil, se cuvine să-l lăudăm cu cântări.

Această sărbătoare se prăznuieşte de două ori:

⇒ ***întâiul sobor al acestuia se prăznuieşte a doua zi după Bunăvestirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, adică la 26 martie,***

⇒ ***iar acum, cu acelaşi sobor al lui se înnoieşte Sfânta Biserică şi iarăşi se pomenesc arătările lui cele minunate care s-au făcut prin dumnezeiasca poruncă.***

- *Acesta l-a învăţat pe Moise în pustie scrierea cărţilor, spunându-i lui începutul facerii lumii, zidirea lui Adam - omul cel dintâi, viaţa aceluia şi a celor ce au fost după dânsul.*
- *L-a învăţat a scrie despre neamurile cele de mai înainte, despre potop şi despre despărţirea neamurilor.*
- *L-a mai povăţuit pe el să înţeleagă rânduiala corpurilor cereşti, stihiile, aritmetica, geometria şi toată înţelepciunea.*
- *Acesta a tălmăcit proorocului Daniil vedeniile cele minunate, care erau să fie mai pe urmă pentru împăraţi şi împărăţii şi care se închipuiau prin diferite fiare.*
- *I-a mai spus lui despre eliberarea poporului lui Dumnezeu din robia Babilonului şi despre vremea venirii celei dintâi în lume a lui Hristos, prin întruparea cea din Preasfânta Fecioară.*
- *Acesta s-a arătat Sfintei şi dreptei Ana, care se tânguia pentru nerodirea sa între pomii cei din grădină şi cu lacrimi se ruga lui Dumnezeu şi a zis către dânsa: **"Ano, Ano, rugăciunile şi suspinurile tale au străbătut norii şi s-au auzit, iar lacrimile tale s-au suit înaintea lui Dumnezeu. Deci, vei zămisli şi vei naşte pe fiica cea prea slăvită, prin care se vor binecuvânta toate seminţiile pământului. Numele ei va fi Maria şi prin ea se va da mântuirea lumii".***
- *Asemenea s-a arătat Sfântului şi dreptului Ioachim, care postea în pustie. Sfântul Arhanghel Gavriil, arătându-se şi acestuia, i-a spus acelaşi lucru ca şi Sfintei Ana, că vor naşte pe fiica cea mai aleasă din veci, adică pe Maica lui Mesia, Care avea să vină spre mântuirea neamului omenesc.*
- *Sfântul Arhanghel Gavriil a fost păzitorul Preasfintei Fecioare Maria când se afla în biserică. El o hrănea, aducându-i hrana cea de toate zilele.*
- *Tot el s-a arătat Sfântului Zaharia arhiereul, stând de-a dreapta lui în timpul cădirii altarului şi i-a binevestit dezlegarea nerodirii Elisabetei, femeia lui cea îmbătrânită de zile multe şi naşterea Sfântului Ioan Înaintemergătorul Domnului şi a legat cu amuţire limba celuia ce nu credea, până la vremea împlinirii cuvintelor sale.*
- *Acest înaintestătător al Domnului, trimiţându-se de Dumnezeu în Nazaret, a stat înaintea Preasfintei Fecioare, care era logodită cu bătrânul Iosif şi i-a binevestit ei zămislirea Fiului lui Dumnezeu, prin umbrirea şi lucrarea Sfântului Duh.*

- *Acesta i s-a arătat şi lui Iosif în vis, încredinţându-l despre Fecioara cea neispitită de nuntă, cum că ce s-a zămislit într-însa este de la Duhul Sfânt.*
- *Când S-a născut Domnul nostru Iisus Hristos în Betleem, Gavriil, acest înger al Domnului, s-a arătat noaptea păstorilor care păzeau turmele împrejurul Betleemului şi le-a zis:* ***Vă binevestesc o bucurie mare, căci astăzi s-a născut Mântuitorul lumii!*** *Apoi îndată au cântat cu mulţimea oştilor cereşti: Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace; între oameni, bunăvoire!*
- *Despre acest înger se mai povesteşte că s-a arătat Mântuitorului Hristos, mai înainte de patima Lui cea de bună voie, pe când se ruga în grădină. Numele acesta de Gavriil se tâlcuieşte puterea lui Dumnezeu; de aceea şi Gavriil, arătându-i-se Domnului nostru Iisus Hristos, Îl întărea, ca cel ce are pe lângă alte slujiri ale sale şi aceasta: a întări pe cei ce sunt în nevoinţe. Deci şi Domnul nostru, fiind în nevoinţe şi rugându-se mai fierbinte, avea trebuinţă de întărire.*
- *Acest înger s-a arătat femeilor mironosiţe şezând pe piatra mormântului şi spunându-le despre Învierea cea din mormânt a lui Hristos; pentru că cel ce a fost binevestitor al zămislirii şi al Naşterii Domnului, tot acela s-a arătat şi vestitor al Învierii Lui.*
- *Acesta, arătându-se şi Preasfintei Născătoare de Dumnezeu pe când se ruga în Muntele Eleonului, i-a spus despre apropierea cinstitei ei adormiri şi de mutarea ei de la cele pământeşti la cele cereşti şi ca încredinţare, i-a dat ei o stâlpare purtătoare de lumină.*

Aceste multe arătări ale Arhanghelului Gavriil, povestite atât din Legea cea veche cât şi din cea nouă, pomenindu-le Sfânta noastră Biserică şi ştiind mijlocirea cea neîncetată a acestuia către Dumnezeu pentru neamul omenesc, acum îi aduce prăznuire sobornicească. ***Iar aceasta o face ca poporul lui Dumnezeu să se deştepte spre osârdie, ca totdeauna să alerge cu căldură spre apărarea şi ajutorul mijlocitorului cel atât de mare şi binefăcătorul neamului omenesc, ca să ia, cu rugăciunile lui, iertare de păcate de la Domnul nostru Iisus Hristos, Mântuitorul lumii.***

Notă - Despre Sfântul Arhanghel Gavriil, vezi cuvântul mai pe larg în 26 ale lunii martie, în care zi se săvârşeşte întâiul lui sobor.

Dar pentru care pricină s-a aşezat acest al doilea sobor? De aceasta nu se ştie, negăsindu-se nimic în scripturile vechi bisericeşti. Se pare însă că atunci când în Constantinopol şi în celelalte ţări greceşti s-au zidit biserici prin diferite locuri în

numele acestui Sfânt Arhanghel, tot de atunci şi prăznuirea soborului său cel pus la 40 de zile după Bună Vestire, s-a mutat la această zi a lunii, deoarece atunci vremea marelui post opreşte prăznuirea cea cu dezlegare la toate; iar acum se poate să se săvârşească aceasta mai cu libertate. Precum şi pomenirea Sfântului Ioan Gură de Aur, care a murit în 14 zile ale lunii septembrie, în ziua Înălţării cinstitei Cruci, pentru praznicul şi postul ce se ţine în acea zi, s-a mutat la 13 ale lunii noiembrie.

Sinaxar - Pomenirea soborului Arhanghelului Gabriel (13 iulie)

În această lună (iulie), în ziua a treisprezecea, pomenirea soborului Arhanghelului Gabriel.

În afară de Soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail, Gavriil şi Rafail şi a tuturor puterilor celor cereşti (8 noiembrie), Arhanghelul Gabriel este pomenit şi în ziua de după Bunavestire (adică 26 martie), cu ocazia pomenirii icoanei athonite Axion estin (11 iunie) şi în fine în această zi de 13 iulie.

Sărbătoarea aceasta a fost introdusă în secolul al IX-lea, cu ocazia sfinţirii unei biserici cu hramul Arhanghelului Gabriel, în Constantinopol, biserică ce nu mai există astăzi. Slujba acestei zile e compusă de Iosif, imnograful (prăznuit la 4 aprilie).

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil

Binevestitorului mântuirii noastre lui Gavriil Arhanghelul, marele slujitor al lui Dumnezeu, care a făcut oamenilor atâtea binefaceri, Biserica îi alcătuieşte astăzi al doilea sobor de prăznuire, mulţumindu-i pentru toate slujirile lui, întocmai ca şi la întâia sa prăznuire din ziua de 26 martie, după Buna Vestire.

Arhanghelul Gavriil este acela care pe Moise l-a învăţat în pustie scrierea cărţilor, spunându-i lui începutul facerii lumii, zidirea lui Adam, viaţa aceluia şi a celor care au fost după dânsul. L-a învăţat a scrie despre toţi anii şi neamurile cele de mai înainte, despre potop şi despre despărţirea limbilor.

Tot Arhanghelul Gavriil i-a tâlcuit proorocului Daniel vedeniile cele minunate, i-a spus despre eliberarea poporului lui Dumnezeu din robia Babilonului şi despre vremea venirii Mântuitorului Hristos în lume.

Gavriil s-a arătat Sfintei Ana, prorocindu-i că va zămisli şi va naşte pe fiica cea binecuvântată, pe Fecioara Maria. Asemenea, s-a arătat şi Sfântului Ioachim, care

postea în pustie, şi i-a spus acelaşi cuvânt ca şi Sfintei Ana, că vor naşte pe fiica cea mai aleasă din veci, pentru a fi Maica lui Mesia.

Acest mare arhanghel s-a arătat lui Zaharia arhiereul şi i-a binevestit că Elisabeta, soţia sa, va naşte un fiu, căruia îi vor pune numele Ioan.

De asemenea, Arhanghelul Gavriil s-a arătat noaptea păstorilor când S-a născut Domnul nostru Iisus Hristos în Betleem, precum şi femeilor mironosiţe şezând pe piatra mormântului şi spunându-le despre învierea cea din mormânt a lui Hristos.

Aceste multe arătări ale Arhanghelului Gavriil, atât din Legea Veche, cât şi din cea Nouă, pomenindu-le Biserica Ortodoxă şi ştiind mijlocirea cea neîncetată a acestuia către Dumnezeu pentru neamul omenesc, alcătuieşte astăzi prăznuire sobornicească.

Calendar Ortodox - Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil, Sfântul cuvios Ştefan Savaitul

Sfântul Arhanghel Gavriil este cel care a adus Sfintei Fecioare Maria, Vestea cea Bună a mântuirii.

Troparul, glas 8: Mai mare voievodule al Oştilor cereşti, rugămu-te pe tine noi nevrednicii ca, prin rugăciunile tale, să ne acoperi pe noi cu acoperământul aripilor slavei tale celei netrupeşti, păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu dinadinsul şi grăim: izbăveşte-ne din nevoi, Sfinte Arhanghele Gavriil, ca un mai mare peste Cetele Puterilor celor de sus.

Tot el a tălmăcit proorocului Daniil vedeniile minunate, s-a arătat dreptei Ana înştiinţând-o că va naşte pe Maica Domnului nostru Iisus Hristos şi a fost păzitorul Sfintei Fecioare Maria pe când se afla în templu.

S-a arătat şi preotului Zaharia vestindu-i naşterea Sfântului Ioan Botezătorul, le-a vestit păstorilor la Betleem marea bucurie a Naşterii Domnului şi s-a arătat Mântuitorului Hristos în Grădina Ghetsimani înainte de Patima Sa cea de bunăvoie.

Tot el s-a arătat femeilor mironosiţe în ziua Învierii Domnului şi Sfintei Fecioare Maria pe când se ruga în Muntele Eleonului, vestindu-i apropierea cinstitei Adormiri.

Arhanghelul Gavriil, al cărui nume înseamnă „puterea lui Dumnezeu”, mai este pomenit în 8 noiembrie, de soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil, dar şi în ziua de după Buna Vestire (26 martie).

Pomenirea de astăzi se datorează sfinţirii bisericii din Constantinopol, din secolul al IX-lea, cu hramul Arhanghelului Gavriil.

***

Cuviosul Ştefan Savaitul - s-a călugărit din tinereţe în vestita Mănăstire Sfântul Sava din Palestina. Pentru viaţa sa duhovnicească îmbunătăţită a fost învrednicit cu treapta arhieriei.

Troparul, glas 8: Îndreptătorule al Ortodoxiei, învăţătorule al dreptei cinstiri de Dumnezeu şi al curăţiei şi luminătorule al lumii, podoaba călugărilor cea de Dumnezeu insuflată Sfinte părinte Ştefan, înţelepte, cu învăţăturile tale pe toţi i-ai luminat. Alăută duhovnicească, roagă-te lui Hristos Dumnezeu ca să mântuiască sufletele noastre.

Bunul Dumnezeu l-a înzestrat cu darul tămăduirilor. Astfel, a vindecat prin rugăciune o fecioară stăpânită de diavol; îmblânzea animalele sălbatice şi prin lovirea cu toiagul în piatră a făcut să iasă apă, pentru ca unul din ucenicii lui să-şi potolească setea.

A trecut cu pace la Domnul.

Ὁ ἈΡ ΓΑΒΡΙΗΛ
Ὁ ἅΓΙΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ Ὁ ΣΑΒΒΑΪΤΗΣ
ΗΑΓΙΑ ΣΑΡΡΑ

Proloage: Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil

Luna iulie în 13 zile: Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil

Binevestitorului mântuirii noastre, lui Gavriil Arhanghelul, marele slujitor al lui Dumnezeu, care a făcut oamenilor atâtea binefaceri, atât în Legea veche, şi în cea nouă, Biserica îi alcătuieşte astăzi al doilea sobor de prăznuire, mulţumindu-i pentru toate slujirile lui, cunoscute din Scriptură şi din tradiţia Bisericii, întocmai ca şi la întâia să prăznuire, din ziua de 26 martie, după Bună Vestire. Drept aceea, Biserica înnoieşte astăzi pomenirea arătărilor lui cele minunate, făcute din dumnezeiasca poruncă, şi le proslăveşte.

- ✓ *Arhanghelul Gavriil este acela care, pe Moise, ce fugea de la faţa lui Faraon, în pustie, l-a învăţat scrierea cărţilor, descoperindu-i facerea lumii, facerea lui Adam, omul cel dintâi, viaţă şi căderea lui, neamurile cele mai dinainte, potopul şi despărţirea limbilor şi toată înţelepciunea.*
- ✓ *El este acela care a tâlcuit proorocul Daniil, arătările cele minunate, închipuite prin tot felul de fiare, i-a descoperit, apoi, slobozirea poporului*

lui Dumnezeu din robia Babilonului, vremea venirii lui Hristos în lume şi întruparea Lui din Preacurata Fecioară.

- ✓ *El este acela care s-a arătat Sfintei şi dreptei Ana, pe când ea se ruga cu lacrimi, zicându-i: "Ana, s-a auzit rugăciunea ta la Dumnezeu şi, iată, vei zămisli şi vei naşte pe Fiica cea binecuvântată, prin care se vor binecuvânta toate seminţiile pământului; şi vei chema numele ei Maria."*
- ✓ *Asemenea şi Sfântului Ioachim, tot el i-a spus că vor naşte pe Maica lui Mesia, Care va mântui neamul omenesc.*
- ✓ *Acelaşi Arhanghel s-a arătat preotului Zaharia şi i-a binevestit dezlegarea nerodirii femeii sale, Elisabeta, şi naşterea Sfântului Ioan, Înainte-mergătorul Domnului.*
- ✓ *Acest slujitor al lui Dumnezeu a stat înaintea Preacuratei, la Nazaret, şi i-a binevestit zămislirea Fiului lui Dumnezeu, prin lucrarea Duhului Sfânt.*
- ✓ *Tot acesta s-a arătat şi lui Iosif, încredinţându-l, prin vis, despre Fecioara cea neispitită de nuntă.*
- ✓ *Acest Înger al Domnului s-a arătat şi păstorilor ce-şi păzeau turmele, noaptea, şi le-a zis: "Va binevestesc vouă bucurie mare: că s-a născut astăzi Mântuitorul." Şi, îndată, o mulţime de îngeri au cântat: "Mărire întru cei de sus, lui Dumnezeu, şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire."*
- ✓ *Prin acest Înger, la vremea patimilor Sale, Mântuitorul a primit întărire, deoarece Gavriil, puterea lui Dumnezeu se tâlcuieşte, şi, ca unul care, pe lângă altele, are şi această slujire, de a întări pe cei ce sunt în nevoinţă.*
- ✓ *Acest Înger s-a arătat şi mironosiţelor, stând pe piatra mormântului şi vestindu-le învierea din morţi a lui Hristos. Ca cel ce a fost binevestitorul zămislirii şi al naşterii, acelaşi s-a arătat a fi şi Îngerul învierii.*
- ✓ *În sfârşit, acelaşi Înger, arătându-se Preacuratei, i-a spus de cinstita ei adormire şi de mutarea ei cu trupul, de la cele pământeşti, la cele cereşti.*

Deci, pomenind aceste multe arătări, din Legea veche şi din cea nouă, ale acestui Îngeri şi ştiind mijlocirea lui cea neîncetată către Dumnezeu, pentru neamul omenesc, Biserica îi alcătuieşte sobornicească prăznuire, pentru ca poporul lui Dumnezeu să se deştepte totdeauna şi cu căldură să alerge, proslăvind ajutorul şi sprijinul acestui atât de mare binefăcător al său.

Se cade a aminti că, în afară de ziua de astăzi, 13 iulie, Biserica mai cinsteşte, pe acest Înger, la 26 martie şi la 8 noiembrie.

Întru această zi, pomenirea Sfintei muceniţe Golinduhia, care s-a numit, mai pe urmă, Maria (sec.VI).

Aceasta a fost din Persia şi locuia cu un bărbat, care era mai mare peste magi, pe vremea lui Chosroe (590-628), împăratul perşilor şi a lui Mauriciu (582-602), împăratul romanilor. Şi, având ea un vis, în care îngerul lui Dumnezeu i-a arătat un loc întunecat şi plin de foc, unde erau strămoşii ei, morţi ca închinători la idoli, i-a mai arătat încă şi alt loc luminos, în care se veseleau aceia care slujeau lui Hristos. Deci, voind şi ea să intre în locul cel plin de lumină, a fost oprită de îngerul cel ce se arătase, care i-a zis că în locul acela necredincioşii nu pot să intre. Îndată după visul acesta, venindu-şi în sine, fericita a crezut în Hristos şi s-a botezat, numindu-se Maria.

Deci, pentru pricina aceasta, a fost osândită atât de bărbatul său, cât şi de împărat. Şi a fost trimisă la cetăţuia Lithei, unde a trăit optsprezece ani, într-o închisoare, şi, nevrând a se supune poruncii, a fost aruncată într-o groapă, în care era o fiară.

Stând acolo patru luni a îmblânzit în aşa fel fiara, încât se culca şi se odihnea deasupra ei.

A luat şi dar de la Dumnezeu să nu se mai gândească la foame.

Deci, scoţându-o de acolo, a fost dată pe seama feciorului lui Chosroe, ca să o cerceteze. Şi a fost bătută cu toiege, într-un sac plin cu funingene, şi a fost aruncată, apoi, într-un loc părăsit, dar ea a fost păzită fără nici o vătămare.
Au dat-o. apoi, la o casă de desfrâu şi, mergând mulţi pătimaşi acolo, nu o aflau, căci era acoperită de ochii lor, în chip prea slăvit.

Şi, târând-o pe pământ ca să-i pricinuiască moartea a fost izbăvită de înger. Iar ei, părându-i rău că nu a pătimit, ca să ia cununa mucenicilor, a fost lovită de înger cu sabia şi i s-a părut că a fost tăiată, încât chiar şi hainele ei s-au umplut cu sânge şi făcea multe tămăduiri.

Deci, rămânând nevătămată, a mers la Ierusalim şi, închinându-se la Sfintele Locuri, a cunoscut credinţa ortodoxă a Bisericii, s-a dus, apoi, la Constantionopol şi şi-a aflat sfârşitul într-o mănăstire de fecioare, lângă cetatea Nisibe şi aşa s-a mutat către Dumnezeu.

Întru această zi, învăţătura a Sfântului Vasile, despre toată fapta bună.

Fraţilor, să fim binefăcători şi milostivi, să urmăm Stăpânului nostru, ca să nu ardem în văpaia cea veşnică. Să nu primim de la Dumnezeu bogăţia cu suflet rău, căci, aşa mulţi săraci s-au făcut în Împărăţia Cerurilor. Să nu prilejuim lacrimi

săracilor prin averea noastră, ca să putem moşteni veşnicele bunătăţi. Şi, aşa, să câştigăm pe Domnul. Cel care a zis: "Miluieşte, şi vei fi miluit. Cu ce măsură veţi măsura, se va măsura vouă".

Să privim la sfinţii bărbaţi şi la sfintele femei, care, pentru dragostea lui Dumnezeu, un trup aveau, dar şi pe acela uscat şi omorât cu postul, cu privegherea şi cu setea, prin privegherea de noapte şi în rugăciuni, prin închinăciuni cu lacrimi către Atotputernicul Dumnezeu, adică gura fiind pentru rugăciune, ochii pentru priveghere şi lacrimi, mâinile pentru a le ridica spre Dumnezeu, stând în picioare, ziua şi noaptea. Aşa să strunim trupul, pentru ca sufletul, la cer, să-l ridicăm.

Cei ce greşiţi, să alergaţi la pocăinţă. Cei ce alergaţi, sârguiţi-vă. Cei bogaţi, daţi la săraci. Cei cu dregătorii, împodobiţi-vă cu smerenie. Cei săraci, primiţi cu mulţumire şi cu supunere.

Preoţilor, îmbrăcaţi-vă în blândeţe şi dreptate. Judecătorilor, judecată dreaptă să faceţi, să izbăviţi pe sărac şi pe văduvă, şi să răscumpăraţi pe săracul cel asuprit. Pe cei robiţi să-i izbăviţi de la moarte şi să nu treceţi cu vederea pe cel ce zace înaintea porţii voastre.

Pe urmele Celui de obşte şi bun Stăpân, să mergem. Să fugim de vrăjmaşul înşelător, cel ce pierde sufletele noastre.
Să ne sârguim spre dumnezeiasca viaţă, de care trebuie să ne apropiem, după ce zăbovim puţin în veacul acesta. Iar, de ne lenevim, atunci să ne aducem aminte de Cel ce a pătimit pentru noi. Care ne va dezlega de legăturile păcatelor. Să schimbăm grija cea trupească, şi de puţină vreme, pe grija cea duhovnicească şi pururea fiitoare.

Dumnezeului nostru, slavă!

Întru această zi, cuvânt al Sfântului Teodor Studitul, despre mânie.

Fraţilor şi părinţilor, puţin ne-am depărtat de la voi şi, iată, îndată venind, am aflat între voi neorânduieli. Şi, oare, se cade înaintea soborului a arăta aceasta? Şi atâta neorânduială, încât unii, tinzându-şi mâinile, au apucat unul de altul, cu mânie, cu iuţime şi cu strigare. Şi despre unul, adică, nu este atâta mirare, fiindcă este mirean şi încă nu este numărat cu fraţii, dar, pentru celălalt, este lucru cu totul necuviincios şi străin, pentru că cel călugărit şi răstignit, pentru lume a făcut lucrul acesta, cu mădularele lui cele pironite.

Deci, te întreb eu pe tine frate: "Când te-ai pogorât de pe cruce şi când te-ai slobozit cu această slobozenie şi ţi-ai pus mâinile, ca iudeii, pe Iisus?" Căci zice: "Cele ce ai făcut unuia dintre aceşti fraţi, mai mici, ai Mei, Mie Mi-ai făcut. Oare, nu te-ai temut de faţă Aceluia ce a grăit acestea? Sau nu te-ai ruşinat de îngerul păzitor al vieţii tale? Au nu te-ai sfiit de fraţii cei ce te vedeau şi se mirau?" Aşa să lumineze, zice Scriptura, lumina noastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune şi să proslăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri."

Iar pe tine, dimpotrivă, atâta te-a întunecat duhul cel rău, încât s-a şi hulit Numele lui Dumnezeu prin tine. Vai mie păcătosul, la câtă înălţime de viaţă suntem chemaţi, şi unde ne-am pogorât, făcând neorânduieli, asemenea cu oamenii cei răi, mireni la năravuri.

Dar zice el: Acela a început mai întâi sfada. Dar, n-ai auzit pe Domnul cum zice, către sluga care L-a lovit pe El peste obraz: "De am grăit rău, mărturiseşte de rău, iar de am grăit bine, de ce Mă baţi? Şi, iarăşi pe cruce zice: "Părinte, lasă-le lor păcatul acesta, că nu ştiu ce fac."

Drept aceea, ai datoria, când eşti clevetit, să grăieşti de bine. Şi când eşti bătut, să te rogi pentru cei ce te bat şi, fiind hulit, să nu te mânii. Iar tu, dacă nu te asemeni bunului Stăpân, vezi, cu cine te asemenei. Pentru aceea, dar, nu eşti călugăr, ci bătăuş, nici pustnic, ci tâlhar, nici fiu al păcii, ci eşti fiu al mâniei.
Oare, nu din defăimare au ieşit bătăile şi, bătăilor, le-a urmat moartea? Deci, cei ce fac unele ca acestea, să fie puşi la canonul ce li se cade, ca să nu meargă spre mai rău.

Pentru că, unde vom pune pravila apostolească, care zice: "Episcopul sau preotul sau diaconul, de va bate pe credincioşii ce greşesc, sau pe necredincioşii ce fac strâmbătate, acela să fie lepădat din rangul lui."

Că nicidecum nu ne-a învăţat pe noi Domnul unele ca acestea ci cele potrivnice: fiind bătut, tu să nu baţi, fiind clevetit, nu răspunde, pătimind, nu te înspăimânta.

Lui Dumnezeu este slava, acum şi pururea şi în vecii vecilor! Amin.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea soborului Sfântului Arhanghel Gavriil (13 iulie)

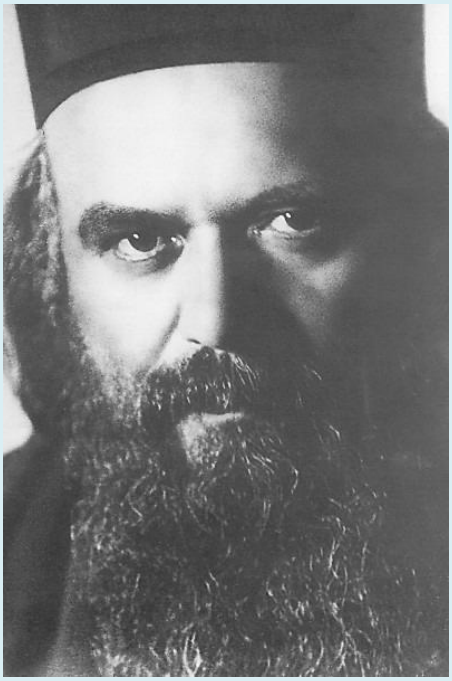

Acest Sfânt Arhanghel al lui Dumnezeu se pomeneşte în ziua a douăzeci şi şasea a lunii martie. Astăzi însă facem prăznuire de toate minunile de el lucrate de-a lungul istoriei mântuirii.

Se crede că acest sfânt şi luminat praznic s-a întemeiat mai întâi în Sfântul Munte Athos în veacul al nouălea, în timpul domniei împăraţilor Vasile şi Constantin porfirogenetul şi al patriarhului Nicolae Hrisoverghes, şi a fost determinat de arătarea Sfântului Arhanghel Gavriil la o chilie de lângă Karyes, unde arhanghelul a scris cu degetul lui pe o tăbliţă de piatră cântarea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu *Cuvine-se cu adevărat.*

Odată cu această întâmplare se mai pomenesc şi toate celelalte minuni ale Sfântului Arhanghel Gavriil:

- *venirea lui la Moise pe când păştea turmele socrului lui, Ietro, când i-a descoperit acestui mare ales al lui Dumnezeu cele despre facerea lumii şi toate celelalte pe care Moise le-a însemnat în Cartea Facerii;*
- *venirea lui la prorocul Daniil, întru care i-a descoperit acestuia taina împărăţiei celei viitoare şi venirea Mântuitorului;*
- *venirea lui la Sfânta Ana şi făgăduinţa că va da naştere unei fiice, celei prea binecuvântate şi prea curate Fecioare Maria;*

- *multele lui veniri la prea curata Stăpâna noastră Fecioara Maria pe când vieţuia în Templul de la Ierusalim;*
- *venirea lui la marele preot Zaharia, cu vestirea naşterii înaintemergătorului Ioan, pomenindu-se aici şi pedeapsa pe care i-a dat-o lui Zaharia, de a rămâne mut pentru că nu a crezut cele spuse de el;*
- *venirea lui din nou la Fecioara care acum se afla în Nazaret, aducându-i vestirea cea minunată de la Bunavestire, cum că îl va naşte cu trup pe Stăpânul Domnul şi Dumnezeul Iisus Hristos;*
- *venirea lui la dreptul Iosif;*
- *venirea lui înaintea păstorilor din jurul Betleemului;*
- *venirea lui la Domnul însuşi în Grădina Ghetsimani, când L-a întărit pe El, ca pe un om, mai înainte de Patima Lui;*
- *venirea lui la femeile mironosiţe;*

Şi multe alte tainice înfăţişări şi minuni ale lui.

Nicolae Pintilie - De ce este pomenit Sfântul Arhanghel Gavriil în ziua 13 a lunii iulie?

Prăznuit de către sinaxarul bizantin în ziua de 8 noiembrie, alături de Arhanghelul Mihail, Sfântul Arhanghel Gavriil mai are și alte zile de cinstire.

Provenit din limba ebraică, numele de Gavriil înseamnă „Omul lui Dumnezeu” și, după o altă traducere, „Dumnezeu este puternic”.

Tradiția Bisericii îl menționează atunci când se vorbește despre evenimentele legate de vestea bună adusă Fecioarei Maria, că va naște pe Fiul lui Dumnezeu.

În Vechiul Testament este menționat în două viziuni ale profetului Daniel, în capitole VIII-XIX.

De asemenea, Sfânta Tradiţie ne arată că Arhanghelul Gavriil a fost cel care l-a inspirat pe profetul Moise să scrie Cartea Facerii.

Importanța acordată de tradiția creștină, pe baza relatărilor biblice, a făcut ca Sfinții Arhangheli, în special Sfântul Gavriil să primească zile speciale de prăznuire, în legătură cu evenimentele istoriei mântuirii.

Cu toate acestea, prăznuirea din luna iulie este una cu totul specială. Sărbătoarea a fost introdusă în secolul al IX-lea, cu ocazia sfințirii unei biserici cu hramul Sfântului Arhanghel Gavriil, în capitala Imperiului Bizantin, Constantinopol. Bucuria acestui mare eveniment și evlavia constantinopolitanilor față de Sfântul Arhanghel au făcut ca Iosif Imnograful să alcătuiască o rânduială de slujbă, în cinstea acestei zile.

Imperiul Bizantin a apus demult, la fel au apus și cele mai multe dintre bisericile din mărețul oraș. A rămas, însă, o moștenire transmisă Bisericii Ortodoxe. Parte a acestei moșteniri este și sărbătoarea din ziua de 13 iulie. Un prilej în plus să ne bucurăm de ocrotirea Sfântului Arhanghel Gavriil.

Pomenirea icoanei athonite a Maicii Domnului “Axion estin” (11 iunie)

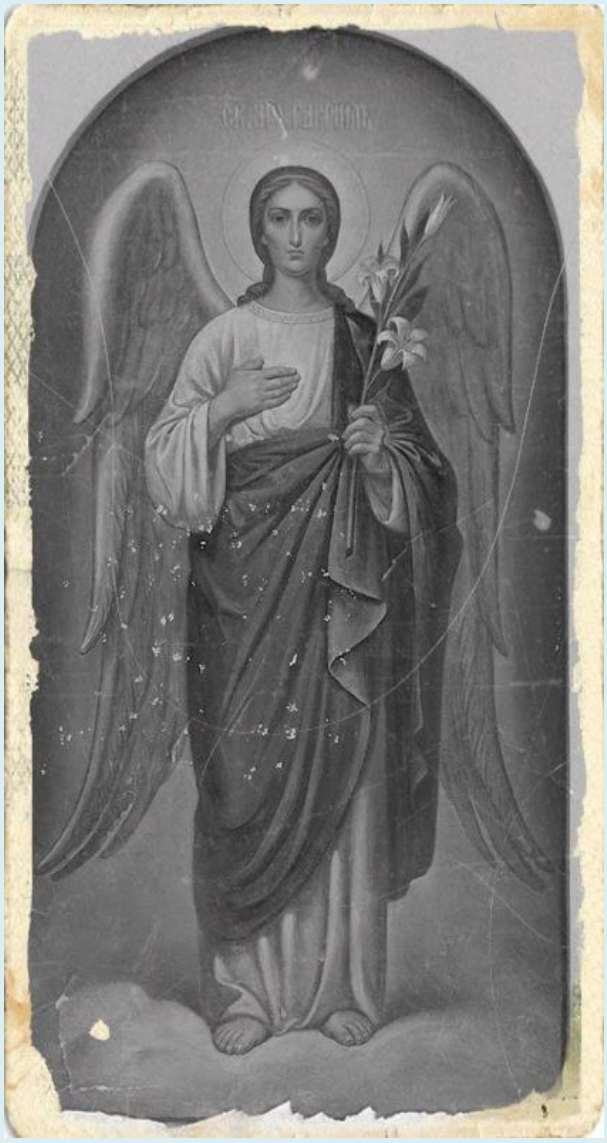

Icoana Maicii Domnului Axion Estin (11 iunie şi pe 13 iulie):

https://www.academia.edu/42641997/Icoana_Maicii_Domnului_Axion_Estin_11_iunie_%C5%9Fi_pe_13_iulie_

https://archive.org/details/ic.-md-axion-estin

***

Sinaxar - Pomenirea Soborului Arhanghelului Gavriil din Adin (11 iunie)

Tot în această zi, pomenirea Soborului Arhanghelului Gavriil din Adin.

Soborul şi praznicul Arhanghelului Gavriil a început a se face în Sfântul Munte al Athosului, la o chilie a Mănăstirii Pantocrator, ce se numeşte "Axion estin", la locul cel numit Adin.

Şi a început a se face din cauza minunii pe care o vom povesti acum: La Schitul Protatos ce se află lângă Careia, aproape de locul Mănăstirii Pantocrator, este o vale mare, care are multe chilii. Deci la una din chiliile acelea, ce era cinstită în numele Adormirii de Dumnezeu Născătoarei, locuia un ieromonah bătrân şi îmbunătăţit, împreună cu un ascultător al său. Şi fiindcă era obicei a se face priveghere în fiecare duminică la acest schit Protatos, între-una din sâmbete, seara, vrând să meargă bătrânul la priveghere, a zis ucenicului său: "Fiule, eu mă duc ca să ascult privegherea după obicei, iar tu rămâi la chilie şi precum vei putea citeşte-ţi rânduiala ta" şi aşa s-a dus.

După ce a trecut seara, iată că bate cineva în uşa chiliei; iar fratele a alergat şi a deschis şi a văzut că era un monah străin, necunoscut lui, care intrând a rămas în chilie în noaptea aceea.

La vremea Utreniei sculându-se, au cântat amândoi rânduiala Utreniei. Şi când au ajuns la "Ceea ce eşti mai cinstită..." monahul cel de loc cânta numai: "Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii..." şi celelalte până la sfârşit, adică obişnuita şi vechea cântare a Sfântului Cosma, făcătorul de cântări.

Iar monahul cel străin făcea alt început al cântării, cântând aşa: "Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea

nevinovată şi Maica Domnului nostru". Apoi a împreunat şi: "Ceea ce eşti mai cinstită...", până în sfârşit.

Auzind aceasta monahul cel de loc, s-a minunat şi a zis către cel ce se părea străin: Noi cântăm numai "Ceea ce eşti mai cinstită", iar: "Cuvine-se cu adevărat..." niciodată n-am auzit, nici noi, nici cei mai dinainte de noi. Deci, te rog fă dragoste şi scrie-mi şi mie cântarea aceasta, pentru ca să o cânt şi eu Născătoarei de Dumnezeu"; iar acela răspunzând, a zis: "Adu-mi cerneală şi hârtie ca să scriu".

Şi cel de loc a zis: "Nu am nici cerneală, nici hârtie".

Iar monahul cel ce se părea străin, i-a zis: "Adu-mi o lespede"; deci monahul alergând, a aflat lespedea şi i-a adus-o.

Şi luând-o străinul, a scris pe ea cu degetul său zisa cântare, adică: "Cuvine-se cu adevărat..." şi, o minune! atât de adânc s-au săpat literele pe lespedea aceea vârtoasă, ca şi cum s-ar fi scris în ceară moale.

Apoi a zis fratelui: "De acum înainte, aşa să cântaţi şi voi ortodocşii" şi acestea zicând s-a făcut nevăzut. Căci era Sfântul înger, trimis de la Dumnezeu, ca să descopere cântarea aceasta îngerească şi care este preacuviincioasă Maicii lui Dumnezeu.

Şi mai vârtos a fost Arhanghelul Gavriil, precum se arată aceasta din titlul ce este deasupra; întru această zi adică: "Soborul Arhanghelului Gavriil în Adin". Căci părinţii de atunci făceau sobor, praznic şi liturghie în fiecare an la chilia Adin întru pomenirea minunii, cinstind şi mărind pe Arhanghelul Gavriil, care precum din început până în sfârşit a stat dumnezeiesc cântăreţ al Născătoarei de Dumnezeu şi hrănitor, slujitor şi vesel binevestitor al ei. Aşa a servit şi spre a descoperi cântarea aceasta a Maicii lui Dumnezeu, căci numai lui i se cuvine această slujbă.

După ce a venit bătrânul de la priveghere şi a intrat în chilie, a început ascultătorul lui a cânta: "Cuvine-se cu adevărat...", după cum îngerul îi poruncise şi a arătat bătrânului său şi lespedea cu îngerească scrisoare săpată. Iar el, acestea auzind şi văzând, a rămas uimit de această minune. Deci luând amândoi lespedea aceea scrisă de înger, au mers la Protatos şi au arătat-o la cel mai întâi al Sfântului Munte şi la ceilalţi bătrâni ai obştescului Sinod, povestindu-le toate cele ce se făcuseră.

Iar ei au slăvit cu un glas pe Dumnezeu şi au mulţumit Doamnei noastre de Dumnezeu Născătoarei, pentru această prea mărită minune.

Şi îndată au trimis lespedea în Constantinopol, la patriarhul şi la împăratul, însemnându-le prin scrisori toată cuprinderea acestei minuni ce s-a făcut. De atunci cântarea aceasta îngerească s-a dat în toată lumea ca să se cânte Maicii lui Dumnezeu, de către toţi ortodocşii.

Iar sfânta icoană a Născătoarei de Dumnezeu ce se afla în biserica chiliei aceleia, în care s-a făcut această minune, a fost adusă de către părinţii Sfântului Munte în biserica Protatos şi acolo se află până astăzi, aşezată în Sfântul altar deasupra sfinţitului scaun cel de sus. Pentru că înaintea icoanei acesteia s-a cântat întâi de către Arhanghelul Gavriil cântarea aceasta. Iar chilia aceea, a început a se numi: "Axion estin", adică "Cuvine-se cu adevărat..." şi valea aceea, în care se află chilia, se numeşte de către toţi până astăzi, Adin, care însemnează "a cânta" sau "cântare".

Pentru că în acesta s-a cântat întâi cântarea aceasta îngerească Maicii lui Dumnezeu.

“Cuvine-se cu adevărat” – axionul Arhanghelului Gavriil (11 iunie)

Minunea pentru cântarea Axionului (Cuvine-se cu adevărat să te fericim…), cum a fost cântat mai întâi de Arhanghelul Gavriil

Cântarea aceasta la început se cânta la o chilie a Mănăstirii Pantocratorului ce se numeşte Sfântul Arhanghel Gavriil Axion estin, la locul cel numit Adin, pentru minunea aceasta ce o vom povesti acum.

La schitul Protatului, ce se află lângă Careia, aproape de locul Mănăstirii Pantocratorului, este o vale mare unde se află multe chilii. La una din aceste chilii, ce era cinstită în numele Adormirii Doamnei de Dumnezeu Născătoare, locuia un ieromonah bătrân şi îmbunătăţit, împreună cu un ascultător (ucenic – n. red.) al său. Şi fiindcă era obiceiul a se face priveghere în fiecare duminică la schitul Protatului, într-una din sâmbete, seara, vrând să meargă bătrânul la priveghere, zice ucenicului său: „Fiule, eu mă duc să ascult privegherea după obicei, iar tu rămâi la chilie şi precum vei putea citeşte rânduiala ta”. Şi aşa s-a

dus. Deci după ce a trecut seara, iată bate cineva la uşa chiliei, iar fratele aleargă şi deschide şi vede că era un monah străin, necunoscut lui, care intrând a rămas în chilie în noaptea aceea.

La vremea utreniei, sculându-se au cântat amândoi rânduiala utreniei. Şi când au ajuns la: „Ceea ce eşti mai cinstită…" monahul de loc cânta numai: „Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii…" şi celelalte până la sfârşit, adică obişnuita cântare veche a Sfântului Cosma, făcătorul de cântări, iar monahul cel străin făcea alt început cântării, aşa: „Cuvine-se cu adevărat să te fericim Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru". Apoi a adăugat şi: „Ceea ce eşti mai cinstită…" până la sfârşit.

Aşadar, auzind monahul cel de loc s-a minunat şi a zis către cel ce părea străin: „Noi cântăm numai Ceea ce eşti mai cinstită…, iar Cuvine-se cu adevărat… niciodată nu am auzit, nici noi, nici cei dinainte de noi. Deci te rog, fii bun şi scrie-mi şi mie cântarea aceasta, pentru ca să o cânt şi eu Născătoarei de Dumnezeu". Iar acela răspunzând a zis: „adu-mi cerneală şi hârtie ca să scriu"; la care cel de loc a zis: „Nu am nici cerneală, nici hârtie".

Atunci monahul cel ce părea străin a zis: „Adu-mi o lespede". Şi monahul alergând a aflat o lespede şi i-a adus-o. Deci luând-o pe ea, străinul a scris pe dânsa cu degetul lui zis-a cântare, adică: „Cuvine-se cu adevărat…" Şi, o, minune! Atât de adânc s-au săpat slovele în lespedea cea vârtoasă, ca şi cum s-ar fi scris pe ceară moale. Apoi a zis fratelui: „De acum înainte aşa să cântaţi şi voi şi toţi dreptcredincioşii". Şi acestea zicând s-a făcut nevăzut. Căci era sfântul înger trimis de la Dumnezeu, ca să descopere cântarea aceasta îngerească şi care este preacuviincioasă Maicii lui Dumnezeu.

Şi mai precis a fost Arhanghelul Gavriil, precum se arată aceasta din titlul cel scris deasupra la sinaxarul lunii iunie, în ziua 11, adică Soborul Arhanghelului Gavriil din Adin. Căci părinţii, de atunci făceau sobor, praznic şi liturghie în fiecare an la zisa chilie din Adin, întru pomenirea minunii, cinstind şi slăvind pe Arhanghelul Gavriil, care din început până la sfârşit a stat dumnezeiesc cântăret al Născătoarei de Dumnezeu, şi hrănitor şi slujitor şi vesel binevestitor al ei. Aşa a slujit şi spre descoperirea acelei cântări a Maicii lui Dumnezeu, ca unul ce numai lui după toate i se cuvine această slujbă.

Deci după ce a venit bătrânul de la priveghere şi a intrat în chilie a început ascultătorul lui a cânta: Cuvine-se cu adevărat… după cum îngerul îi poruncise

şi a arătat bătrânului său şi lespedea aceea, cu îngerească scriere săpată. Iar el auzind şi văzând a rămas uimit de această minune.

Deci luând amândoi lespedea aceea scrisă de înger au mers la Protatul şi au arătat-o la cel mai întâi al Sfântului Munte şi la ceilalţi bătrâni ai obştescului sobor, povestindu-le toate cele ce se făcuseră, iar ei au slăvit cu un glas pe Dumnezeu şi au mulţumit Doamnei noastre de Dumnezeu Născătoare pentru prea slăvita această minune.

Apoi au trimis lespedea la Constantinopol, la patriarh şi la împărat, însemnându-le prin scrisori toată cuprinderea acestei minuni ce s-a făcut. Deci de atunci această cântare îngerească s-a transmis în toată lumea, ca să se cânte Maicii lui Dumnezeu de către toţi dreptcredincioşii.

Iar sfânta icoană a Născătoarei de Dumnezeu ce se află în biserica celei chilii, în care s-a făcut minunea, s-a dus de către părinţii Sfântului Munte în Biserica Protatului şi acolo se află şi astăzi, aşezată în Sfântul Altar, deasupra scaunului celui de sus. Pentru că înaintea acestei icoane s-a cântat, de către Arhanghelul Gavriil, cântarea aceasta.

Iar chilia a fost numită „Axion estin", adică „Cuvine-se cu adevărat". Şi valea aceea, în care se află chilia, se numeşte de către toţi până astăzi „Adin", care înseamnă „a cânta", sau „cântare", pentru că întru aceasta s-a cântat întâia îngerească şi prea cuvenită Maicii lui Dumnezeu cântarea aceasta.

(extras din Revista Gând şi Slovă Ortodoxe N.17)

Arhanghelul Gabriel - Prezentare amplă

Arhanghelul Gabriel este vestitor al dumnezeieştilor taine. În limba ebraică, Gabriel semnifică "Dumnezeu este puterea mea". Este îngerul Bunei Vestiri, al reînvierii, al compasiunii, al pedepsei divine, al morţii şi al revelaţiei divine.
De asemenea, el este considerat a fi guvernatorul Paradisului. El este menţionat de mai multe ori în Biblie, de fiecare dată ca un mesager care aduce veşti importante.

- *Este prezent în viziunile lui Daniel despre întoarcerea evreilor din captivitate, căruia i-a revelat şi viitorul naţiunii.*
- *Tot el i-a vestit lui Zaharia naşterea Sfântului Ioan Botezătorul şi*
- *lui Ioachim şi Anei naşterea Fecioarei Maria.*
- *El este vestitorul venirii lui Mesia pe Pământ.*
- *Gabriel a anunţat-o pe Fecioara Maria că-l va naşte pe Iisus şi*
- *i-a apărut în vis lui Iosif pentru a-i explica această situaţie.*

În cadrul tradiţiei creştine, Arhanghelul Gabriel este considerat şi îngerul păzitor al lui Iisus Hristos în perioada întrupării sale pe Pământ.

- *El este îngerul care i-a apărut lui Iisus în Grădina Ghetsimani, pentru a-l sprijini în teribilul moment al cunoaşterii cu anticipaţie a Calvarului ce urma să se producă.*
- *Tot el a răsturnat piatra de la mormântul lui Iisus la Înviere şi le-a vorbit femeilor mironosiţe. Textul biblic ne spune că intrând în mormânt, acestea au văzut un tânăr şezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veşmânt alb, şi pentru că s-au înfricoşat, el le-a spus: „**Nu vă înspăimântaţi! Căutaţi pe Iisus Nazariteanul cel răstignit? A înviat!**”*

Simbolurile cu care este asociat sunt:

- ***crinul,***
- ***trâmbiţa,***
- ***un pergament,***
- ***un sceptru şi***
- ***uneori o ramură de măslin.***

În afară de momentul Bunei Vestiri, Arhanghelul Gabriel apare de multe ori în viaţa Fecioarei Maria.

- *Când ea era la templu, Dumnezeu îl trimitea pe Arhanghelul Gabriel să-i aducă mană din cer şi să o înveţe să citească.*

- *Când arhiereul intra în Sfânta Sfintelor vedea şi el pe arhanghel stând de vorbă cu Maria şi se minuna.*

- *Tot el a anunţat-o când se va duce la fiul ei mult iubit: în timp ce Maria se ruga, plângând de dorul veşniciei, iată că a apărut înaintea ei o fiinţă care-i era nespus de dragă, Arhanghelul Gabriel. Avea în mână o ramură de finic şi i-a pus: **"Pregăteşte-te, căci peste trei zile Fiul Tău şi Dumnezeul nostru va veni să te ia la cer".***

În tradiţia islamică, ***Gabriel este considerat spiritul divin al adevărului, sub protecţia căruia s-a născut Islamul. Profetul Mahomed afirmă că Arhanghelul Gabriel, cel cu 140 de perechi de aripi, i-a dictat Coranul vers cu vers.*** El îl considera îngerul său protector şi inspirator, care l-a ajutat totodată să realizeze mai multe minuni.

Arhanghelul Gabriel este înger al darurilor, al intuiţiei, al clarviziunii şi al călătoriilor astrale. Misiunea sa legată de omenire este în principal aceea de a selecta suflete din Rai pentru încarnare şi de a le informa despre ceea ce trebuie să ştie pe Pământ.

- *El restaurează viaţa şi lumina în aspectele neclarificate ale vieţii şi facilitează comunicarea între oameni.*

- *El ne ajută să cultivăm adevărul în viaţa noastră, să ne respectăm individualitatea, să ascultăm intuiţia şi vocea noastră interioară.*

Toate religiile îl preamăresc pe Gabriel ca mesager divin al Creatorului. Neobosit, ***el împarte cuvântul lui Dumnezeu acelor care au regăsit în ei înşişi drumul către El.*** *Cu ajutorul Arhanghelului Gabriel ne putem descoperi potenţialul corpului nostru fizic şi a realităţii noastre individuale.* ***El ne ajută să avem încredere în puterea noastră, să o utilizăm pentru a ajunge la Dumnezeu.*** *Cea mai importantă misiune a sa este aceea de a ne ajuta să îngrijim puterea şi convingerea astfel încât să devenim la rândul nostru purtători ai mesajului divin pentru ceilalţi oameni.*

Arhanghelul Gabriel susţine capacitatea omului de a putea descoperi frumuseţea din el însuşi şi capacitatea de a simţi pe deplin bucuria în toate aspectele vieţii. *El ne însoţeşte pe drumul nostru către Lumină şi ne răsplăteşte cu darurile sale ori de câte ori, cu aspiraţie, efort şi perseverenţă, mai urcăm o treaptă pe scara evoluţiei.*

Iată două intervenţii spectaculoase ale Arhanghelului Gabriel în viaţa unor fiinţe pline de puritate şi aspiraţie.

Fratele Giacomo della Corona era novice când îşi propusese să rostească înainte de fiecare masă o rugăciune foarte frumoasă către Fecioara Maria.

Într-o zi, chiar înainte să intre în sala de mese, şi-a amintit brusc că nu rostise rugăciunea. I-a cerut respectuos permisiunea părintelui gardian să se retragă în cor pentru a-şi îndeplini angajamentul. Superiorul a consimţit, dar absenţa novicelui s-a prelungit excesiv, astfel că acesta a trimis după el un alt călugăr. Însă cum nici acesta nu a mai revenit, părintele a trimis un al doilea, apoi un al treilea frate să îi cheme. Contrariat de faptul că nici unul dintre ei nu s-a mai întors, părintele a decis să se ducă personal să elucideze misterul. Intrând în cor, el i-a văzut pe cei trei fraţi în extaz, contemplând pe Arhanghelul Gabriel, care culegea trandafiri şi crini care ieşeau din gura novicelui în timp ce acesta rostea rugăciunea. După ce a împletit din aceste flori o coroană legată cu fir de aur, Arhanghelul Gabriel a aşezat-o pe statuia Fecioarei Maria.

***

Părintele Lamy avea o devoţiune deosebită faţă de îngeri şi s-a bucurat de multe ori de prezenţa şi sprijinul îngerului său păzitor şi a Arhanghelului Gabriel.

În timp ce se întorcea acasă, mergând cu ochii aproape închişi, pentru că razele soarelui băteau din faţă şi îl deranjau, părintele Lamy s-a trezit brusc în faţa unui biciclist care se îndrepta spre el cu toată viteza. Când mai era doar un metru până la impactul violent, a apărut Arhanghelul Gabriel, care l-a ridicat în aer pe ciclist cu tot cu bicicletă şi l-a aşezat apoi pe marginea drumului, pentru ca părintele să-şi continue liniştit călătoria.

Minunile Arhanghelului Gabriel

Îngerul care iubeşte florile

Scripturile nu oferă mai multe descrieri ale acestui Înger teribil, dar profetul precizează că în timpul celei de a doua viziuni Îngerul s-a apropiat de el într-un zbor rapid, pe timpul serii (Daniel 9, 21) dar acest lucru nu implică faptul că mesagerul celest a avut aripi: îngerii nu mai sunt înaripaţi încă de pe vremea Cărţii lui Enoh.

Îngerii Bibliei –din Noul şi Vechiul Testament- sunt prezentaţi cel mai adesea sub forma unor oameni îmbrăcaţi în alb. Evanghelia după Luca nu aduce nici o precizare în acest sens, dar Gabriel i-a apărut fără îndoială Mariei sub acest aspect, în momentul Bunei Vestiri.

***

Anne-Catherine Emmerick nu l-a văzut altfel atunci când a fost dusă să revadă scena:***În dreapta Mariei se răspândea în linie oblică o asemenea lumină, încât m-am simţit împinsă spre peretele opus, dinspre uşă. Am văzut în acea lumină un adolescent cu părul blond fluturând şi înveşmântat în alb, care cobora spre Fecioară. Era arhanghelul Gabriel.***

Fără aripi aşadar, după cum îl descrie Anna Catherina care l-a distins mult mai clar decât Zaharia în viziunea anunţuluii său: ***În timp ce ardeam tămâie, am văzut coborând în dreapta altarului o lumină orbitoare în care se întrezărea o siluetă strălucitoare.*** (Anna Catherina Emmerich, viziunea din 23-24 iunie, 1820).

***

Cele patru fetiţe care în datele de 8 şi 15 decembrie 1974 au beneficiat de apariţiile Mariei, descriu cu multe detalii asemănătoare personajul celest care se afla alături de Maria şi care se prezentase ca fiind arhanghelul Gabriel: ***Arhanghelul era la o mică distanţă de Doamna, în dreapta ei. El era îmbrăcat într-o robă albă şi avea aripi albe, mărginite cu auriu. Ţinea într-o mână un crin alb şi pe cealaltă şi-o odihnea pe piept. Părul său era blond şi buclat.Aripile Îngerului erau ca cele pe care misionarii ni le pun la Misiune.***

***

Mechtild Thaller îl evocă având crinul în mână: ***Sfântul Gabriel poartă un veşmânt sacerdotal, o robă mărginită cu aur.În mâna sa dreaptă el ţine un crin, iar mâna stângă o are pe piept.***

Într-o zi, arhanghelul Gabriel s-a arătat lui Mechtild Thaller şi i-a spus:
Tu suferi alături de Maria, haide, bucură-te alături de mine! Tu nu ai studiat încă capitolul despre cele şapte bucurii ale Mariei. Citeşte-l aşadar! Acest capitol este o sursă de mare bucurie spirituală pentru toţi cei care îl citesc şi aduce o

mare bucurie Reginei noastre din Ceruri. Fă-l cunoscut şi prietenilor tăi spirituali. Salută-i din partea lui Iisus şi spune-le că Regina noastră îi iubeşte nespus şi că îi veghează fără încetare deoarece ei răspândesc cultul meu şi pe cel al tuturor îngerilor iar acesta este un motiv de mare bucurie pentru Regina Îngerilor.

***

La sfârşitul secolului al XV-lea, fratele Giacomo, novice printre călugării din Borgo San Sepolcro, traversează o criză spirituală. Poate nu e mare lucru, dar este suficient ca să îl convingă să îşi îmbrăţişeze vocaţia spirituală. Ca tânăr păstor, el avea obiceiul de a împodobi icoanele Fecioarei Maria cu flori de câmp pe care le culegea atunci când păzea oile. Dar acum nu mai avea nici timp şi nici ocazia să mai facă acest lucru, iar trandafirii din grădină erau toţi consacraţi altarului din Capelă. ***Într-o zi, în timp ce se afla în faţa Icoanei Fecioarei Maria, arhanghelul Gabriel i-a apărut şi l-a învăţat cum să o onoreze, recitând de şapte ori câte un Pater şi zece Ave Maria, adică bucuriile Mariei: aceasta este coroana de flori cea mai plăcută în faţa Mariei.*** Foarte fericit, tânărul a început să îşi manifeste devoţiunea în acest nou fel zilnic şi pacea a coborât în sufletul său. *Puţin mai târziu, în timp ce se ruga astfel, maestrul novicilor a intrat pe neaşteptate în camera lui şi l-a găsit îngenuncheat şi a putut vedea un înger care tocmai îi punea pe cap o coroană de crini şi de trandafiri ataşată cu un fir de aur.* Fratele Giacomo este obligat astfel să îşi reveleze secretul şi devoţiunea lui se propagă astfel în întreaga comunitate, iar apoi şi în alte mânăstiri din zonă.

***

Câţiva ani mai târziu, un alt novice s-a angajat să recite în biserică o rugăciune înainte de fiecare masă – el a fost numit ulterior Fratele Giacomo della Corona. Într-o zi, el şi-a dat seama că uitase să o recite aşa că l-a rugat pe părintele de gardă să îi permită să se ducă în biserică şi să repare această scăpare. Superiorul a consimţit, dar, deoarece absenţa novicelui se prelungea a mai trimis un novice să îl aducă la masă. Nici acesta nu mai revenea, astfel că un al treilea a fost trimis. Deoarece comunitatea manifesta o anumită nerăbdare şi mâncarea se răcea, părintele de gardă s-a deplasat el însuşi pentru a vedea ce se petrece: cei trei călugări se aflau îngenuncheaţi în extaz, contemplându-l pe Îngerul Gabriel care era ocupat să facă o coroană din trandafiri şi din crini legaţi cu un fir de aur pentru a o aşeza pe capul statuii Fecioarei Maria.

***

O femeie pioasă şi foarte frumoasă era bănuită de adulter de către soţul ei, un comerciant bogat din Ferrare, care manifesta o gelozie maladivă. Ea se adresează franciscanului Francesco da Castromiglio, rugându-l să o ajute în această situaţie:

numai el ar fi putut convinge un om care vedea în toţi concetăţenii şi prietenii săi un posibil amant al soţiei sale, mai ales de când în urmă cu câţiva ani Contele Nicolas d'Este şi-a surprins a doua soţie, Parasina Malatesta, la braţul fiului său din prima căsătorie. Exemplul venea de sus şi risca astfel să devină contagios, de aceea Contele după ce i-a decapitat pe cei doi amanţi a dat o lege conform căreia orice femeie care va fi descoperită că a săvârşit adulter va fi pedepsită cu moartea. Fratele Francesco îi convoacă pe soţul gelos şi pe frumoasa acuzată, străduindu-se să îl convingă pe bărbat că aceasta din urmă este nevinovată. ***Dar cum omul nu vroia să asculte nimic, fratele a început să se roage: atunci sub ochii uluiţi al soţului bănuitor, Arhanghelul Gabriel a apărut aducând un trandafir alb, simbol al purităţii şi al dragostei, pe care comerciantul, convins de acum de conduita curată a soţiei sale, trebuia să i-l ofere acesteia în semn de armonie regăsită.***

***

În secolul următor, Gabriel este trimis de Dumnezeu la mănăstirea lui Pilar din Belalcazar, aproape de Cordoba. El trebuia să se prezinte la Felipa de Sotomayor y Castro, fiica seniorului locului, care intrase la mănăstire de la vârsta de 15 ani, în 1524, renunţând la gloria mondenă pe care i-o aducea ilustrul ei nume: ea era chiar fiica Marelui Duce al Spaniei. ***Îngerul s-a arătat novicei sub înfăţişarea unui tânăr frumos şi, declinându-şi identitatea, a spus : "Sora mea, Regele Cerului m-a trimis să vă spun că vrea să se logodească cu dumneavoastră şi că el însuşi va fi logodnicul dumneavoastră."***

Ambasadorul ceresc i-a oferit apoi, din partea soţului divin, o cruce din trandafiri roşii, galbeni şi albi, tot atâtea simboluri ale dragostei, care emanând un parfum paradisiac înfloreau pe altarul Fecioarei. După această veste bună, Îngerul o vizitează pe Felipa de mai multe ori şi o instruieşte cu privire la misiunea ei de a îngriji bolnavii, o ajută în perioada de noviciat şi o încurajează în penitenţele sale. Adesea, când apărea, el plutea deasupra solului într-o lumină strălucitoare spre uluirea surorilor Felipei. Ea moare în anul 1531, la vârsta de 22 ani, într-un ultim extaz iluminat de prezenţa Îngerului ei predilect, Gabriel.

***

Tot la Cordoba, carmelita Maria a lui Iisus de Sandoval, (1545-1604), discipolă a Sfintei Tereza d'Avila este împărţită între îngerul ei păzitor, pe care îl iubeşte mult şi Arhanghelul Gabriel, pentru care ea trăieşte o profundă devoţiune. Nu în sensul că cei doi îngeri ar fi fost rivali, ci în sensul ca Sfânta carmelită intra în extaz încontinuu, când datorită prezenţei sublime şi glorioase a îngerului ei păzitor, când datorită strălucitoarei şi eclipsantei apariţii a arhanghelului Gabriel. Ea nu mai ştia unde îi este capul până într-o zi când a înţeles semnificaţia acestui joc de a va-ţi ascunselea: dacă îngerul ei păzitor o ghida, o ajuta, o sfătuia sau alteori o dojenea,

Arhanghelul Gabriel, care stă înainte Domnului, era cel care ducea rugăciunile ei la Cel Preaînalt ca pe niște flori într-un buchet. Pentru a da mai multă greutate cuvintelor sale, el chiar a lăsat-o odată să își pună mâinile pe o ghirlandă parfumată: trandafiri ca simbol al iubirii, crini ca simbol al purității, violete ca simbol a umilinței și margarete ca simbol al simplității. Sora Maria a lui Iisus s-a grăbit să ducă pe Altarul Fecioarei Maria acest dar, pe cât de fermecător, pe atât de insolit.

***

Asemenea fapte nu aparţin numai trecutului îndepărtat. ***Gabriel nu se abține nici acum să dăruiască flori prietenilor lui Dumnezeu.*** Astfel, pe 13 iulie 1923, la Palermo aplecându-se asupra leagănului micuţei sale Maria Carmelina, doamna Leone a remarcat ceva insolit:

"Foarte mirată, ea a descoperit în leagănul fetiţei o sumă de bani şi un mic buchet de trandafiri. Evenimentul a surprins pe toată lumea, deoarece nimeni din familie nu ştia să explice proveniența acestor monede şi a florilor: a fost un cadou delicat din partea unui apropiat al familiei sau un dar de la Dumnezeu, care s-a manifestat ca să anunţe viitoarea sfinţenie a copilului?

Acelaşi eveniment s-a petrecut apoi în fiecare zi şi deşi eram foarte atentă, supraveghindu-i pe toţi cei care veneau, povestea se repeta. Proprietara apartamentului în care locuia familia Leone, domnişoara Maria Ragusa, profesoară la o şcoală elementară, a constatat un fapt straniu. Trandafirii emanau un parfum neobişnuit de puternic, era acesta un semn supranatural?

În ceea ce priveşte monedele, ele ne ajungeau exact ca să ne îngrijim de existența noastră zilnică – spune mama, în continuare - şi astfel situaţia noastră financiară care iniţial era foarte proastă, ceea ce ne angoasa, a devenit încet mult mai bună."

Mai multe persoane consideră în acest caz că a fost vorba de o intervenţie angelică. Totul pare făcut în maniera specifică arhanghelului Gabriel pentru care Maria Carmelina Leone (1923-1940), care a murit doar la vârsta de 17 ani în parfum de sfinţenie, manifesta o devoţiune deosebită.

***

Aceasta nu ar fi prima dată când îngerii s-au manifestat în acest mod. În cursul unuia dintre turneele sale pentru propovăduirea religiei, Antonio Vela (+1616) a fost adăpostit într-o noapte de un preot de ţară foarte curajos. *Dimineaţa, când pelerinul a părăsit casa, preotul a descoperit cu uimire că patul în care dormise acesta era plin de trandafiri albi şi roşii. Prin acest miracol, Dumnezeu a vrut să semnaleze sfinţenia şi spiritul de sacrificiu al fratelui Antonio, iar acesta a atribuit*

acest gest delicat îngerului Gabriel căruia îi era foarte devotat. Confesor al sfinţilor Pasqual Baylon şi Andres Hibernon, prieten în sfinţenie al Terezei d'Avila, fratele Antonio era faimos pentru extazurile sale şi intimitatea sa cu lumea angelică.

***

În cazul misticei franceze Symphorose Chopin, ***arhanghelul Gabriel îşi făcuse o datorie din a schimba florile din vaza aflată în faţa statuii Maicii Domnului de la Lourdes, flori care aduceau foarte mulţi vizitatori.*** Câteodată, îngerul Mihail realiza acest oficiu, pentru a aduce un omagiu Reginei îngerilor. *Incomparabil mai frumoase şi mai parfumate decât florile noastre, "florile din cer" – trandafiri şi crini – se păstrează şi mai mult timp, dar nu se conservă:* un anumit enoriaş indiscret a luat câteva petale uscate ca amintire, dar acestea s-au descompus foarte repede. Ca şi cum îngerii ar veghea şi ar întrerupe brusc orice devoţiune prost înţeleasă.

***

Stigmatizata Maria Concetta Pantusa (1894 – 1953) a beneficiat de daruri cereşti extraordinare. Pe 24 martie 1939, în ziua sărbătorii sale, Sfântul Gabriel a presărat deasupra ei trandafiri albi şi apoi a atins-o cu mâna: "*Florile cădeau pe ea în cocioaba sa din Via S. Caterina. Semănau cu fulgi mari de zăpadă care cădeau din tavanul de altfel complet închis, aşternându-se pe ea şi pe pliurile veşmintelor ei.* Martorii acestei prime manifestări angelice au fost sora Speranza şi copiii orfelinatului, care băteau din palme la vederea acestui spectacol insolit. Florile erau presărate pe ea mai întâi de către îngerul ei păzitor, apoi de Sfânta Gemma Galgani, de Sfântul Paul al Crucii, de Sfânta Maria Goretti şi de Iisus însuşi."

***

Iar dacă în cazul Maicii Yvonne – Aimée a lui Iisus, spectaculoasele ploi de flori nu erau cumva din partea îngerului Gabriel, atunci cu siguranţă ele erau semnele tangibile ale iubirii Domnului revărsate asupra credincioasei: "Pe 19 ianuarie 1928, la ora 20, Maica Magdalena şi Maica Îngerului Păzitor au deschis uşa chiliei surorii Yvonne – Aimée, care, obosită fiind, tocmai se aşezase în pat şi se afla întinsă, cu mâinile încrucişate pe piept şi adâncită în somn. *Chilia era decorată într-un mod mirific cu flori proaspete: tufe de violete, jerbe de trandafiri, garoafe de toate culorile, părăluţe şi flori de câmp. Un parfum de tămâie îmbătător plutea pe deasupra tuturor acestor flori.*" În mijlocul războiului, în februarie 1943, "florile de rodul pământului, lalelele şi liliacul alb" împodobeau din belşug patul Maicii Yvonne – Aimée. Ar fi fost interesant să ştim dacă unele dintre aceste flori ar fi putut fi conservate sau s-ar fi dezintegrat asemenea celor primite de Symphorose Chopin.

Îngerul care face totul

Orice creştin adevărat onorează îngerii şi se roagă la îngeri, mai ales la îngerul lor păzitor, dar şi la cei trei arhangheli: Mihail, Gabriel şi Rafael .

Preafericita Anna Maria Taigi (1769-1837), o mamă umilă dintr-o familie romană, a fost favorizată de Dumnezeu cu daruri uluitoare. Îngerul ei păzitor o instruia în permanenţă într-un mod sensibil şi extraordinar şi chiar o ajuta uneori în treburile casnice, ca să meargă bine gospodăria. Este adevărat ca ea avea mult de furcă cu soţul ei care era un om bun dar cam nepriceput şi totodată foarte exigent. Ea întreţinea relaţii foarte familiare cu cei trei arhangheli. Avea chiar o slăbiciune pentru Gabriel care este îngerul Bunei Vestiri. Când se afla pe punctul de a muri, cu trei sau patru zile înainte, El s-a manifestat pentru ea cu solicitudine după cum povesteşte confesorul preafericitei: *"În oratoriul privat al casei sale, celebrasem mesa pentru ea deoarece era bolnavă. Îndată ce aceasta s-a sfârşit, ea a fost cuprinsă de o convulsie violentă urmată de o sincopă mortală. Ea văzut apoi apărând alături de pat o persoană de o frumuseţe remarcabilă care i-a pus mâna pe gură pentru a-i reţine suflul acolo ca şi cum ar fi vrut să îi împiedice moartea. Apoi el i-a indicat ziua precisă a morţii sale, care s-a verificat perfect, pentru a o susţine să îşi depăşească angoasele provocate de trecerea ei în eternitate. Niciodată, de când o cunoşteam, nu o mai văzusem aşa fericită şi alertă ca în momentul în care mi-a comunicat data morţii ei. Personajul celest era Gabriel, spiritul plin de forţă, care se rugase pentru ea cu scopul de a-i da forţă şi curaj în timpul bolii sale".*

***

Aceeaşi veste bună a fost adusă de înger din partea Fecioarei Maria şi stigmatizatei spaniole Maria Amparo del Sagrado Corazon (1889-1941). Ea l-a văzut într-o zi când traversa biserica: i-a observat ochii strălucitori. Cuprinsă de bucurie, ea s-a simţit transportată într-o stare intensă de fericire şi apoi a aflat că în curând îl va întâlni pe Soţul ei divin. Atunci, de foarte multă încântare, ea a scăpat ceea ce ţinea în mâini.

***

Arhanghelul Gabriel şi alţi îngeri au făcut astfel de anunţuri prevenitoare şi în cazul stigmatizatei canadiene Marie Brault (1856-1910). Apropiaţii săi au remarcat ajutorul uluitor pe care ea îl primea şi de care beneficia din plin. O prietenă credincioasă a acesteia a depus mărturie în legătură cu decorarea bisericii parohiale înaintea unei sărbători:

"*Ajunse pe seară, nu am înţeles cum am putut să facem atâta treabă într-o singură zi: lucrasem cât într-o săptămână. Acest lucru mi se părea cu adevărat extraordinar. Cred că îngerii făcuseră trei sferturi din ceea ce era de făcut*."

Doamna Brault era de o extremă discreţie privind viaţa ei interioară şi nu se deschidea decât în faţa confesorului ei. Dar înainte să sufere o operaţie aparent nevinovată şi destul de uşoară, ea şi-a anunţat una dintre fiice că nu va supravieţui, deoarece îngerul Gabriel, faţă de care nutrea o devoţiune foarte profundă, o anunţase să se pregătească pentru părăsirea planului fizic.

Protejatul Arhanghelului Gabriel

Părintele Lamy îl asigura pe contele Paul Biver, confidentul său şi viitorul său biograf: *"Sfânta Fecioară a avut bunătatea să mă pună sub protecţia sfântului arhanghel Gabriel şi să mă încredinţeze lui."*

Ea i-a recomandat îngerului: "Ai grijă de el, va avea nevoie de tine!"

Şi aşa întreaga viaţă a preotului Lamy s-a aflat sub protecţia îngerului care a devenit adesea vizibil pentru el: ***"Arhanghelul Gabriel are părul ondulat şi frumos tăiat. Gabriel este mai înalt cu un cap decât ceilalţi îngeri. Astfel eu recunosc un înger dintr-o categorie superioară."***

În seara de 19 noiembrie 1924, contele Biver, care se afla împreună cu părintele Lamy la sora şi la cumnatul lui, care locuiau în Pailly, este martorul unei eveniment cu totul extraordinar. La ora 22, când toată lumea era culcată, bătrânul preot doarme în camera vecină cu cea a naratorului:

"La zece şi un sfert, eram în pat şi stinsesem lumina. Au trecut poate două sau trei minute, şi prin cele două uşi care erau uşor deschise, am auzit o conversaţie animată în camera bătrânului preot. Trei voci de bărbaţi luau parte la acea discuţie, clare şi distincte în liniştea absolută a nopţii. Acest fenomen m-a intrigat la cel mai înalt grad şi am urmărit toată conversaţia. În pofida temperaturii glaciare, m-am aşezat sub pat ca să aud mai bine. Nu se auzea nici un zgomot din camera soţilor Vauthelin. Pe de altă parte, nimeni nu urcase scara de când trecusem eu pe hol. Aceasta casă era atât de sonoră încât aş fi putut auzi şi paşii unui şoarece. Pe de cealaltă parte, ştiam că în urmă cu 20 de minute îl lăsasem pe bătrân singur în camera sa."

Intrigat, contele Biver nu a îndrăznit să intervină:

Părintele Lamy a vorbit la un moment dat răspunzând interlocutorului său care avea voce caldă, clară şi puternică, cu un timbru viril, foarte agreabil şi care se exprima fără urmă de accent, pe un ton pozitiv. Auzeam anumite silabe dar nu înţelegeam nici un cuvânt din cele rostite. Al treilea interlocutor avea o voce puţin mai slabă dar foarte plăcută şi perfect normală; el vorbea mult mai reţinut, cuvintele lui erau rare şi rostite pe un ton foarte hotărât. Gazda noastră se exprima pe un ton mai înalt: diapazonul vocii sale era unul intermediar între vocile primului şi celui de-al doilea interlocutor. Am o foarte bună memorie a vocilor: cea mai puternică şi mai armonioasă m-a făcut să mă gândesc la un tânăr pe care îl cunoscusem vag o altă dată, unul dintre fiii Lordului N. Cealaltă voce mi se părea absolut banală. Nu distingeam cuvintele, dar auzeam perfect accentul

celor trei interlocutori. Ei se exprimau toţi în franceză: o singură voce avea o tentă teribilă, cea a părintelui Lamy care lungea litera A a anumitor silabe. La capătul a aproximativ şapte minute, casa a recăzut în tăcerea absolută a nopţii."

În ziua următoare l-am interogat pe bătrânul meu prieten în legătură cu ce auzisem. La început, el mi-a răspuns evaziv dar apoi a recunoscut ca erau vocile arhanghelului Gabriel şi a îngerului său păzitor:

"Eu îi aud la fel de puternic pe amândoi. Dar tu i-ai auzit în funcţie de modul în care au dorit să se lase ascultaţi, dar şi în funcţie de distanţa la care se aflau. Când Sfântul Arhanghel vrea să vorbească confidenţial, el vorbeşte foarte încet. Să nu mai zici nici un cuvânt despre aceste lucruri."

Părintele Lamy discuta astfel în fiecare seară cu arhanghelul Gabriel şi cu îngerul lui păzitor. Mai multe persoane au afirmat că au auzit voci de îngeri - fără să înţeleagă cu adevărat ceea ce ziceau - până când l-au întâlnit pe bătrânul preot.

Credincios recomandărilor Fecioarei, sfântul Gabriel a vegheat neîncetat asupra protejatului său pe care l-a ferit şi de explozia din La Corneuve, din 15 martie 1918. Bătrânul preot fusese deja avertizat de îngeri dar chiar în acea zi el a fost alertat din nou:

"Am găsit geamurile bisericii mele foarte murdare şi am vrut să le spăl când i-am auzit pe îngerul Gabriel şi pe îngerul meu păzitor vorbind între ei astfel: Este inutil! Atunci am renunţat la spălat. Adesea când vroiau să îmi dea o lecţie vorbeau între ei şi mă lăsau să îi ascult. După câteva ore , catastrofa s-a produs şi geamurile respective au zburat în bucăţele. Eu, care de obicei stăteam foarte mult în biserică, am fost inspirat în acea zi. Fără îndoială, inspiraţia mi-a venit de la îngeri. Nu am rămas să mă rog nici o oră, nici o jumătate de oră şi nici măcar zece minute: am plecat la Paris ca să cumpăr daruri pentru enoriaşii fruntaşi. Puţin după plecarea mea, totul a sărit în aer, acoperişul a căzut în interiorul bisericii pline de olane.

Când explozia a avut loc, eram la Aubervilliers, la o sută de metri de biserică, în tramvai. M-am precipitat spre uzine. M-am întors la Courneuve pe jos, în mijlocul molozului."

Explozia a produs peste 900 de răniţi, dar aşa după cum o ştim, sfântul părinte a scăpat neatins. Conform asigurărilor primite de la Fecioară nu a fost, de asemenea, nici un mort.

Mai este un incident care poate fi povestit şi care demonstrează modul spectacular în care arhanghelul Gabriel îşi manifesta grija faţă de protejatul său. Era în 1923-1924 , aproape în aceeaşi perioadă cu episodul albinelor. Bătrânul preot era deja aproape orb: *"Părăseam biserica Notre-Dame des Bois, la apusul soarelui şi lumina mă jena. Mergeam aplecat înainte ca să evit razele soarelui care îmi cădeau direct în ochi şi nu vedeam nimic. Deodată a apărut în faţa mea, nu mai departe decât la distanţa aceasta un biciclist. Era să mă răstorn câmd iată, sfântul arhanghel Gabriel a apărut, a apucat bicicleta şi a aşezat-o cu blândeţe ceva mai departe. El a ridicat şi bicicleta şi omul de pe ea şi i-a pus pe iarbă la marginea drumului. Greutatea nu contează pentru un înger. Totul le este atât de uşor."*

Acest lucru nu l-a mirat pe părintele Lamy , dar ciclistul a rămas siderat: *"Mă uitam la săracul om care rămăsese cu gura căscată privind la îngeri şi la mine. Îmi venea o poftă nebună să râd uitându-mă la faţa săracului băiat. Mi-am reprimat râsul prostesc. M-am îndepărtat încet de ei salutându-l politicos pe sfântul arhanghel, când un alt biciclist a apărut în viteză. Primul biciclist a început să strige ca un nebun: «Sunt doi, sunt doi!» bănuiesc că se referea la mine şi la sfântul arhanghel. Dar celălalt nu înţelegea nimic: «Nu-i adevărat!», a spus al doilea.*
Mărturiile angajatului de la calea ferată şi a prietenului său despre apariţia îngerului au condus la circulaţia mai multor versiuni. S-a vorbit drespre acest subiect în mai multe locuri din ţară. Când oamenii mă întrebau despre aceste lucruri, mă prefăceam că nu ştiu despre ce este vorba."

Până la moartea sa, părintele Lamy a beneficiat de asistenţa arhanghelului Gabriel, care nu numai că l-a protejat, dar l-a şi instruit:

"Sfântul arhanghel Gabriel venea adesea la biserica unde lucram eu (Notre-Dame des Bois). A venit şi pe 29 iunie 1925. Eram singur şi-mi rosteam breviarul. L-am trimis acasă pe copilul din cor care mă însoţea. Arhanghelul mi-a vorbit de lucruri cereşti. El este un mesager divin. Îl încărcam cu mesajele mele pentru Preasfânta Fecioară. Îi spuneam: «Transmite-i te rog cutare sau cutare lucru!» el nu răspundea, dar surâdea."

Arhanghelul, atât de promt în a se supune voinţei Fecioarei Maria, şi- a îndeplinit cu bine misiunea încredinţată lui de Regină, aceea de a-l proteja pe părintele Lamy.

Economistul Maicii Domnului

Teresa Musco, moartă la 1976, la emblematica vârstă de 33 de ani a fost şi ea protejata arhanghelului Gabriel. La începutul vieţii ei, Gabriel a avut mult de muncă ca s-o protejeze, în special de brutalităţile tatălui ei, care de multe ori erau declanşate indirect chiar de apariţia îngerului. Dar în primul rând el s-a angajat să o ghideze şi să o instruiască pe fetiţă cu scopul de a o ajuta să progreseze pe căile sfinţeniei. Părinţii Teresei erau foarte săraci şi de la vârsta de 7 ani fetiţa a trebuit să ia parte la muncile casei şi să se ocupe de frăţiorii ei mai mici. Tatăl lor s-a îmbolnăvit şi astfel situaţia familiei a devenit critică: cele câteva lire pe care mama ei le câştiga efectuând diferite slujbe mici nu erau suficiente pentru a hrăni întreaga casă. Într-o zi, în timp ce toţi ai casei sufereau de o epidemie de gripă, fetiţa şi-a descărcat sufletul Fecioarei Maria. Deodată, ea a văzut într-o lumină strălucitoare ***"un înger foarte, foarte frumos, atât de splendid încât nu se putea uita la el".*** El i-a vorbit: ***"Dragă Teresa, Mama din cer m-a însărcinat să-ţi dau aceşti bani. Veţi putea astfel să cumpăraţi provizii pentru întreaga săptămână. Dar tu nu trebuie să spui cum i-ai primit, acesta va fi secretul tău. Eu voi reveni şi îţi recomand să te rogi şi să-i consacrii lui Dumnezeu tot ce ţi se petrece. La revedere. Eu sunt îngerul Gabriel."***

Foarte bucuroasă, Teresa i-a înmânat mamei sale banii primiţi de la îngeri din partea Madonei, spunându-i că i-a primit de la un necunoscut. Dar tatăl nu a

crezut-o şi şi-a tratat fiica ca pe o mincinoasă şi-o hoaţă. Ca să o pedepsească, el a trimis-o la piaţă să vândă ierburi şi plante medicinale, pe care trebuia să le recolteze de pe câmpurile vecine: oregano, fenicul, cicoare şi păpădie. Fiind doar o fetiţă, nehrănită şi slăbuţă, ei îi era foarte greu să care coşul greu pe care-l ducea în spate. *Deodată, povara a devenit mult mai uşoară: Gabriel venise în ajutorul ei.*

Pe 28 februarie 1951, familia se afla iarăşi într-o stare de sărăcie şi nevoie extreme, datorită zăpezilor abundente care-i împiedicau să iasă din casă. Teresa îşi întoarce din nou faţa plină de credinţă către Madona şi îngerul Gabriel îi apare: ***"Teresa, iată ce-ţi transmite Iisus: el vrea ca tu să fii în pace. Este dezgustat de atâtea păcate şi caută suflete care să se sacrifice pentru păcătoşi şi pentru sufletele din Purgatoriu. Vei suferi mult, dar nu te teme, căci Mama din cer este tot timpul cu tine, ea nu te va lăsa singură niciodată. Mereu va fi alături de tine pentru a te ghida şi te va încuraja în cele mai dificile momente."***

Apoi, el i-a dat o sticlă de ulei şi multe feluri de fructe pe care le-a scos din roba lui albă lungă şi i-a pus lângă poarta de la intrare un coş plin cu bunătăţi: cartofi, făină, paste, trei kilograme de carne. Acest serviciu l-a enervat din nou pe tatăl fetiţei! *În conformitate cu ceea ce-i spusese îngerul, ea a învăţat astfel să sufere în tăcere şi să-i ofere lui Dumnezeu toate acţiunile sale.*

Pe 31 mai 1951, Gabriel i-a apărut din nou fetiţei şi a învăţat-o cuvânt cu cuvânt o rugăciune de consacrare pe care ea a rostit-o în fiecare zi până la moarte:

Rugăciune

"O, Doamne! Peminte-mi să fiu mereu în mâinile Tale şi inima mea, corpul meu şi sufletul meu să se afle mereu între Inimile lui Iisus şi a Mariei.

Doamne, Iisuse Hristoase, îţi ofer sufletul meu ca o liturghie şi corpul meu ca pe o anaforă. Fie ca toate suspinele mele să fie sublimă tămâie pe care Ţi-o ofer, fie ca toate gândurile mele să Te adore, fie ca toate sentimentele mele să ardă ca nişte lumânări în faţa Ta, fie ca sufletul meu să se înalţe mereu spre Inima Ta Sacră!

Dragul meu Iisus, Te iubesc, Te rog dublează-mi iubirea! Cred în Tine, fă să crească în fiecare zi credinţa mea! În Tine mi-e toată nădejdea, Dumnezeul meu: confirmă-mi această speranţă! Fă acest lucru în numele drumului dureros pe care ai mers pentru mine până la calvar, în numele tuturor paşilor pe care i-ai parcurs pentru mine, fă acest lucru în numele tuturor bătăilor Inimii Tale,

atât de iubitoare, în numele tuturor suferinţelor pe care le-ai îndurat şi-n numele lacrimilor Mariei, sfânta Ta Mamă!

O, Iisuse, fără Tine zilele nu mai curg la fel, orele nu sunt decât tenebre: vino, Iisuse şi râmâi în inima mea, nu mă mai părăsi niciodată! Fără Tine sunt incapabilă să lupt şi nu pot să trăiesc, pentru că numai speranţa de a Te revedea mă lasă să întrezăresc Paradisul."

Această rugăciune a susţinut-o pe calea ispăşirii de sine şi arhanghelul Gabriel a revenit să o încurajeze de mai multe ori.

Pe 20 septembrie anul următor, în timp ce se afla la spital, el se prezintă în faţa ei ***"ca un înger mic cu aripi argintii şi cu ochii luminoşi ca stelele"*** şi o consolează. Pentru a nu o impresiona pe micuţa bolnavă cu splendoarea sa, el îşi luase cea mai blândă formă posibilă. Ar fi foarte dificil să enumerăm intervenţiile sale multiple realizate pentru Teresa, dar unele dintre ele sunt chiar determinante.

La 5 noiembrie 1960, când ea împlineşte 17 ani, el îi porunceşte în numele Maicii Domnului să părăsească casa părintească şi să se lase cu totul în grija lui.

Pe 20 septembrie 1964, el îi arată o cruce ornată cu smaralde şi apoi o cruce simplă şi îi spune: ***"Iisus vrea ca tu să împodobeşti cu smaraldele şi pietrele preţiose ale***

sacrificiului tău această cruce. Dacă vei dori să faci aceasta, vei putea, pentru că El îţi va da forţă, curaj şi voinţă."

Pe 30 septembrie 1971 el a împărtăşit-o, deoarece bolnavă fiind nu a putut să participe la mesă. Pe 1 decembrie al aceluiaşi an el a pregătit-o pentru stigmatizare, arătându-i o cupă ornată cu perle: ***"Am venit să culeg picăturile sângelui tău pentru a le oferi Tatălui Ceresc."***

Adesea serios, atent şi debordând de solicitudine, el a însoţit-o pe Teresa până la moartea care i-a survenit pe 19 august 1976, în urma unui ultim extaz. Acest ultim extaz pusese capăt la şase luni de suferinţă atroce, fizică şi spirituală - într-o noapte a spiritului – care apoi i-a deschis Paradisul către care aspira cu toată fiinţa sa.

Arhanghelul Gabriel (Gavriil)

Numele Gabriel semnifică în limba ebraică Dumnezeu este puterea mea (lat. Sanctus Gabriel; it. San Gabriello, San Gabriele, LAngelo Annuriziatore; Li. St Gabriel)

Arhangheul Gabriel (Gavriil) este, alături de Arhanghelul Mihail, unul dintre cei mai importanţi îngeri de lumină cunoscuţi în mod explicit în cadrul tradiţiei iudeo-creştine şi acelei islamice. Este cel de-al doilea în rang printre arhanghelii care se află înaintea lui Dumnezeu. ***El este Îngerul Bunei Vestiri, al reînvierii, al compasiunii, al pedepsei divine, al morţii şi al revelaţiei divine şi este considerat a fi guvernatorul divin al Paradisului (Raiului).***

Profetul Mahomed afirma că Arhanghelul Gabriel (Jibrail, în arabă), cel cu 140 de perechi de aripi, i-a dictat Coranul vers cu vers, şi de aceea el îl considera îngerul său protector şi inspirator.

În tradiţia islamică, Gabriel (Jibrail) este considerat a fi spiritul divin al adevărului.

În tradiţia ebraică se arată că Gabriel este îngerul pedepsei divine bine meritate, care s-a abătut asupra oraşelor decăzute - Sodoma şi Gomora.

Numele său este menţionat de patru ori în Biblie (de două ori în Daniel VIII.16 şi IX.21; de două ori în Luca I.19, 26), şi de fiecare dată apare ca un mesager care aduce veşti importante.

- ***Mai întâi, el l-a anunţat pe Daniel despre întoarcerea evreilor din captivitate, şi apoi i-a revelat printr-o viziune spirituală viitorul naţiunilor.***
- ***Apoi tot el i-a spus lui Zaharia (care avea o vârstă înaintată) că soţia lui îi va naşte un copil, şi***
- ***în cele din urmă i-a spus Fecioarei Maria că ea este cea aleasă şi cea mai binecuvântată dintre femei.***

Aceste patru manifestări binecunoscute ale Arhanghelului Gabriel îi conferă o importanţă aparte şi arată că el poate ghida şi susţine orice acţiune benefică atunci când este invocat. ***În plus, faţă de cele arătate mai sus, se crede că tot el ar fi profeţit naşterea lui Samson şi a Fecioarei Maria.*** **Este totodată venerat ca fiind îngerul care veghează în mod constant asupra naşterii copiilor.**

Mulţi dintre sfinţii Părinţi spun că Arhanghelul Gabriel a fost şi cel care a răsturnat piatra de la intrarea mormântului lui Hristos, la înviere şi le-a vorbit femeilor mironosiţe. Acestea, intrând în mormânt, au văzut un tânăr şezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veşmânt alb şi s-au înspăimântat iar el lea spus: Nu vă înspăimântaţi! Căutaţi pe Iisus Nazarineanul Cel răstignit? A Înviat! (Marcu 16, *5-6)*

Evreii îl consideră Conducătorul îngerilor păzitori şi păstrătorul comorilor cereşti. Tot el a anunţat şi naşterea lui Ioan Botezătorul. Deasemenea, în mod tradiţional, se consideră că Arhanghelul Gabriel a fost îngerul care i-a apărut lui Iisus în grădina Ghetsimani, pentru a-L sprijini în teribilul moment al cunoaşterii cu anticipaţie - de către Iisus - a Calvarului ce urma să se producă.

Pe de altă parte, o legendă islamică, menţionată în Coran (20.88), relatează că atunci când praful de pe urmele copitelor calului [vehiculul subtil al Arhanghelului Gabriel a fost aruncat în gura Viţelului de Aur [idol al bogăţiei, simbol al bunurilor materiale care se substituie celor spirituale şi al tentaţiei mereu crescânde a fiinţelor ignorante sau perverse, de a se orienta exclusiv către aspectele materiale (bogăţie, plăceri inferioare, senzualitate necontrolată, putere socială etc)], acesta şi-a pierdut pentru un anumit timp puterea sa de fascinaţie perversă. ***Acest aspect ilustrează alegoric ajutorul divin extraordinar pe care Arhanghelul Gabriel îl poate oferi oricând celor care îl apelează sincer şi intens,***

pentru a se detaşa rapid de tentaţiile planurilor inferioare şi pentru a amplifica în fiinţa lor starea de puritate şi de aspiraţie către Dumnezeu.

Într-un alt pasaj din Coran, Gabriel (Jibrail) ***este descris (simbolic) ca având în total 1600 de aripi, părul fiindu-i de culoarea şofranului (galben auriu) - simbol al strălucirii extraordinare şi sublime a aurei sale de lumină – chiar fiecare fir de păr având o strălucire comparabilă cu cea a Lunii şi astrelor. Între ochii săi - se spune în continuare – răsare însuşi Soarele***; observăm aici un simbol foarte evident al deschiderii (activării) sale deosebite la nivelul celui de al treilea ochi, Ajna Chakra.

În plus, atunci când el şi-a manifestat măreţia sa dumnezeiască, pentru a revela învăţătura spirituală cuprinsă tainic în Coran, aripile sale verzi ca smaraldul strălucitor au acoperit întregul orizont, de la răsărit şi până la apus, din ele căzând pe pământ, sub forma a milioane de stropi de lumină, tot atâţia îngeri care îl slăvesc necontenit pe Dumnezeu.

Datorită asocierii sale tradiţionale, în creştinism, cu naşterile, Arhanghelul Gabriel este considerat drept sfântul patron (protector divin) al naşterilor (de altfel, mai ales în Occident, alături de numele Michael, numele de Gabriel este (în formele adaptate fiecărei limbi europene) cel mai răspândit mai mult decât atât, datorită rolului său atât de important - după cum am arătat – de vestitor (mesager divin),

Arhanghelul Gabriel a fost declarat în anul 1926, de către Papa Benedict al XV-lea, drept patron (protector divin) al poştelor, telefoanelor şi posturilor telegrafice, şi, prin extensie, el este asociat astăzi cu televiziunea, radioul şi alte forme moderne de telecomunicaţie.

În conformitate cu mărturiile de epocă, ***Arhanghelul Gabriel a fost şi cel carea inspirat-o pe Ioana D'Arc să vină cu întăriri în ajutorul regelui Franţei.***

În literatură şi artă, ***Sfântul Arhanghel Gabriel este tradiţional descris ca un Înger de lumină pură, a cărui frumuseţe este o minunată oglindire a Frumuseţii Divine. El poartă în mână, de regulă, în reprezentările iconografice, un crin (simbol al purităţii, inocenţei şi stării virginale, dar şi al iubirii divine, triumfătoare datorită abandonării fiinţei în harul şi splendoarea iubirii Divine).***

Maniera în care Arhanghelul Gabriel a fost reprezentat pictural diferă însă, de-a lungul timpului, în funcţie de modificările dictate de către Biserica de la Roma în reprezentările cele mai vechi ale Arhanghelului Gabriel şi ale Fecioarei Maria.

Fecioara Maria este înfăţişată în genunchi, plină de umilinţă şi veneraţie în faţa Arhanghelului Gabriel, considerându-l în mod evident o fiinţă superioară.

După secolul al XII-lea însă, Fecioara Maria este cea slăvită şi preamărită. De acum ea va apărea ca Regina angelorum (Regina îngerilor), şi datorită acestui fapt, Gabriel aparea deseori ilustrat stând în genunchi în faţa ei. *Atributele (simbolurile) Arhanghelului Gabriel sunt: crinul, un pergament cu inscripţia Ave Maria, Graţia Plena, un sceptru şi uneori o ramură de măslin, simbol a1 păcii pe pământ pe care el o anunţă.*

În cadrul tradiţiei creştine, Arhanghelul Gabriel mai este uneori considerat şi ca Îngerul Păzitor al aspectului uman al lui Iisus Hristos.

În Budapesta, în Piaţa eroilor domină Monumentul milenar: o coloană de 38 de metri înălţime pe care se află statuia Arhanghelului Gabriel.

Rugăciune insuflată de Arhanghelul Gavriil

Sfântul Arhanghel Gavriil, Îngerul darului

Doamne, Dumnezeule Stăpâne, Iisuse Hristoase Mântuitorule, Sfinte Duh, Treime Sfântă, mulţumescu-Ţi pentru bunătatea de a mai fi trecut cu bine încă o noapte, dăruindu-mi această nouă sfântă zi, spre a mă închina negrăitei Tale iubiri.

Slăvindu-Te îţi mulţumesc încă, pentru mila-Ţi cea nemăsurată, prin care Te-ai făcut ajutor şi grijitor mie nelegiuitei tale slugi.

Doamne, nu Te mânia pe mine ticălosul şi nu mă pedepsi aşa cum mi s-ar cuveni, pentru netrebniciile, neputinţele şi slăbiciunile mele, ci rogu-Te să mă îngăduieşti încă în grija Ta, Doamne, să mă luminezi cu Lumina Ta Cea Blândă şi Divină, să mă întăreşti prin Harul Duhului Sfânt, ajutându-mă să fiu tot mai plăcut Ţie, de la o zi la alta pe dreapta cărare a credinţei, întru smerită pocăinţă, spre mântuire.

Mă rog astfel, Doamne, pomenindu-i şi pe toţi ai mei: părinţi, fraţi, surori, pe toate rudeniile cele după duh şi după trup, pe prieteni şi pe vrăjmaşi, pe săraci şi pe sărmani, pe văduve şi pe cei ce se află în neputinţe, în griji, în nevoi, în rele şi grele pătimiri, în robii, în temniţe şi închisori, pe cei izgoniţi pentru Tine şi pentru dreapta credinţă ortodoxă şi chiar pe cumpliţii eretici, fiindcă sunt şi ei tot robii Tăi. Miluieşte-i pe toţi, Doamne, cercetează-i, întăreşte-i şi degrabă mângâie-i cu puterea Ta.

Mântuieşte Doamne, miluieşte şi ne iartă nouă tot ceea ce, ca nişte oameni neputincioşi, prin deşertăciunea minţii, am greşit Ţie, Doamne, şi ne-am smintit şi nebuneşte ne-am abătut către fapte necuvioase, depărtându-ne de la calea izbăvirii.

Mântuieşte Doamne, miluieşte şi luminează-i pe toţi cei ce mă urăsc, mă dosădesc şi mă asupresc, nelăsându-i pe ei să piară pentru mine. Rogu-mă dar, întoarce-ne iarăşi la Locul cel Bun, Doamne, prin dumnezeiasca Ta iconomie.

Uneşte Doamne, cu una sfântă, apostolească şi sobornicească Ta Biserică pe cei ce s-au depărtat de la dreapta credinţă şi care, întunecându-se cu eresurile, se află intru pierzare.

Încă mă rog, Doamne, pentru cei adormiţi şi mutaţi de la noi, ca să se aşeze întru ale Tale Cele bune, iertându-li-se lor toată greşala cea de voie şi cea fără de voie, săvârşită cu gândul, cu fapta sau cuvântul, în scurta lor trecere pe acest pământ.

Pomeneşte Doamne, întru mântuire pe toţi cei adormiţi întru nădejdea învierii şi a vieţii veşnice: bunicii, moşii şi strămoşii noştri, părinţi şi fraţi ai noştri şi dreptslăvitori creştini, care odihnesc aici şi pretutindeni.Sălăşuieşte-i şi pe ei cu Sfinţii Tăi, Doamne, acolo unde străluceşte lumina feţei Tale, iar pe noi miluieşte-ne ca un bun şi de oameni iubitor.

Poartă-ne nouă paşii, Doamne, pe cărări luminate de Tine şi păzite de Sfinţii Tăi Îngeri, iar din calea noastră izgoneşte-l pe Cel Viclean, cu toate înşelăciunile lui şi pe vrăjmaşii noştri, pe cei ştiuţi şi pe cei neştiuţi, cu gândurile, cu faptele şi cu vorbele lor rele, Doamne, ţine-i cât mai departe de noi, iar pe noi ajută-ne să izbândim în cele ce Tu ne-ai rânduit pe acest pământ.

Pentru rugăciunile Preacuratei Tale Maici, ale Sfinţilor Tăi Îngeri, ale

Preacuvioşilor Părinţilor noştri şi ale tuturor Sfinţilor, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Amin.

Semnificaţia numelui Gabriel

GABRIEL

Gabriel, Gavriil - din ebraică: Dumnezeu este puternic, numele acesta deosebit arătându-ne nu doar că Dumnzeeu este Atotputernic, ci şi că omul îşi găseşte puterea în Dumnezeu, adică în credinţă şi iubire: puterea de a trece peste orice greutate, puterea sufletească de a răzbi şi învinge în viaţă - "Dumnezeu este scăparea şi puterea noastră, ajutor întru necazurile ce ne împresoară." - Sfânta Scriptură, Psalmul XLV, 1.

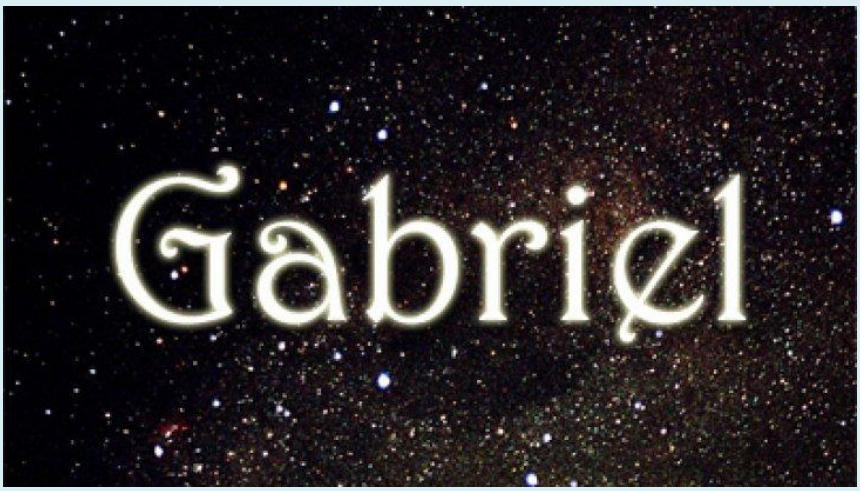

Derivate: Gabi, Gabriela, Gavrilă ş.a.

Sfântul Arhanghel Gavriil este un personaj foarte important în credinţa creştină. Sfântul Arhanghel Gavriil este mesagerul Domnului, dar şi cel ce ţine piept demonilor şi răului.

În icoane este înfăţişat purtând în mână o floare, căci la Bunavestire, Sfântul Arhanghel Gavriil a întâmpinat-o pe Maica Domnului cu o floare de crin şi cu vestea minunată că ea, Fecioara Maria, avea să-L aducă pe lume pe Mântuitorul

nostru, Pruncul Iisus. "Eu sunt Gabriel şi am fost trimis ţie să-ţi binevestesc acestea." - Sfânta Scriptură, Sfânta Evanghelie după Luca 1,19.

Zilele de sărbătoare ale Sfântului Arhanghel Gavriil sunt 8 noiembrie şi 26 martie.

(Leon Magdan, Numele meu - mic dicţionar ortodox, Editura Corint Turism, Bucureşti, 2004, p. 20)

Teodor Danalache - Biserica Sfântul Arhanghel Gavriil din Nazaret

Biserica Sfântul Arhanghel Gavriil din Nazaret este echivalentul Basilicii catolice a Bunei Vestiri, tot din acel loc.

Potrivit tradiţiei ortodoxe din partea locului, Fecioara Maria a primit vestea că va naşte pe Mântuitorul, de la Sfântul Arhanghel Gavriil, în momentul în care aceasta se afla afară, să scoată apă. Biserica Sfântul Arhanghel Gavriil este ridicată deasupra izvorului considerat a fi cel al Fecioarei Maria şi aflat în apropierea casei acesteia din Nazaret.

Buna Vestire - mărturii ale Scripturii şi ale Tradiţiei

Deşi nemenţionată în Sfânta Scriptură, tradiţia conform căreia Fecioara se afla ieşită să ia apă în momentul Bunei Vestiri, este una foarte veche. Această informaţie se regăseşte în documente ale secolului al II-lea. Protoevanghelia lui Iacov este unul dintre aceste documente ce consemnează perioada copilăriei lui Hristos, dând mai multe detalii despre aceasta.

Protoevanghelia lui Iacov menţionează încă şi faptul că Fecioara Maria era una dintre cele şapte fecioare alese din rădăcina lui David alese pentru a ţese o nouă dveră pentru Sfânta Sfintelor din Templu. Ea cosea la această pânză, în casa ei din Ierusalim, mai înainte de a ieşi să ia apă de la izvorul de afară.

Protoevanghelia, scriere neinclusă în canonul Sfintelor Scripturi, spune următoarele:

"Ea a luat vasul pentru apă şi a ieşit să îl umple de la izvor. În acel moment, o voce s-a auzit spunându-i: "Bucură-te, căci ai aflat har. Domnul este cu tine, cea binecuvântată între femei."

În acel moment ea s-a întors spre locul din care s-a auzit vocea, dar nu era nimeni. Apoi a început să tremure de teamă.

Intrând în casă şi punând apa deoparte, s-a aşezat jos şi a reînceput să coasă la pânză.

În acel moment, un înger s-a înfăţişat înaintea ei..."

În Sfânta Scriptură, în Evanghelia Sfântului apostol Luca, găsim nu multe cuvinte despre acest eveniment.

El zice doar următoarele:

"Iar în a şasea lună a fost trimis îngerul Gavriil de la Dumnezeu, într-o cetate din Galileea, al cărei nume era Nazaret, către o fecioară logodită cu un bărbat care se chema Iosif, din casa lui David; iar numele fecioarei era Maria.

Şi intrând îngerul la ea, a zis: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Domnul este cu tine. Binecuvântată eşti tu între femei.

Iar ea, văzându-l, s-a tulburat de cuvântul lui şi cugeta în sine: Ce fel de închinăciune poate să fie aceasta?

Şi îngerul i-a zis: Nu te teme, Marie, căci ai aflat har la Dumnezeu. Şi iată vei lua în pântece şi vei naşte fiu şi vei chema numele lui Iisus. Acesta va fi mare şi Fiul Celui Preaînalt se va chema şi Domnul Dumnezeu Îi va da Lui tronul lui David, părintele Său. Şi va împărăţi peste casa lui Iacov în veci şi împărăţia Lui nu va avea sfârşit.

Şi a zis Maria către înger: Cum va fi aceasta, de vreme ce eu nu ştiu de bărbat?

Şi răspunzând, îngerul i-a zis: Duhul Sfânt Se va pogorî peste tine şi puterea Celui Preaînalt te va umbri; pentru aceea şi Sfântul care Se va naşte din tine, Fiul lui Dumnezeu se va chema. Şi iată Elisabeta, rudenia ta, a zămislit şi ea fiu la bătrâneţea ei şi aceasta este a şasea lună pentru ea, cea numită stearpă. Că la Dumnezeu nimic nu este cu neputinţă.

Şi a zis Maria: Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău! Şi îngerul a plecat de la ea." (1, 26-38)

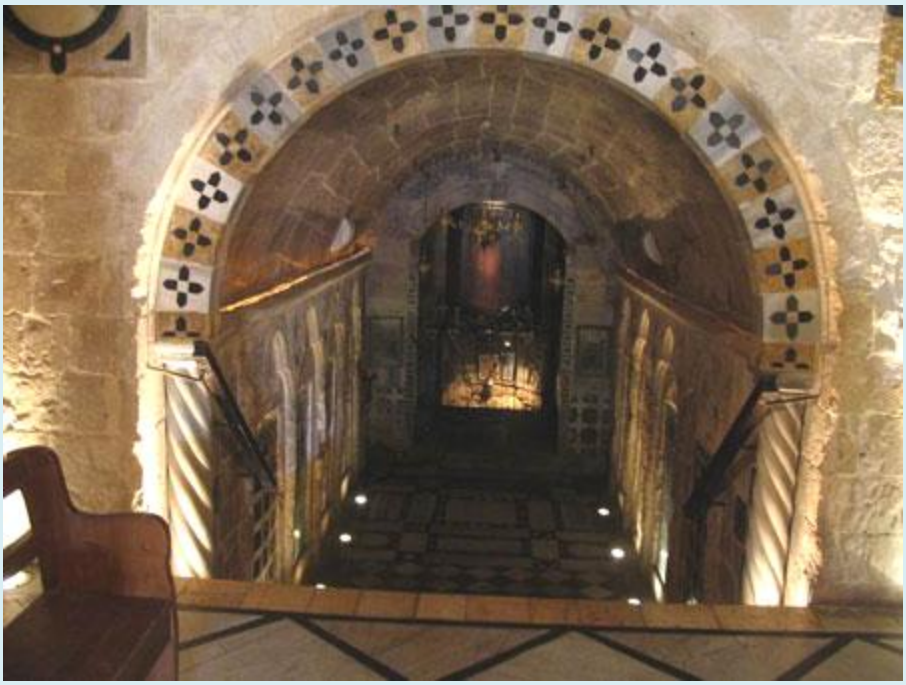

În rândurile de mai sus nu este menţionat nici cel mai mic detaliu despre locul în care se afla Fecioara sau lucrul pe care îl făcea în acel moment. Tradiţia spune însă că ea se afla afară.

Biserica Sfântul Arhangel Gavriil din Nazaret

Biserica Sfântul Arhangel Gavriil este construită deasupra "Izvorului Fecioarei Maria", un izvor natural ce izvorăşte de lângă o fântână antică cunoscută şi ea ca "Fântâna Mariei". Este posibil ca în acest loc să fi existat o biserică veche bizantină încă din secolele VI-VII, cu toate că primele menţionări istorice păstrate până astăzi sunt ale abatelui Daniel, din anii 1106-1108.

Biserica Sfântul Arhanghel Gavriil a fost dintotdeauna biserică ortodoxă, cu toate că există unele incertitudini legate de statutul acesteia sub asediul cruciaţilor latini. Imediat după terminarea cruciadelor, unele surse latine menţionează, nespecificând însă nici un lucru concret, de o mănăstire latină a Sfântului Gavriil.

Din secolul al XIV-lea, biserica a ajuns într-o stare deplorabilă, restaurarea acesteia ajungând să fie o nevoie vitală. În toată istoria ei, indiferent de greutăţile prin care a trecut sau de starea clădirii, accesul la izvorul făcător de minuni al Maicii Domnului nu a fost niciodată întrerupt.

Biserica a ajuns, pentru o perioadă, în purtarea de grijă a franciscanilor şi a greco-catolicilor, însă din anul 1741 ea revine din nou sub conducerea ortodocşilor greci. Aceştia au obţinut aprobarea de recuperare a bisericii de la Dahir al-Umar.

În anul 1750, comunitatea ortodoxă de aici a construit biserica ce se poate vedea şi astăzi. Aceasta a fost ridicată în absida sudică a capelei ce păstrează cu grijă izvorul. Iconostasul de lemn a fost adăugat în anul 1767. Acest iconostas este sculptat cu multă fineţe în lemn şi posedă o serie de icoane minunate.

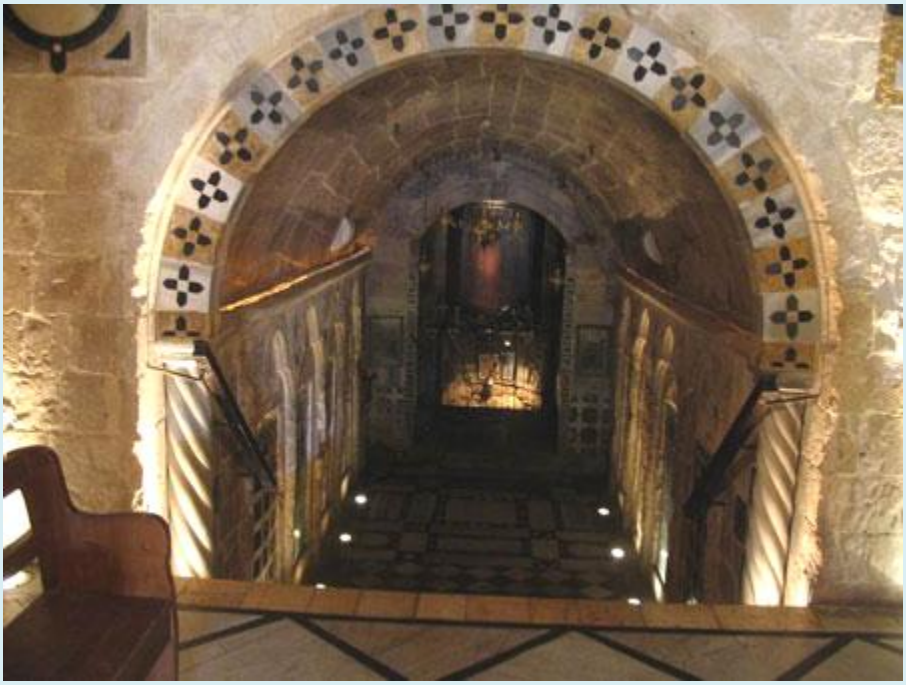

Din absida nordică a bisericii din secolul al XVIII-lea, şapte trepte coboară până la capela aflată sub biserică. În această capelă se află şi astăzi izvorul. Aici se află o singură absidă îngustă, acoperită de un tavan boltit şi cu ferestre oarbe. Arcele oarbe sunt împodobite cu marmură colorată şi cu mozaic aparţinând anului 1750.

În capătul absidei nordice, izvorul Fecioarei Maria curge de sub altarul amplasat aici. În jurul izvorului se află multe candele şi icoane ale Maicii Domnului.

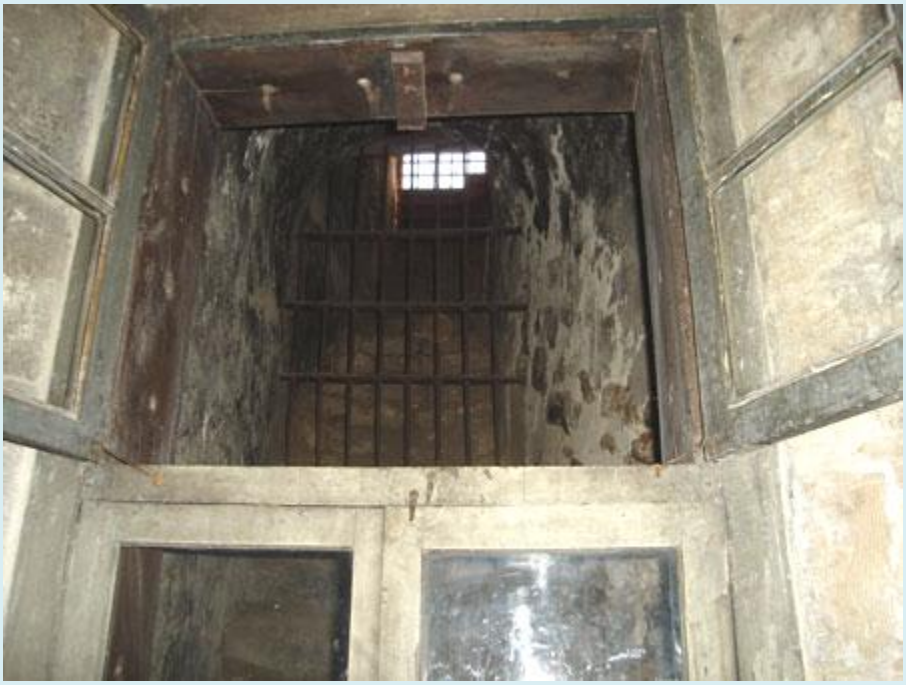

Potrivit unei mărturii istorice a secolului al XVII-lea (Quaresmi), o scară - astăzi astupată - ducea direct într-o mănăstire de maici aflată la suprafaţă.

Pe partea dreaptă, în peretele estic al absidei, mai era aşezat şi un al doilea altar, însă astăzi, aici se află doar o serie de arcade simple.

Mariana Borloveanu - Lăcaşul Arhanghelului Gavriil, pictat de trei români

Pentru orice român care ajunge în Biserica „Sfântul Arhanghel Gavriil“ din Nazaret bucuria este întregită de faptul că frescele care împodobesc pereţii sfântului lăcaş au fost pictate de cei trei fraţi români Mihai, Gavril şi Nicolae Moroşanu.

Când ajungi în oraşul copilăriei Domnului Iisus rămâi ancorat undeva între prezent şi ancestral, iar harul ce se cerne, ca pretutindeni în Ţara Sfântă, coboară ca odinioară întru întâmpinarea Bunei Vestiri. Nazaretul în sine te face să simţi prezenţa arhanghelilor între grandoarea bazilicii catolice şi spiritualitatea profundă a bisericii ortodoxe, înălţate pe locul izvorului unde Maria Fecioara s-a întâlnit cu îngerul, atunci când acesta i-a vestit naşterea cea mai presus de fire.

Pe când răsărea soarele, am plecat din valea Jezreelului, care porneşte dinspre litoralul de lângă Haifa, jos spre Tiberiada, pentru ca apoi, ajungând în zona colinară, să admirăm panorama Nazaretului în toată splendoarea lui.

Când spui Nazaret, te gândeşti la locul de naştere al Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi al Dreptului Iosif, dar şi la meleagurile pe care Mântuitorul Iisus Hristos şi-a petrecut anii copilăriei şi adolescenţei.

Nazaretul de Sus, un oraş modern, este locuit de evrei, pe când Nazaretul de Jos este tipic oriental, între cele două existând diferenţe de neimaginat. Toate evenimentele scripturistice legate de Nazaret s-au derulat în actualul Nazaret de Jos, care astăzi este împărţit în trei cartiere: cartierul creştin-ortodox, cartierul creştin-catolic şi cartierul musulman.

În ziua în care am păşit prima oară în Nazaret, am trăit un sentiment extrem de ciudat, datorită contrastului dintre cele două zone ale oraşului, nou şi vechi, modern şi arhaic, totul are dublă valenţă acolo. Satul acela mititel de-acum două mii de ani, despre care în cronici se scrie că era la marginea lumii, este astăzi unul din oraşele mari ale Israelului, un fel de capitală a arabilor. Pe străduţele înguste, ce urcă şi coboară într-un du-te-vino, ai senzaţia că eşti într-un autentic bazar arăbesc, în care mişună europeni, americani, indieni şi asiatici de tot felul. Din locul acela, fiecare se îndreaptă pentru meditaţie şi rugăciune spre lăcaşul de cult căruia îi aparţine.

În dimineaţa în care am ajuns noi în Nazaret, străzile erau pline de pelerini. La un moment dat, după ce am străbătut o străduţă străjuită de flori, care mai de care mai colorate, respirând aerul proaspăt al unei dimineţi excesiv de senine, ne-am trezit în faţa unei imensităţi spirituale şi arhitecturale, cea a bazilicii catolice a Bunei Vestiri, o biserică de o încărcătură artistică uluitoare. Trecut şi prezent într-un monumental lăcaş de cult, modern, placat în piatră albă şi roşie. O deschidere largă, poligonală, străjuieşte un altar modern din marmură albă ce se conturează pe rămăşiţe de coloane şi altare, pe bucăţi de piatră şlefuite de amprenta timpului. Începând de la arheologia subsolului şi până la multitudinea de icoane imense, vitralii, reliefuri ceramice, mozaicuri din cele mai variate materiale, intarsii de marmură colorată, totul este fascinant. Considerată cea mai mare construcţie din Orientul Mijlociu, Bazilica Bunei Vestiri a fost ridicată pe locul casei Sfinţilor Ioachim şi Ana, a casei Maicii Domnului, pe ruinele unei biserici bizantine.

Întâlnirea cu biserica ortodoxă zugrăvită de bucovineni

Plecând de la această impunătoare biserică, am coborât pe aceleaşi străduţe înguste, sub impactul destul de puternic al trecutului, până când am ajuns într-o piaţetă, lângă un perete alb şi o ogivă placată în marmură, în faţa unei biserici micuţe, dar care emana dintru început o căldură aparte, biserica ortodoxă „Sfântul Arhanghel Gavriil“. Aceasta a fost construită de o comunitate de greci ortodocşi lângă izvorul satului de odinioară, de unde toţi localnicii veneau să ia apă, izvor care există şi astăzi, iar apa acestuia este foarte bună, răcoritoare şi vindecătoare, precum în vremurile acelea.

Dar pentru a ajunge la izvor trebuie să cobori treptele unui culoar ce porneşte din absida de nord şi care te duce la câţiva metri mai jos de nivelul actual al străzii. La capătul acestuia, încărcătura emoţională se amplifică. După ce am sorbit cu sete din apa de o limpezime aparte, am simţit o purificare ce pătrundea până în măduva oaselor. Am adus şi în ţară o sticluţă cu apă de la Izvorul Fecioarei Maria, apă care s-a dovedit a fi nestricăcioasă, precum agheasma, şi din care credincioşii beau în momente de boală sau alte încercări.

Deşi mică, biserica este foarte frumoasă, cu decoruri geometrice de intarsii de piatră şi marmură colorată, susţinute de arcade arhaice. Pe iconostas încă mai sunt icoane greceşti de secol XVIII, dar ceea ce mi-a dat fiori a fost momentul în care am început să-mi răsfăţ privirea cu frescele ortodoxe realizate de pictorii bisericeşti români Mihai, Gavril şi Nicolae Moroşanu. În clipa aceea m-am simţit acasă. O cromatică echilibrată, armonios îmbinată cu tabloul iconografic general. Aceşti pictori, originari din Bucovina, au lăsat în Ţara Sfântă un crâmpei de suflet românesc prin icoanele şi frescele care vor dăinui în timp, alăturându-se valorilor artistice ale tuturor creştinilor.

ΕΞ ΟΥΡΑΝΟΥ ΕΠΒΛΕΨΟΝ ΚΥΡΙΕ ΚΑΙ ΙΔΕ

ΑΓΙΟΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ
ΠΑΛΑΜΑΣ
القديس
ΑΓΙΟΣ
ΠΕΤΡΟΣ

01/03/2008

Biserica Sfântul Arhanghel Gavriil, din Nazaret

M-a ajutat Bunul Dumnezeu şi am putut merge în pelerinaj în Ţara Sfântă, luna trecută (13 - 17 mai 2014).

Încep să postez povestea drumurilor noastre în Israel. Prima zi: după ce am aterizat la Tel Aviv, ne-a şi preluat autocarul ca să vizităm primele obiective ale pelerinajului. Aşa că, iată-ne în drum spre Nazaret, locul unde a locuit Sfânta Fecioară Maria, împreună cu Sfântul Iosif.

Am coborât din autocar lângă Fântâna Maicii Domnului.

Tradiţia spune că aici, lângă această fântână, a fost anunţată Sfânta Fecioară de către Sfântul Arhanghel Gavriil despre rolul pe care îl va avea. În Protoevanghelia lui Iacov, (neinclusă în Sfintele Scripturi), se spune: *"Ea a luat vasul pentru apă şi a ieşit să îl umple de la izvor. În acel moment, o voce s-a auzit spunându-i: "Bucură-te, căci ai aflat har. Domnul este cu tine, cea binecuvântată între femei." În acel moment ea s-a întors spre locul din care s-a auzit vocea, dar nu era nimeni. Apoi a început să tremure de teamă. Intrând în casă şi punând apa deoparte, s-a aşezat jos şi a reînceput să coasă la pânză. În acel moment, un înger s-a înfăţişat înaintea ei…"*

Nu departe de fântână se află biserica ortodoxă cu hramul Sfântul Arhanghel Gavriil, construită peste izvorul care furnizează apa pentru fântână.

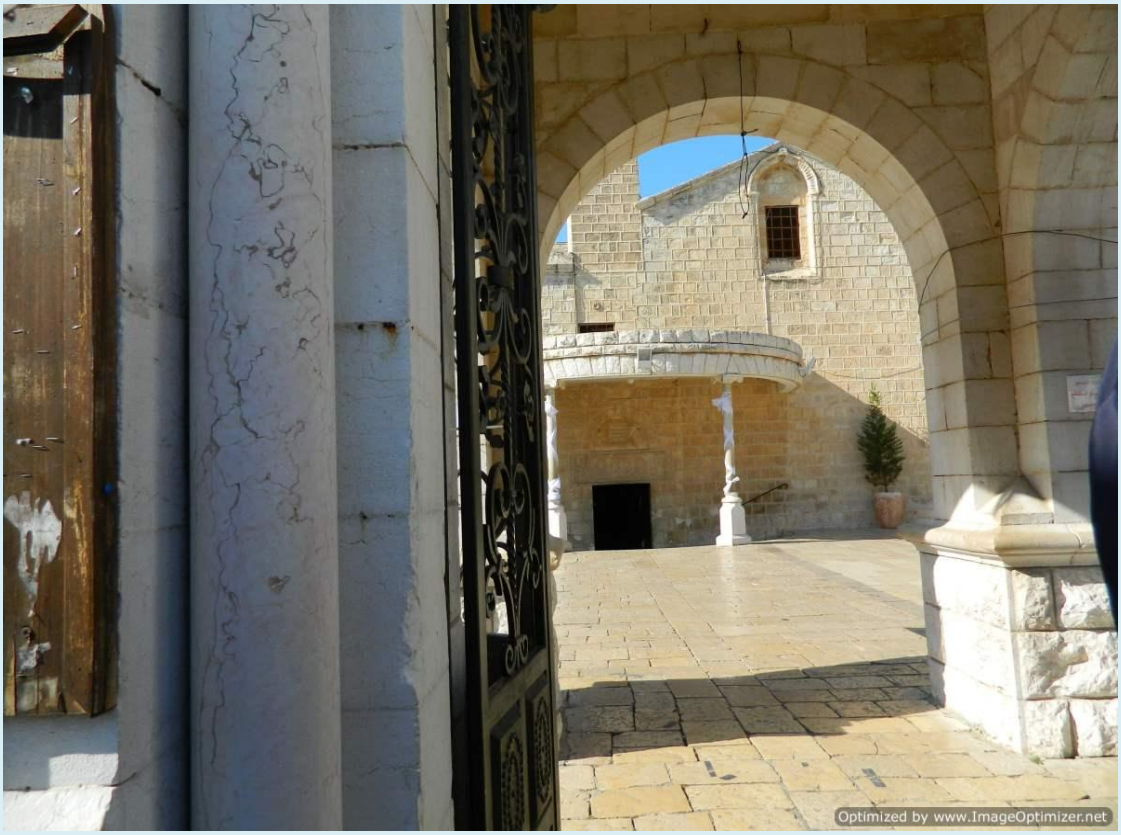
Optimized by www.ImageOptimizer.net

Optimized by www.ImageOptimizer.net

Iată intrarea către încăperea de la subsol unde se află izvorul:

Pentru noi, ca români, este important şi faptul că biserica a fost pictată, în anii 1977-1978, de pictorii români Gavriil, Mihail şi Nicolae Moroşanu. Mai mult, există şi o pisanie scrisă în limba română, care relatează acest fapt. Iat-o:

O icoană deosebită de toate icoanele, relatând Buna Vestire, pe care le-am văzut până acum, este cea de mai jos:

unde se vede micul prunc zămislit în pântecele Sfintei Fecioare.

Câţiva dintre pelerini ne-am strâns în faţa icoanelor împărăteşti şi am cântat Îngerul a strigat (era între Paşte şi Rusalii).

La ieşire am luat câteva imagini din curtea bisericii.

Optimized by www.ImageOptimizer.net

Mozaicuri din curtea bisericii:

ІС ХРС
Optimized by www.ImageOptimizer.net

ІСХС
Optimized by www.ImageOptimizer.net

Slavă lui Dumnezeu şi Maicii Domnului pentru toate!

(Sursa: Anca V- blogul - http: //potecilemele.wordpress.com/)

O călătorie la Nazaret - Biserica “Sfântul Arhanghel Gavriil”

Nazaretul l-am vizitat într-o după-amiază. După ce am văzut Cana Galileii iată-ne informaţi de indicator că urmează Nazaret, locul unde Iisus Hristos a copilărit şi a locuit o perioadă a vieţii sale.

Autocarul ne-a adus destul de repede spre locul din Nazaret unde se află Biserica ortodoxă “Sfântul Arhanghel Gavriil”.

Nazaret este un oraş modern, nu o oază de pustietate cum vedem noi prin filmele despre Iisus Hristos.

O dată ce am intrat pe poarta de piatră a Bisericii am parcurs curtea mică şi ne-am adunat să ascultăm prezentarea făcută de părintele ghid.

Pe unul din pereţii exteriori este un mozaic cu Bună Vestire.

Potrivit tradiţiei ortodoxe în Biserica “Sfântul Arhanghel Gavriil” lângă izvorul dinăuntru a avut loc întâlnirea Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu cu Arhan-

ghelul, dătătorul buneivestiri. “Bucură-te cea plină de dar! Domnul este cu tine! Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău!”

Biserica a fost reconstruită în timpul Cruciadelor şi în anii lui Daher el-Omar (1690 - 1775).

În curtea Bisericii am văzut grupuri de ruşi, asiatici, oameni veniţi aici în pelerinaj din toate colţurile lumii.

Între 1977-1978, interiorul Bisericii “Sfântul Arhanghel Gavriil” a fost pictat de trei iconari moldoveni: Mihail, Gavriil şi Nicolae Moroşanu.

Am păşit în frumoasa şi spre mirarea mea, micuţa Biserică. :-) Scena Bunei Vestiri o regăseam peste tot ca o mărturie că aici a fost locul sfânt al întâlnirii.

Icoanele de pe catapeteasmă erau absolut minunate. O pictură gingaşă, făcută cu sufletul, nu cu mâna împodobea altarul şi pereţii.

Din nou icoană, de data asta pe catapeteasmă, cu Buna Vestire m-a readus cu picioarele pe pământ. Am continuat să explorez Biserica, să caut duhovniceşte un loc, o dovadă, o pâlpâire de cuvânt, o fâlfâire de aripă de Arhanghel.

“Iată roaba Domnului! Fie mie după cuvântul Tău!” Am trecut pe lângă altar şi am coborât scările. Părintele ghid ne vorbise despre izvorul Fecioarei Maria care se află în această Biserică.

M-am strecurat printre românii noştri şi un grup de pelerini ruşi. În faţă zăream icoana de mari dimensiuni a Bunei Vestiri, de data asta o icoană deosebită cum nu mai văzusem.

Pruncul Iisus era pictat micuţ în pântecele Preasfintei Fecioare Maria.

M-am dat mai aproape să văd icoana. Locul acela emană o emoţie şi o bucurie nepământească. Aici cerul s-a unit cu pământul, Dumnezeu s-a făcut Om. Frumoase senzaţii de bucurie am trăit la faţa locului. Păcat că nu am putut sta mai mult. Era aglomeraţie şi gălăgie.

Chiar lângă icoana Bunei Vestiri dacă te uiţi în jos vezi o fântână plină de bănuţi. :-

Am înţeles de la ghidul grupului de ruşi că acolo era izvorul Preasfintei Fecioare Maria. Am pus apă de izvor în sticluţă şi am băut.

Afară am mai admirat încă o dată frumoasele icoane ale Maicii Domnului cu Pruncul.

Ne-am continuat drumul pe jos. Am mers prin Nazaret până la Biserica catolică “Buna Vestire”.

Străduţele înguste şi întortocheate un pic ne dădeau senzaţia că mergem printr-un labirint. Oare nu şi viaţa noastră e un labirint de întâmplări pe care le parcurgem în căutarea lui Dumnezeu?

Pe marginea drumului am văzut portocali cu roade. Ne-am întâlnit cu un alt grup de români cu care călătorisem în avion la venire în Israel.

Cam la 500 m de Biserica ortodoxă “Sfântul Arhanghel Gavriil” se află Biserica catolică “Buna Vestire”.

Biserica este impresionantă. Turla măsoară 57m şi are formă de crin întors.

Pe faţada Bisericii am văzut scris ceva în limba latină, dar nu am înţeles traducerea. Biserica catolică "Buna Vestire"a fost construită de arhitectul G. Nuzio. Inaugurarea ei a avut loc la 25 martie 1969.

Uşa de lemn masiv de la intrare mi-a atras atenţia. După ce am intrat am coborât la subsol unde sunt ruinele casei Sfintei Familii.

Aici a locuit Preasfânta Născătoare de Dumnezeu.

Mi-a plăcut pacea locului, liniştea şi faptul că ruinele aduceau a Nazaretul pe care mi-l imaginam eu în vechime.

Tradiţia catolică susţine că aici a fost locul Bunei Vestiri.

La etaj am putut vedea un altar uriaş catolic. De jur împrejur pe pereţi erau icoane cu reprezentări ale Maicii Domnului donate de foarte multe ţări ale globului pământesc.

Mi-a plăcut în mod deosebit acest mozaic cu Blândul Păstor, Iisus Hristos care se îngrijeşte de fiecare din oile turmei Lui.

Spălarea picioarelor Mântuitorului…de către femeia păcătoasă şi o inscripţie în latină care ar trebui să spună ceva… dacă am cunoaşte traducerea.

E de aplaudat că statul Israelul a reuşit să conserve toate locurile istorice şi biblice într-un mod minunat.

Ruinele Nazaretului se găsesc bine păstrate şi lângă şi sub Biserica catolică “Buna Vestire”.

Să scoţi bani din piatră seacă - iată un proverb pe care Israelul îl practică la propriu şi la figurat.

Şi în curte se găsesc multe icoane cu reprezentări ale Maicii Domnului despre care o să scriu în altă însemnare.

Înainte să ne pregătim de plecare am mai dat încă un tur. Locul e fabulos.

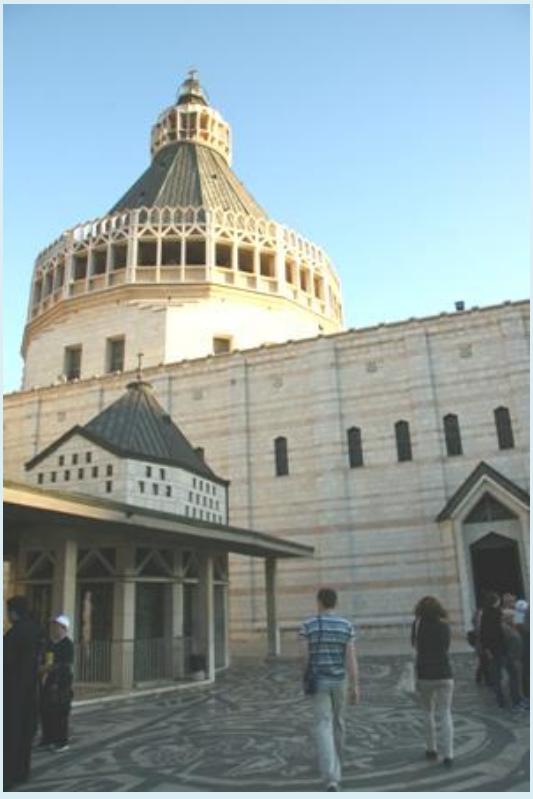

Am mai admirat o dată turla Bisericii sub formă de crin. Ingenioasă idee! Biserica catolică “Buna Vestire” este considerată cea mai mare construcţie din Orientul Mijlociu. A fost ridicată pe ruinele unei biserici bizantine.

În partea dreaptă a Bisericii se află o statuie a Patriarhului ortodox şi a Papei când au încercat să facă pace, să se împace Bisericile.

Acesta a fost Nazaretul derulat prin faţa ochilor noştrii sub îndrumarea părintelui Andrei.

(Sursa: http://elenushu.wordpress.com/)

Biserica „Sfântul Arhanghel Gavriil” din Nazaret

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

ÒCÍA
PARASCHEVA
DE LA IASÍ
القديسة برسكفي
CRED
ÎNTRU UNUL
DUMNEZEU
© doxologia.ro

© doxologia.ro

Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία ὁ Κύριος μετὰ σοῦ εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ
Bucură-te, cea ce ești plină de dar, Marie Domnul este cu tine binecuvântată ești tu între femei
Радуйся Благодатная, Господь с тобою: благословенна ты в женах
Réjouis toi, Marie pleine de grâce, le Seigneur est avec toi, tu es bénie entre les femmes
Hail, thou that art highly favoured, the Lord is with thee: blessed art thou among women
© doxologia.ro

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ
ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

Icoane

26 martie

26 martie

ARHANGHEL
SFÂNTUL
GAVRIIL

ARHANGHEL
SFÂNTUL
GAVRIIL

SF ARH
GAVRIIL
HI
IC
XC
KA

SF ARH
GIVRIIL
HI
IC
XC
KA

SFÂNTUL
ARHANGHEL
GAVRIIL

Ο ΑΡΧΩΝ ΓΑΒΡΙΗΛ
ΑΓΙΟΣ
ΑΓΙΟΣ
ΑΓΙΟΣ

Ο ΑΡΧΩΝ ΒΑΒΗΛ
ΑΓΙΟΣ
ΑΓΙΟΣ
ΑΓΙΟΣ

СТ АР ГАВРІИЛЪ
ХС

SP. ARH.
VARANIIL

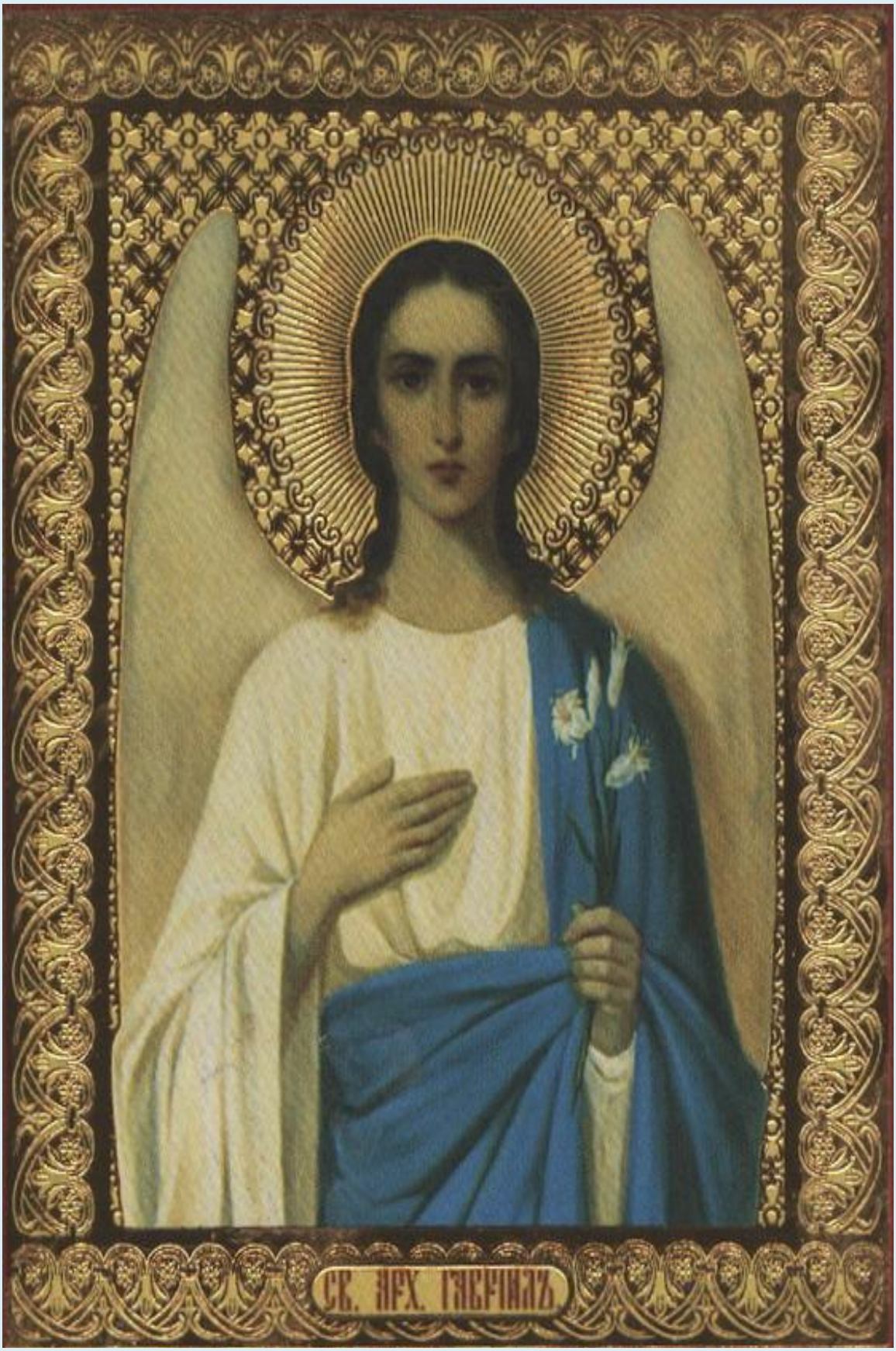
СВ. АРХ. ГАВРИИЛЪ

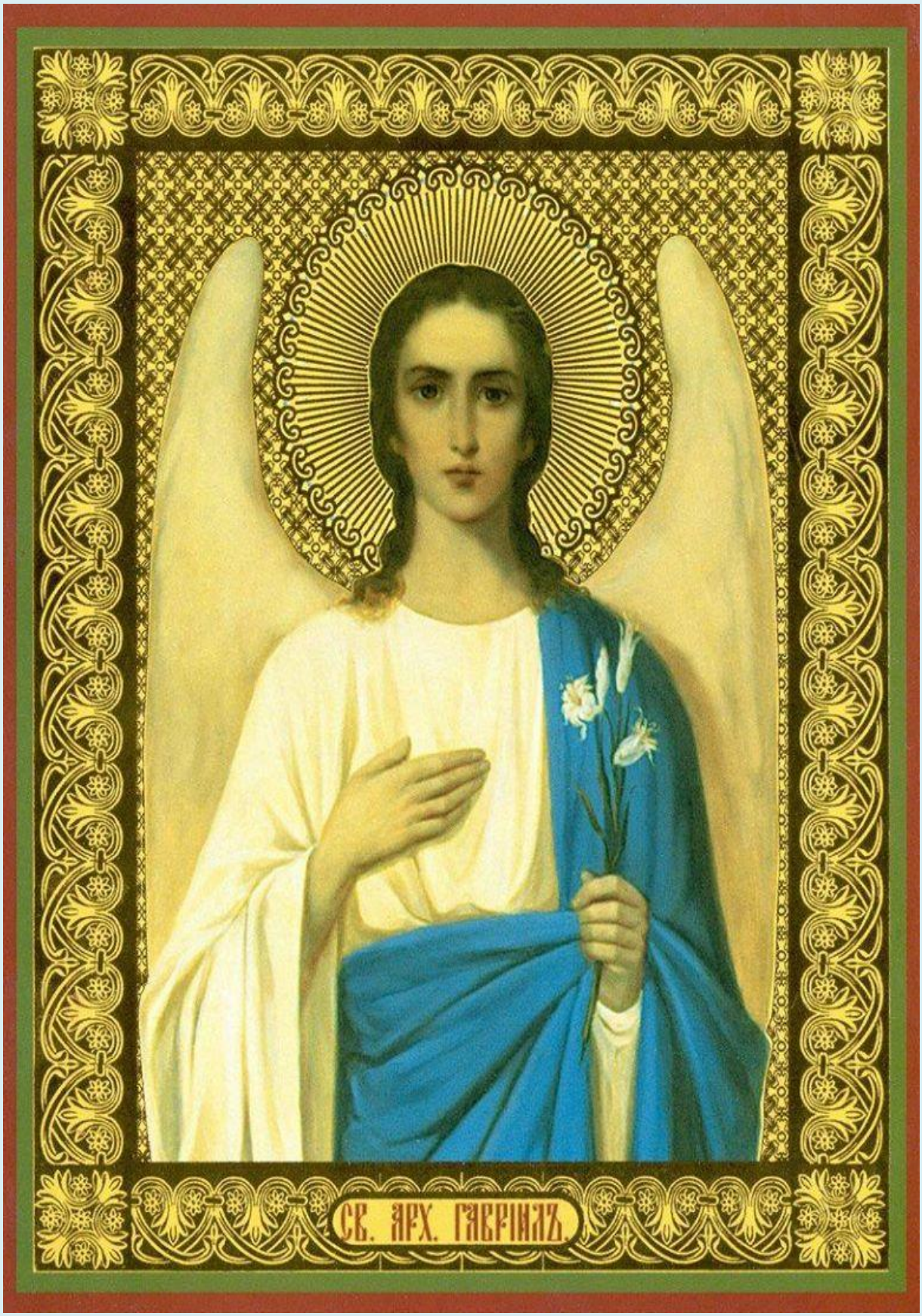
СВ. АРХ. ГАВРІИЛЪ.

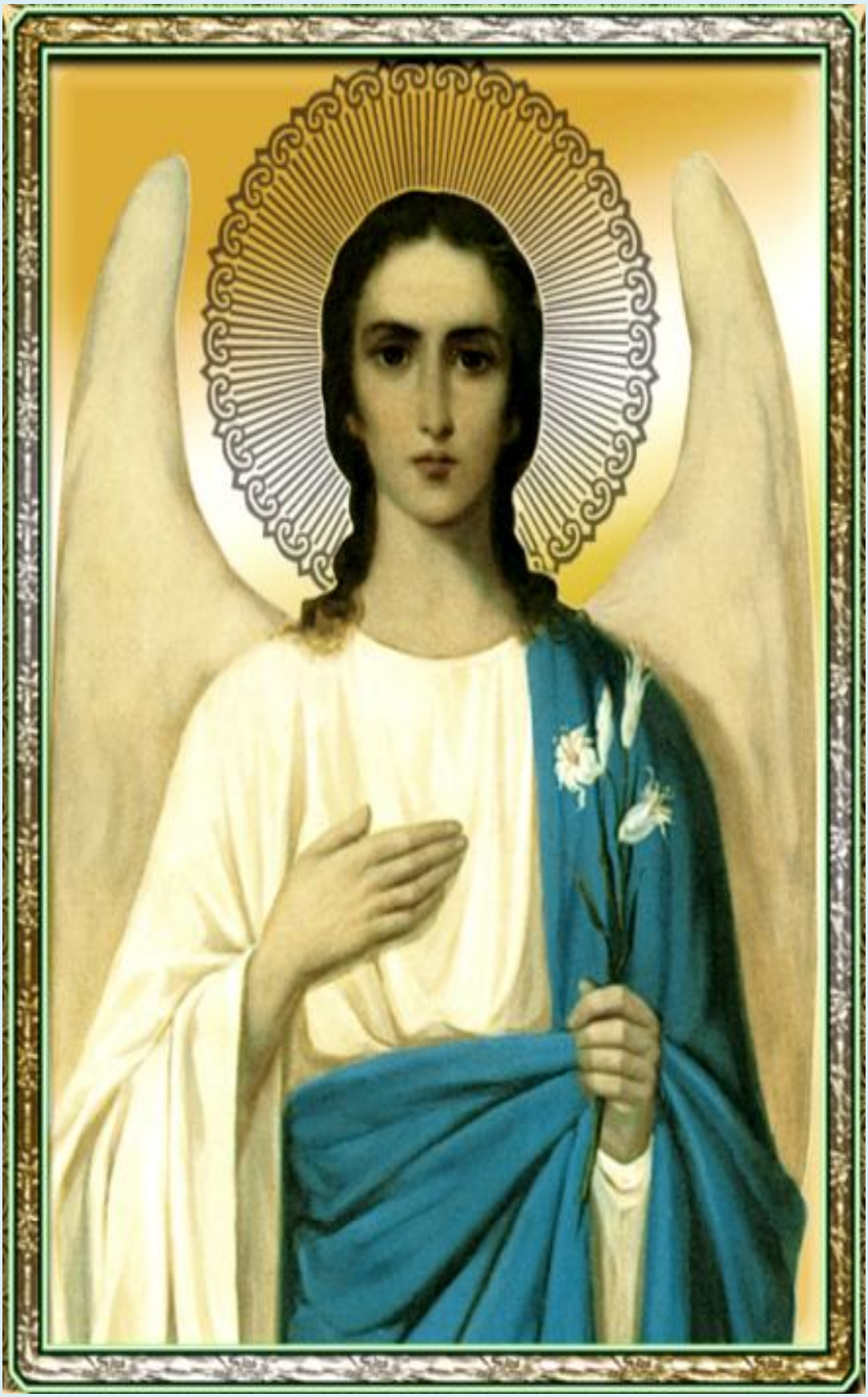

ОАР
ГАВРЇИЛЪ
ІС ХС
НІКА

АРХ. ГАВРИИЛЪ

АРХ. ГАВРИИЛЪ

икона.com.ua

СВ. АРХАНГЕЛЪ
ГАВРИИЛЪ

СВ. АРХ.
ГАВРІИЛЪ
http://piksel.turbina.ru

СВ. АРХ. ГАВРІИЛЪ
http://piksel.turbina.ru

Ο ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ ΓΑΒΡΙΗΛ

Св. Арх. Гавриилъ.
areopag.cerkov.ru

СВ. АРХАН.
ГАВРІИЛЪ
LEGACY ICONS

СВ. АРХАН. ГАВРИИЛ

СВ. АРХАН.

АРХАНГЕЛ ГАВРИИЛ

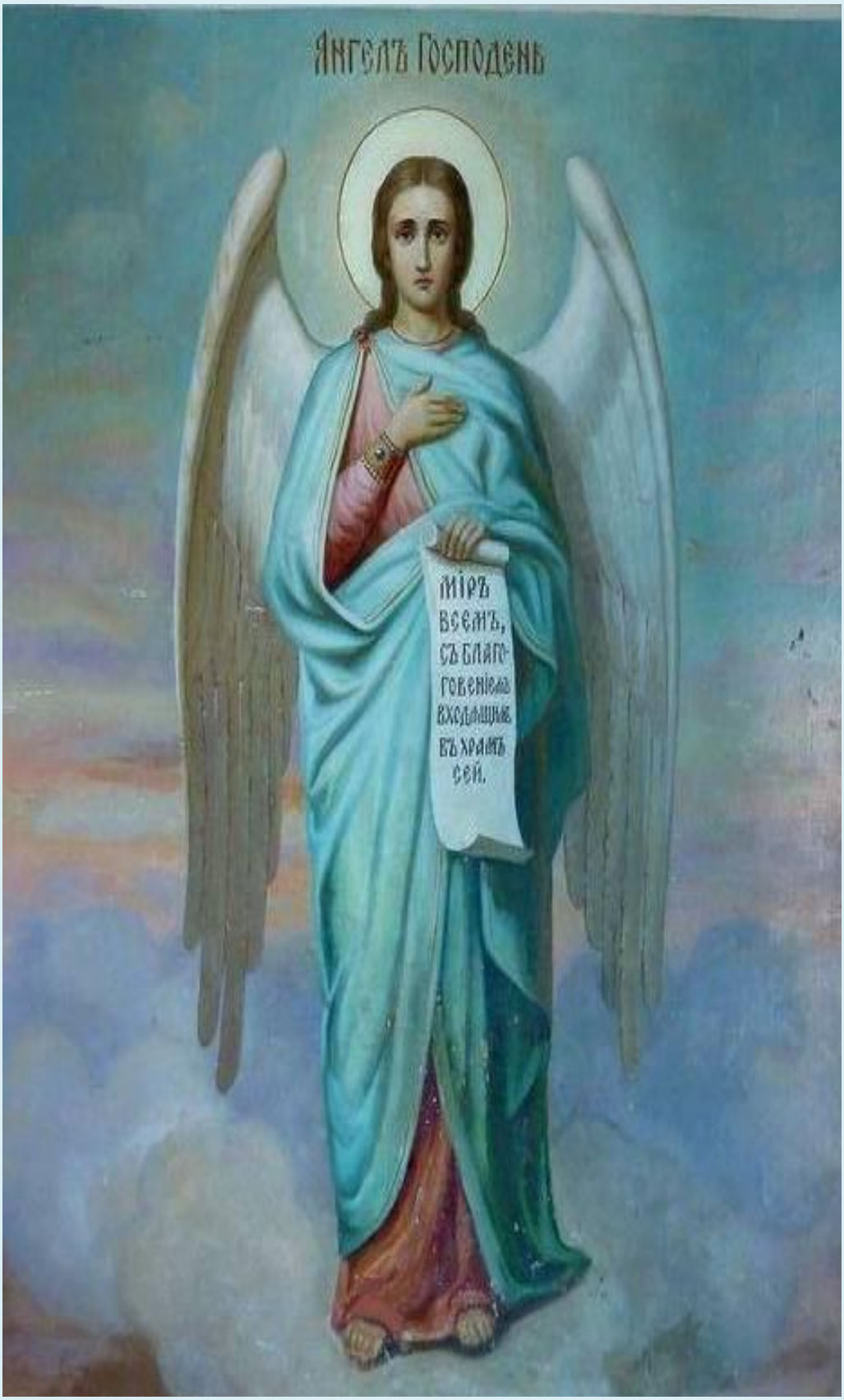
Ангелъ Господень
Миръ
всемъ,
съ благо-
говѣніемъ
входящимъ
въ храмъ
сей.

SF ARH GAVRIL

СТ АР ГАВРІЇЛЪ
ХС

ARCH
ANGEL
GABRIEL

АР
ГАВРІИ

SF. ARH. GAVRIIL
"CONDEI IUTE
SCRIITOR PURTÂND
ÎN MÂNĂ, SCRIU
FĂGĂDUINȚELE
CELOR CE INTRĂ
ÎNLĂUNTRU; PE
CEI CE LE PĂZE
SC, ÎI FERESC
CU MILĂ; IAR
DE NU DEGRA
BĂ ÎI PRĂPĂ
DESC."

SF. ARH. GAVRIIL

ОАР
ГАВРИИЛ
Х

Gabriel by James Powell & Sons

ГАВРІИЛ

ГАВРІ́ИЛЪ
ІС ХС
НИ КА

АРХАГГЕЛЪ
ГАВ
РИИ
ЛЪ

ΟΔ.ΑΡΧ.ΓΑΒΡ.
ΧΣ

ARCH
ANGEL
GABRIEL

SF. ARHG.
GAVRIIL

ГАВРИИЛ

ARHANGHELUL
GAVRIIL
CRESTINORTODOX.RO

ARCHANGEL
GABRIEL

Prophet Daniel and the Archangel Gabriel

SF. ARH. GAVRIIL
LUMINA

DOXOLOGIA.ro
Sf. Arh.
Gavriil

Sf. Arh.
Gavriil

Soborul Sfântului

Arhanghel GAVRIIL

PRAVILA.ro

Soborul Sfântului

Arhanghel Gavriil

PRAVILA.ro

Soborul Sfântului Arhanghel Gavriil, Sfântul cuvios Ştefan Savaitul şi Sfânta cuvioasă Sara Icoană sec. XX, Mănăstirea Cuviosul Patapie, Grecia - Colecţia Sinaxar la Sfinţii zilei (icoanele litografiate se găsesc la Catedrala Mitropolitană din Iaşi)

Tropar la Sărbătoarea Soborului Sfântului Arhanghel Gavriil

13 Iulie - Glasul 8

Mai mare Voievodule al Oştilor Cereşti, rugămu-te pe tine noi nevrednicii ca, prin rugăciunile tale, să ne acoperi pe noi cu acoperământul aripilor slavei tale celei netrupeşti, păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu dinadinsul şi grăim: izbăveşte-ne din nevoi, Sfinte Arhanghele Gavriil, ca un mai mare peste Cetele Puterilor celor de sus.

Tropar la Sărbătoarea Soborului Sfântului Arhanghel Gavriil

26 Martie - Glasul 4

Mare Voievod al Oştilor Cereşti, rugămu-te pe tine, noi nevrednicii, ca prin rugăciunile tale să ne acoperi pe noi cu acoperământul aripilor măririi tale celei netrupeşti, păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu dinadinsul şi strigăm: izbăveşte-ne din nevoi, ca un mai mare peste Cetele Puterilor celor de sus!

Tropar la Sărbătoarea Soborului Sfintilor Arhangheli Mihail și Gavriil şi a tuturor puterilor cereşti

8 Noiembrie - Glasul 4

Mai marilor Voievozi ai Oştilor cereşti, rugămu-vă pe voi noi, nevrednicii; cu rugăciunile voastre să ne acoperiţi pe noi, cu acoperământul aripilor slavei voastre celei netrupeşti păzindu-ne pe noi, cei ce cădem cu deadinsul şi strigăm: izbăviţi-ne din nevoi, ca nişte mai mari peste cetele puterilor celor de sus.

Bucură-te, Sfinte Gavriile, mare binevestitor!
Arhanghel al Luminii line.